

ПРЕЗИДЕНТГА МАКТУБЛАР

Қызылша Дыңқанайыр Әптішевтің
 Аманжол Ақпараттық Кабинетінде
 «Ақпараттық орталық» АҚШ, Алматы
 «Аманжол» ҚБЖМ-нің «Ақпараттық орталық»
 «Ақпараттық орталық» АҚШ, Алматы

ПРЕЗИДЕНТГА МАКТУБЛАР

ТОШКЕНТ «МАЪНАВИЯТ» 2006

Ушбу китобда мамлакатимиз Президенти Ислам Каримов номига 1991–2005 йиллар давомида юртдошларимиздан, таниқли халқаро сиёсат, маданият намояндалари, чет эл фуқароларидан келган турли мазмундаги хат ва ёзишмалар ва уларга давлатимиз раҳбарининг жавобларидан баъзи бир намуналар жамланган.

Бу мўъжаз тўплам Президентимизнинг масъулиятли ва серқирра фаолияти, мамлакатимизда янги ҳаёт, янги жамият қуриш йўлида фуқароларимиз, халқаро жамоатчилик вакиллари билан олиб борилаётган доимий ва самимий мулоқотлар ҳақида тасаввур уйғотишга хизмат қилади, деб ўйлаймиз.

П 84

Президентга мактублар. – Т.: «Маънавият»,
2006. – 168 б.

ББК 66.3(5У)6

П 4702620204–7
М25(04)–06

© «Маънавият», 2006

СЎЗБОШИ ЎРНИДА

Ўзбекистон Республикаси Президенти Ислом Каримов номига ҳар куни юртимизнинг узоқ ва яқин шаҳар-қишлоқларидан, чет эллардан юзлаб хатлар келади. Албатта, улар маъно-мазмунига кўра бир-биридан фарқ қилади. Хорижий давлатлар, халқаро ташкилотлар раҳбарлари, чет эл фуқаролари томонидан йўлланган хатларда мамлакатимиз билан ҳамкорликнинг турли қирралари ҳақида гап борса, юртдошларимизнинг мактубларида бугунги ҳаётимизга бевоқиф боғлиқ масалалар қаламга олинади.

Ҳар бир хат Президент девонида рўйхатга олиниб, уларда баён этилган таклиф ва мулоҳазалар, муаммолар тегишли масъул ходимлар, идора ва ташкилотлар томонидан ҳар томонлама чуқур ўрганилади.

Бир сўз билан айтганда, Президент девонида жорий этилган тартибга кўра, ҳеч бир хат жавобсиз ва назоратсиз қолмайди. Уларда кўтарилган масалалар бўйича ўз вақтида аниқ чоралар кўрилиши қатъий одат тусига кирган.

Гарчи бу хатларнинг барчаси билан батафсил танишиб чиқишга Президентнинг вақти ва имкони етмаса-да, уларнинг асосий маъно-мазмунидан мунтазам хабардор бўлиб боради. Давлатимиз раҳбари фуқаролардан келадиган мактуб ва номалар, ариза ва мурожаатлар ҳақида сўз юритиб, шундай дейди: «Бу хатлар мени ҳаёт билан, жамоатчилик вакиллари ва халқ билан боғлаб турадиган муҳим бир восита вазифасини бажаради. Бундай мактубларни ўқиганда мен гўёки оддий юртдошларимиз билан мулоқот қилиб, суҳбат қургандек бўламан. Шу боис ҳар қайси хатга жиддий эътибор бериш, улар-

ни жавобсиз қолдирмасликни ўзим учун ҳам қарз, ҳам фарз, деб биламан».

Аксарият мактубларда ватандошларимиз Президент олиб бораётган ички ва ташқи сиёсат ҳақида, тараққиётимиз ривожига оид турли масалалар юзасидан фикр-мулоҳазалар, таклиф ва тавсиялар билдиришади. Кўпгина хатларда эса жойларда ҳал бўлмасдан келаётган айрим муаммолар, мавжуд камчилик ва етишмовчиликлар, уларга барҳам бериш ҳақида ёрдам сўраб мурожаат қилинади. Бу ҳам бежиз эмас, албатта. Чунки одамлар ўзлари ишонч билдириб сайлаган давлат раҳбаридан уларни бевозта қилаётган, қийнаётган масалалар бўйича ёрдам ва кўмак сўрашга ўзларини ҳақли деб билади.

Шу билан бирга, шундай хатлар ҳам борки, уларда арзу шикоят эмас, балки қалб тубидан чиққан ҳолис дил изҳорлари битилган бўлади. Бундай инсонлар одатда ўзи учун ҳеч нарса сўрамайди.

«Мана шундай мактублар менинг зиммамга юклатилган масъулиятли вазифани адо этишда қандайдир куч-ғайрат беради. Жойлардан билдирилган самимий фикрлар, юртдошларимизнинг юрагини очиб ёзган хатларини ўқиб, ўзим учун яқин ва қадрдон одамлар билан сирдош бўлиб, юзма-юз сўзлашгандек бўлман, – дейди Президент. – Бундай ёзишмаларнинг ҳар қандай инсон учун, биринчи галда раҳбар учун аҳамияти катта. Негаки, одамзот ўз сирини тасодифан дуч келган кишига очавермайди, қандай оғир вазиятга тушмасин, дарду ғамини ҳаммага ҳам баён қилмайди. Фақат ўзи ҳурмат қилган, ишонган инсонгагина дил сирларини очиши мумкин. Ва бундай ишончнинг албатта қадрига етиш керак.

Шу боисдан Президент номига хат ёзган, мактуб йўллаган, ўзининг эзгу ниятлари, ғам-ташвишлари, хурсандчилигини билдирган юртдошларимга жавобан мен ҳам шундай муносабатда бўлишни зарур, деб биламан.

Маълумки, инсон кўнгли ўта нозик. Бошига кул-

фат ёки синов тушган одам аввало ўз дардига ҳамдард излайди. Ўзининг дардини тинглайдиган, юрагидан қабул қиладиган сирдош топганида, гарчи мушқули бирданига ҳал бўлмаса ҳам, губори чиқиб, енгил тортади. Шунинг учун ҳам доимо оддий одамларнинг ташвиш ва муаммоларига катта эътибор қаратиш, кенг жамоатчилик, биринчи галда раҳбар ва мутасаддилар бу масалада айниқса зийрак ва сезгир бўлиши, буни нафақат ўз вазифаси, балки инсоний бурчи деб билиши лозим».

Эътиборингизга ҳавола этилаётган ушбу китобга 1991–2005 йиллар мобайнида мамлакатимиз ва чет эл фуқаролари томонидан Президент Ислон Каримов номига йўлланган минглаб мактуб ва номалар ҳамда уларга Юртбошимиз йўллаган жавоблар орасидан танлаб олинган айрим намуналар киритилган. Бу мўъжаз тўплам Ўзбекистон раҳбарининг масъулиятли ва серқирра фаолияти, юртимизда янги ҳаёт, янги жамият қуриш йўлида фуқароларимиз, халқаро жамоатчилик вакиллари билан олиб борилаётган доимий ва самимий мулоқотлар ҳақида тасаввур уйғотишга хизмат қилади, деб ўйлаймиз.

ХАЛҚНИНГ ТАҚДИРИ ВА БАХТИНИ ЎЙЛАБ...

Мустақиллик, озодлик халқимизнинг асрий орзуси эди. Шу боис мамлакатимиз истиқлолга эришганидан сўнг юртдошларимизнинг ҳаётга, ўз тақдирига, Ватанимиз тарихи ва келажаги, бой миллий қадриятларимизга бўлган муносабати ҳам тубдан ўзгарди. Бу айниқса давлатимиз раҳбари ва ватандошларимиз ўртасидаги самимий ёзишмаларда ўзининг яққол ифодасини топганини бугунги кунда тарих мулкига айланган кўпгина хатлар ва мурожаатларда яққол кўриш мумкин.

Ушбу бўлимдан ана шундай ҳужжатлардан энг муҳимлари жой олган.

* * *

Азиз дўстлар, юртдошлар!

Қадимий ва навқирон Шарқ халқлари учун табаррук ва мўътабар бўлмиш Наврўз байрами билан чин қалбимдан муборақбод этаман ва қутлайман.

Наврўз айёми баҳор келиши, табиат уйғониши, гўзалликнинг очилиши демақдир. Бу кун ҳар бир шахс, ҳар бир инсон самимий, тоза ниятларини, туйғуларини юзага чиқарадиган, севинчлари, орзу-умидларини дўст-биродарлари билан баҳам кўрадиган кун.

Рамазон аслида эзгулик йўлида покланишдир.

Бу йилги Наврўзнинг шу вақтга тўғри келиб қолиши гўё табиатимизнинг ажойиб донолигини кўрсатгандай. Чунки Наврўз ҳам одамзот туйғуларининг, ниятларининг тозаланиши, покланишидир.

Халқимиз буюк Наврўз айёмини бир-биримизга энг пок, энг тоза тилаklarини билдирадиган, кўнгил-

ни кўтарадиган, муҳаббат ва садоқатимизни аямайдиган байрам деб билади.

Келинг, дўстлар, кимда қандай гина-аламлар бўлмасин, унутайлик, шафқат ва меҳрибонлик кўрсатмайлик, ким қайси миллат-элат вакили бўлмасин, орамизда аҳиллик ва ҳамжиҳатлик мустаҳкамлансин.

Шоир айтганидек, «Меҳрингни кенг очсанг, дўст бўлур бегона ҳам».

Наврўз мана шундай олижаноб интилишларни, туйгуларни уйғотади, барчамизни бирлаштиришга чорлайди ва даъват этади.

Азиз дўстлар!

Бугун байрам дастурхонимизда ризқ-насибалари бўлган, бизлардан ҳозир узоқда яшаётган, қон-қардошларимизни, юртдошларимизни, ватандошларимизни ҳам эслайлик.

Наврўз байрами юртимизга, халқимизга, ҳар қайси оилага бахт-саодат, тинчлик, бирдамлик, осойишталик келтирсин.

Ҳаммангизга толе ва омад доим ёр бўлсин!

**Ислом Каримов,
Ўзбекистон ССР Президенти**

1991 йил 20 март

Бахтли бўл, болажон!

*(1 сентябрь – Мустақиллик кунида туғилган барча
Ўзбекистон болаларига аталган табрик)*

Сен 1992 йилнинг биринчи сентябрида – ажойиб шодиёна бир кунда, Ўзбекистон Республикаси озод ва мустақил, деб эълон қилинган куннинг бир йиллиги байрами кунида туғилдинг.

Туғилган кунинг қутлуг бўлсин, эркатойим!

Ота-онанг, халқинг, Ватанинг ҳамиша бахт-саодатинг учун, ёмон кунлар сенга соя ташламаслиги, қуёш

беланчагида ўсиб-улғайиб янги асрни кутиб олишинг, юртингнинг асл фарзанди бўлиб етишишинг учун гамхўрлик қилади.

Теварақда неки бор – бепоён она замин, унинг дарё ва водийлари, боғ ва далалари, қадим ва навқирон шаҳарлар, билимлар хазинаси, маънавиятимиз сарчашмалари, адабиёт ва санъат асарлари, оталар ва боболарнинг доно ўғитлари – бари сеники! Ватан бойликларини кўз қорачиғингдек сақла, камол топтир, Ўзбекистон шуҳратини жаҳон узра тарат!

Соғлом, гўзал, олижаноб бўлиб камолга ет. Ҳамиша ҳалол ва дилдор бўл, қийинчиликлардан чўчима, хайрли ишларни амалга ошир, дўстликнинг қудратини қадрла!

Ўзбекистон – ўз уйингни дил-дилингдан сев, қўшнилариингни эъзозла, ҳар қандай кунда, ҳар қандай синовда халқинг билан бирга бўл!

Ҳаёт йўлларида сенга қувонч, омад, бахт тилайман!

**Ислом Каримов,
Ўзбекистон Республикаси Президенти**

(«Халқ сўзи» газетаси, 1992 йил 1 сентябрь)

1991 йилнинг 18 августи собиқ СССР тарихидан «ГКЧП», яъни Фавқулодда ҳолат давлат комитети деган ном билан сиёсий тўнтариш амалга оширилган кун сифатида ўрин олган. Шу куни собиқ СССР вице-президенти Г.Янаев бошчилигидаги бир тўда юқори лавозимдаги мансабдорлар амалдаги Президент М.Горбачевнинг Қримдаги Форос қароргоҳида дам олаётганидан фойдаланиб, ҳокимиятни ноқонуний йўл билан эгаллаб олган эди.

Бу пайтда Ҳиндистонда расмий ташрифда бўлган Ўзбекистон ССР Президенти Ислон Каримов бу воқеадан хабар топиши биланоқ, ўз халқи ва юрти тақдири-ни ўйлаб, зудлик билан Тошкентга қайтиб келади.

Вазият ниҳоятда қалтис экани, империяпараст сиёсий кучлар шўро давлатини сақлаб қолиш учун ҳеч қандай иғво ва қўпоровчиликдан қайтмаслиги, турли фитналар, республика ҳукумати ва халқига қарши чиқишлар уюштириши мумкинлигини чуқур англаган ҳолда, Ўзбекистон халқига тинчликни, осойишталикни сақлаш, бўҳтон ва уйдирмаларга учмасликни сўраб мурожаат қилади.

Ўзбекистон Совет Социалистик Жумҳуриятининг Президенти, Ўзбекистон Компартияси Марказий Комитетининг биринчи котиби Ислон Каримовнинг республика аҳолисига

М У Р О Ж А А Т И

Азиз дўстлар!

Ўртоқлар!

СССР вице-президенти ўртоқ Г. И. Янаевнинг фармони, совет раҳбариятининг баёноти ва СССРда фавқулодда ҳолат давлат комитетининг совет халқи-

га мурожаати ва қарорлари муносабати билан жумҳуриятимизда истиқомат қилувчи ҳамма фуқароларни, катта-кичик барча ҳамюртларимизни шу мураккаб вазиятда ақл-идрок билан иш тутишга, тинчлик-осойишталикни сақлашга, сабр-тоқатли бўлишга даъват этаман.

Содир бўлган вазиятдан қандай хулосалар чиқариш мумкин?

Биринчидан, ҳар биримиз оғир ва вазмин бўлишимиз керак.

Бошимизга тушган бу синовлар, ноаниқ давр ва шароитдан авваламбор ақл ва идрокимизни бир жойга йиғиштириб, инсоф ва виждонни йўқотмасдан, саросимага тушмасдан чиқишимиз керак.

Иккинчидан, Ўзбекистон Жумҳурияти, унинг раҳбарияти қайта қуриш даврида ҳам ҳеч қачон бировнинг гапига кириб иш тутган эмас. Марказдан, бошқа баъзи бир жумҳуриятлардан қандай қарорлар чиқмасин, ваъдалар берилмасин, ҳар қандай чақириқлар, даъватлар, йўл-йўриқ кўрсатишга ҳаракатлар бўлмасин, биз ўзимиз танлаган йўлимиздан ва белгилаб олган мақсадимиздан қайтганимиз йўқ.

Бу йўл бизнинг халқимиз тарихига, урф-одатларига, табиатимиз шарт-шароитларига, хуллас, халқимиз манфаатларига мос йўлдир.

Бу йўлни бир нарса билан солиштириш мумкин. У ҳам бўлса ўткир, қиррали тоғ устида йўл топиб юриш билан баробардир. Бу йўлда қанчалик оғир ва мураккаб шароит бўлмасин, на чапга, на ўнгга ўйламасдан, ақлимизни ишлатмасдан бирор қадам ташлаб бўлмайди. Бу ниҳоятда хавфлидир. Агар шундай қадам ташламоқчи бўлсак, биз ўз йўлимизни, халқимиз қўллаб-қувватлаган йўлимизни йўқотиб қўйишимиз мумкин.

Учинчидан, бизнинг тарихимиз, халқимиз бошидан кечириб ўтган даврлар қандай бўлмасин, бу бизнинг тарихимиздир.

Биз бировларга ўхшаб бу муқаддас тарихга тош отганимиз ва уни хўрлаганимиз йўқ. Яъни, бошқача қилиб айтганда, ҳатто кейинги йилларнинг ўзини олганимизда ҳам бу даврда мамлакатдаги турли кучли оқимлар биринчи кўринишда қанчалик ёқимли бўлмасин, бизларни йўлдан урмоқчи бўлган кучларнинг сиёсати қанчалик кучли бўлмасин, марказга ёқиш- ёқмаслик масаласи қанчалик кўндаланг бўлиб туришига қарамасдан, биз ўз йўлимиздан қайтганимиз йўқ.

Оддий тил билан айтганда, биз ўзликимизни йўқотмасдан ўз сиёсатимизни олиб бораяпмиз ва келажакда ҳам шу сиёсатга қодирмиз.

Тўртинчидан, бизларга қандай кучлар қарши чиқмасин, бизнинг фаолиятимизни диктатура деб атамасин, биз ҳар доим – буни ҳеч ким рад эта олмайди – мустаҳкам тартиб-интизом тарафдори бўлганмиз ва ўз сиёсатимизга тартиб-интизомни пойдевор қилиб олганмиз. Яна бир марта қайтараман: буни ҳеч ким рад эта олмайди.

Қаерга боришим, қаерда сўзга чиқишимдан қатъи назар, мен доим одамларимиздан, халқимиздан, раҳбарларимиздан интизомнинг жиловини қўлдан бермаслик тўғрисида доим ўтиниб сўраганман, талаб қилганман.

Нимага деганда, тарихимиз, ҳаётимиз шуни кўрсатиб турибдики, тартиб-интизомни қўлдан чиқарган раҳбарият уни ҳеч қачон қайтариб ололмайди ва ўз халқини, унга ишонган фуқароларини ҳимоя қилишга заиф бўлиб қолади.

Тартиб-интизомни бўшаштириш сиёсати оқибатини ва таъсирини мамлакатимизда яшаб турган ҳар қайси оила ва ҳар бир инсон ўз ҳаётида яққол сезиб турибди. Бундай ҳолатни, бундай вазиятни авваламбор мамлакатимиздаги миллатлараро ва республикалараро муносабатларнинг кескинлашаётганлигидан, халқнинг турмуш даражаси пасайиб кетаётганидан, одамларнинг нотинч ва норози бўлаётганидан ҳам яққол кўришимиз мумкин.

Бешинчидан, шуни ҳам халқимизга очикдан-очик, рўй-рост айтишимиз керакки, қайта қуришни бошлаганимизга олти йил бўлди. Қуруқ гаплар, даб-дабали ваъдалар одамларимизнинг жонига тегди. Бугун-эрта ҳаётимиз яхши бўлади деган, озгина чиданглар, деган гапларга ва ваъдаларга ҳеч кимда ишонч қолмади. Бу ҳам аҳволнинг кескинлашувига, одамларнинг ғазабланишига асос бўлди.

Азиз дўстлар!

Бу гапларни айтиб, мен сизларга ҳеч қандай янгиликни очиб бераётганим йўқ. Бунинг ҳаммаси кўпчиликка маълум ва бу гаплар аксарият халқимиз орасида кўпдан бери бўлиб келаяпти. Халқимиз бўлаётган ўзгаришлар, иқтисодий ислохотларга тан бериб, амалий самаралар ва натижаларни кутаяпти.

Кўпчилик билан гаплашсангиз, улар қайси ёшда, қайси ишда бўлишидан қатъи назар, бошимизга тушган савдолар қачон тугайди, яхши кунлар қайтарми-кан, деб савол беришлари ҳаммамизга маълум. Бундай саволларга жавобни халқимиз кўпдан бери кутаяпти. Лекин, бундай оғир саволларга жавоб беришда мамлакатимиз раҳбариятининг заифлиги маълум бўлиб қолди.

Бугун мамлакатимизда бўлаётган ўзгаришлар тўғрисида гап борар экан, ҳаммамиз ҳам амалий ишлар билан халқимизга, Ўзбекистонимизга қандай енгиллик, фаровонлик ва тараққиёт йўлида қандай яшилик бўлади, деган саволлар бераёпмиз.

Лекин ҳозирча мамлакатнинг ҳокимият доиралари қандай йўл билан, нималар орқали, қандай сиёсат орқали бу мақсадларга эришиш мумкинлиги ҳақида тўлиқ, батафсил маълумот берганча йўқ.

Бу маълумотлар билан чуқур танишганимиздан кейингина бўлаётган ўзгаришларга ўзимизнинг муносабатимизни албатта билдирамиз.

Лекин ишонтириб айтамикки, биз ўз халқимизнинг, Ўзбекистонда яшаётган барча аҳолининг туб манфатлари, осойишталиги ҳисобга олинган ҳолда янги

сиёсатни қўллашимиз мумкин. Бизга тинчлик ва осойишталик керак. Биз ҳар бир оиланинг тинч-тотув яшаши тарафдоримиз ва шунга интилаётган, шуни таъминлайдиган сиёсатни қўллаб-қувватлаймиз.

Азиз юртдошлар!

Яна бир бор сизларга мурожаат қиламан. Шундай огир синовдан ўтаётган бир пайтда халқимиз сабр-тоқат ва бардош билан, вазмин бўлиб, тинчликни сақлаш мақсадида жипслашиши керак. Бир ёқадан бош чиқариб ҳаракат қилиш керак. Тинчликни бузаётган, ўз манфаатини кўзлаётган ҳар хил шахсларга, муттаҳамларга қулоқ солмасдан, ўзи танлаган йўлдан қолмаслиги керак.

Юртимиз, халқимиз тарихда жуда кўп синовлардан юзи ёруғ бўлиб чиққан.

Ишонаманки, бу огир синовлардан ҳам эсон-омон ўтамиз.

1991 йил 20 август

Авваламбор, ассалому алайкум, ҳурматли Ислом Абдуғаниевич!

Жиззах шаҳрида атоқли давлат ва жамоат арбоби, ёзувчи Ш. Рашидовнинг 75 йиллик юбилейида сўзлаган сермазмун нутқингиз шарофати билан Сизга ушбу мактубни ёзмоқдаман. Мен Қашқадарёда ишлаганимда «пахта иши» сабабли жабр тортган одамларнинг оила аъзолари, фарзандларини кўрдим, кўпларининг хонадонида бўлдим, деганингизда кўз олдимда ўша машъум, қаттол 1986–1990 йиллар қайта намоён бўлди. Чунки беш болам билан оилам, 75 ёшли онам Сизнинг қабулингизда бўлишганида уларга: «фарзандингиз, оталарингиз албатта оқланади, иши қайта кўриб чиқилади», деб далда бергансиз. Мана, бугун орзулар ушалиб, Сизнинг метиндек иродангиз туфайли 1991 йилда бутунлай оқландим.

Мен Шаҳрисабз туманига қарашли Ленин номидаги (ҳозир Фани Бобоёров номида) жамоа хўжалигида 1978 йилдан 1985 йилгача бош иқтисодчи бўлиб ишладим. 1986 йил 17 апрель куни менга «пахта иши» бало-қазодай ёпишиб, 10 йил қамоқ жазоси белгиланди. 1989 йилда озод қилиндим. Колхозга қайтиб ўз ихтисосим бўйича иш сўраганимда, ҳали оқланмаганим учун иш берилмади. Шундан сўнг 7-пахтачилик бригадасини сўраб олдим. Колхозчилар билан биргаликда баҳоли қудрат ишга киришдик.

Иқтисодчи бўлиб ишлаган давримда тўплаган тажрибам қўл келди. 1990–1992 йиллари бригадамизда пахта тайёрлаш режалари колхозда биринчи бўлиб уддаланди. Ҳосилдорлик ҳам хўжаликда энг юқори бўлди. Айниқса, бу йилги об-ҳаво қийинчиликлари сабабли чигит уч марта қайта экилишига қарамасдан, йиллик режани 27 иш кунида

бажариб, ҳосилдорликни қарийб 40 центнерга етказдик.

Бригадамиз колхоз ва туманнинг яқин 30 йиллик тарихида илк марта 3 гектар майдонга шоли экиб, 7,5 тонна дон олди. Шунинг 2,7 тоннаси бригада аъзоларига тарқатилди. Пахта харид нархининг ошгани туфайли режадан ортиқ сотилган 70 тонна учун ва режага қўшимча 15 фоиз пахта эвазига 3,5 миллион сўмга яқин қўшимча мукофот пули олишни мўлжалламоқдамиз.

Ҳурматли Ислом Абдуғаниевич! Менга ўхшаган минглаб кишиларнинг номи умрбод қора бўлиб қолиши мумкин эди. Шукрки, бахтимизга Сиз бор экансиз.

Сизга ўзим, оила аъзоларим, қариндошларим, сафдошларим, бригадамиз аъзолари номидан мингминг раҳмат! Доимо соғ ва омон бўлинг!

Раззоқ Маҳатов,

Шаҳрисабз тумани Фани Бобоёров номидаги жамоа
хўжалигининг 7-бригада бошлиғи

(«Халқ сўзи» газетаси, 1992 йил 5 декабрь)

Ассалому алайкум, муҳтарам Ислом Абдуганиевич!

Тиним билмай олиб бораётган сиёсатингиз туфайли юртимиз тинч, халқлар осойишта. Вилоятимизнинг ҳамма жойларида жиноятчиликка қарши кескин кураш бошланиб, ижтимоий-сиёсий барқарорлик тобора мустаҳкамланиб бормоқда.

Фарғона, Қўқон, Марғилон шаҳарларида кенг томир отган уюшган жиноятчилар гуруҳлари қўлга олинганидан буён улуснинг ороми, осойишталиги қайтгандек бўлмоқда.

Оталарига раҳмат, халқ манфаатини кўзлайдиган раҳбарлар ҳам бор экан-ку, деган гапни барча шаҳар, қишлоқ ва маҳаллаларда, жамоат жойларида, маъражада эшитиш мумкин.

Шунинг учун Фарғона вилояти диндорлари номидан халқимизга мислсиз ғамхўрлик кўрсатиб, айниқса, ҳаловатимизни бузаётган жиноятчиликни тағ-томири билан емириб ташлаш йўлидаги улкан меҳнатларингиз учун, Сиз, ҳурматли Президентимизга, вилоятимиз ҳокимлиги раҳбарларига, ҳуқуқ-тартибот идоралари ходимларига чин дилдан чексиз миннатдорчилик изҳор этамиз. Ўзингиз бошчилигингизда Ўзбекистонимиз мустақиллигини тўла-тўқис таъминлаш, мамлакатимизни дунёдаги энг қудратли ва илғор давлатлар қаторига олиб чиқишдек олижаноб фаолиятингизда омад тилаймиз. Биз ҳам бу соҳада камарбаста бўлишга тайёрмиз.

Оллоҳ ҳамиша сизга ёр бўлсин!

Фарғона вилояти уламоларидан:

Мулла Нуруллаҳон ҳожи Фаттоҳов, Собир Қори Эминов, Жўраҳон ҳожи, Абдурахмон ҳожи Абдуллаҳон Махсум ўғли, Аъзамхон ҳожи, Рустамжон ҳожи Расулжон ўғли, Абдували ҳожи Ҳафизов, Нуруллоҳон ҳожи Абдуллоҳон ўғли.

(«Халқ сўзи» газетаси, 1993 йил 19 январь)

Муҳтарам Ислоҳ Абдуғаниевич!

Биз, Бухоро вилоятида истиқомат қилаётган Ахис-ха турклари, Сизга жумхуриятимизнинг катта оила-сида тенг, фаровон яшашимизни таъминлаш ишида фидокорлик қилаётганингиз учун самимий миннатдор-лик билдирамыз. Сизнинг ҳар сафар, Ўзбекистонда яшаётган фуқаролардан бирортасининг ҳам, милла-тидан қатъи назар, бурни қонашига йўл қўймаймиз, деган сўзларингиз биз – бухоролик туркларнинг уми-димизга қанот бағишламоқда.

Сиздек узоқни кўра биладиган раҳбарнинг халқи-миз тақдири, бахт-саодати учун толмас курашчи си-фатида олиб бораётган оқилона сиёсати ўз самара-сини бермоқда. Сизнинг Туркияга қилган сафарин-гиз бу хайрли ишларни бошлаб берди. Ҳар иккала халқ ўртасидаги қадимий дўстликни қайта тиклаш ва янада мустаҳкамлашдек буюк ишга қўшаётган ҳис-сангиз учун кўпдан-кўп раҳматлар айтамыз.

Сизни ишонтириб айтамызки, ўзбек ва турк халқ-лари улуғ мақсад – Ўзбекистоннинг порлоқ келажак-гани таъминлаш йўлида қон-қардошлигига содик қолиб, дўстлик ришталарини янада мустаҳкамлайве-радилар.

Бухорои шарифда ташкил этилган турклар мил-лий-маданий маркази ҳам ана шу олижаноб ишлар-ни амалга ошириш учун хизмат қилади.

Бухородаги турк миллий-маданий маркази раиси

Комил Сулаймон ўғли Шаҳриев

(«Халқ сўзи» газетаси, 1993 йил 8 апрель)

Муҳтарам Ислом Абдуғаниевич!

Тоғли Бадахшон мухтор вилояти аҳолиси номидан Сизга, Ўзбекистон Республикасининг ҳукуматига ва халқига инсонпарварлик ёрдами учун самимий миннатдорчилик билдирамиз. Бу ёрдам қардош ўзбек халқи Тожикистондаги иқтисодий ва ижтимоий аҳволдан ташвишланаётганининг белгисидир. Бу ёрдам халқимиз учун катта маънавий мадад, икки халқ дўстлиги, ҳамжиҳатлиги, ўзаро ёрдамнинг давоми ва ривожига ҳам бўлди.

Тожикистондаги бир тўда сиёсатчиларнинг бемаъни сиёсий найранглари натижасида келиб чиққан биродаркушлик уруши минглаб кишиларнинг ёстиғини қуритди, республиканинг юз минглаб аҳолиси уйдан бош олиб кетиб, ўз юртида қочоққа айланди.

Ҳозир Тожикистоннинг ҳар бир жойида, шу жумладан, Помирда ҳам чуқур иқтисодий ва ижтимоий танглик давом этмоқда. Помирнинг ўзида республиканинг турли минтақаларидан келган 80 минг нафардан ортиқ қочоқ бор. Бу Помир аҳолисининг ярмидан кўпроғини ташкил этади. Ҳаммасининг бошпанаси, тирикчилик манбаи йўқ.

Помир меҳнаткашлари республикани фалокатга олиб келган кучларни лаънатламоқда. Улар Тожикистон ҳукуматининг мамлакатдаги сиёсий ва иқтисодий турмушни барқарорлаштириш, тинчлик ва тотувликни таъминлаш йўлида қилаётган ҳаракатларини қўллаб-қувватламоқда.

Республикани юз берган вазиятдан олиб чиқишда МДҲ мамлакатлари ва айниқса, қардош Ўзбекистон алоҳида ўрин тутишига ишончимиз комил. Помир учун ўзбек халқининг мадади иқтисодий ва ижтимоий тангликдан чиқиб олишда ҳал қилувчи омил бўлади.

Бадахшон иқтисодий ва техникавий тараққиётининг бутун тарихи қўшни Ўзбекистон ва Қирғизистон халқлари билан боғлиқ. Халқимиз Бадахшонни шу республикалар билан боғлайдиган Помир йўлини ҳаёт йўли, деб атайди. Бинобарин, бу йўл ҳозир ҳам вилоятда ҳаёт фаолиятини таъминлашда ҳал қилувчи аҳамиятга эга. Бироқ республикадаги воқеалар ҳамда уларда бадахшонликларнинг иштироки тўғрисида ноҳолис маълумотлар туфайли бу муносабатларга путур етиши мумкин эди.

Эндиликда биз халқларимиз ўртасида ҳамжихатлик ва ўзаро ишончга эришилади, деб умид қиламиз. Ўзбекистоннинг вилоятлари, биринчи навбатда қўшни Фарғона, Андижон ва Наманган вилоятлари билан расмий равишда сиёсий ва иқтисодий ҳамкорлик йўлга қўйилади, деб умид қиламиз. Ҳозир айниқса вилоятни моддий-техник ресурслар ва озиқ-овқат билан таъминлаш масалаларида бу вилоятларнинг мадади биз учун сув билан ҳаводек зарур. Ҳозирги вақтда ёнилғи-мойлаш материаллари етишмаётгани сабабли минглаб тонна озиқ-овқат вилоятдан ташқарида қолиб кетди, минглаб қочоқлар доимий истиқомат жойларига қайтиб кета олмаётирлар.

Халқимизни қўллаб-қувватлаб кўрсатган бу ёрдамнингиз учун яна бир бор миннатдорлигимизни изҳор қиламиз. Сизга, Ўзбекистон халқига белгиланган мақсадларга эришишда катта ютуқлар тилаймиз.

Камоли эҳтиром билан

Г. Шахбозов,

Тоғли Бадахшон халқ депутатлари
кенгашининг раиси

(«Халқ сўзи» газетаси, 1993 йил 7 май)

Бисмиллоҳир раҳманир раҳим!

Ассалому алайкум ва раҳматуллоҳи ва баракотуху!
Муҳтарам Президентимиз Ислоом ака Абдугани
ўғиллари!

Сизни ва Сиз орқали давлатимиз ва ҳукумати-
миз раҳбарларини ҳамда жонажон диёримиз – Ўзбе-
кистон халқини улуғ айём – Қурбон ҳайити билан
самимий муборакбод этамиз.

Аллоҳ таолога беадад ҳамду сано ва шукрлар
бўлсинки, ҳур диёримиздан муборак ҳаж сафарига
ташриф буюрган уч ярим мингдан зиёд ҳожиларимиз
ҳозирда ихлос-этиқод билан ҳаж ва умра амаллари-
ни адо этмоқдалар. Маккаи мукаррамада бутун дунё
мусулмонларининг қибласи саналмиш – Байтуллоҳ-
ни тавоф ва зиёрат қилиш билан бирга Сафо, Мар-
ва, Мино, Арофат, Муздалифа каби улуғ даргоҳлар-
да, шунингдек, Мадинаи мунавварада масжиди На-
бавий, Равзаи шарифдек табаррук жойларда бўлган
чоғларимизда Аллоҳнинг раҳмати ва мағфиратини
тилаб, мустақил мамлакатимиз равнақи, ҳар томон-
лама тараққиёти, халқимизни моддий ва маънавий
жиҳатдан баркамол этишини дуою илтижолар ила
Яратганнинг ўзидан сўрамоқдамиз.

Бу йилги муборак ҳаж сафари ўзига хос хусуси-
ятлари билан диёримиз мусулмонлари ҳаётида уну-
тилмас воқеа бўлди. Бу улуғ ибодатни чин ихлос ва
муҳаббат билан бажараётган ҳожиларимизга давла-
тимиз томонидан кўрсатилган ҳар томонлама холисо-
на ёрдам уларнинг хотираларида ўчмас из қолдира-
жак, албатта.

Тақдим этилган имконият ва имтиёзлар учун бар-
ча мутасадди ташкилот ва раҳбарларга, шахсан Сиз,
жаноби олийларига чексиз миннатдорлигимизни
изҳор этамиз.

Мустақил юртимиз ва озод халқимизнинг порлоқ келажаги йўлида Сизга ва сафдошларингизга мустақам соғлиқ, ишларингизга зафар ва омадлар тилаймиз.

Илоҳо, бутун оламда тинчлик, осойишталик ҳукм суриб, барчаларимизга икки дунё саодатини насибу рўзи айласин, омин!

Ўзбекистон ҳожилари,

Маккаи Мукаррама, Арофат, 1996 йил 27 апрель.

(«Халқ сўзи» газетаси, 1996 йил 7 май)

Қадрли Ислом оға!

Қимматли вақтингизни олиб, Сизга юрагимдаги ўйларимни айтишга қарор қилганим учун минг бор узр. Кексаликда одам атрофидаги воқеаларни, оққорани шошилмай, ҳис-ҳаяжонга берилмай баҳолар экан. Худо ёш берса, саксондан сакраб, тўқсонни кўзляяпман. Умрим бўйи элга хизмат қилдим, доноларнинг этагини тутиб, бетайинлардан нари юрдим. Насиҳат билан ўсиб, энди шукрки, элга насиҳат қиладиган ёшга етдим.

Сиз билан ҳар куни телевизор орқали суҳбатлашаман. Сўзларингиз танамга шижоат бағишлайди. Эҳ, қанийди ёш бўлсам, деб ўйлайман. Эшитдингизми, дейман болаларимга. Бунга ҳам қаноат қилмай қўниқўшнилар даврасига чиқаман, маҳаллани тўплайман. Ҳой халойиқ, Юртбошимизнинг дардига малҳам бўлинглар, доно Йўлбошчи халқнинг бахти, дейман. Айтинг, биз не қилайлик, Позил ака, деб сўрашади мендан. Ҳеч нарса қилма, меҳнатингни бил, бирбирингга кўз-қулоқ, меҳрибон бўл, инсоф-диёнатни йўқотма, болаларингга насиҳат қил, дейман. Яна айтаман, бовирларим, қозоқнинг ўзбекдан яхшироқ қондоши йўқ, сенлар шуни бил. Биз бир дарахтнинг икки шохимиз, буни унутма, дейман.

Дарҳақиқат, туманимизда 142 мингдан кўпроқ аҳоли яшайди. Шунинг ўттиз олти минги қозоқлар, «Бостанлик дауси» деган қозоқ газетаси, 20 та қозоқ мактаби ишлаб турибди. Республикамиздаги санъат кўриклари бизнинг оқинларсиз ўтмайди. Қозоқлар яшайдиган қишлоқ-овулларнинг суви, гази етарли, раҳбарлари ҳам қозоқлардан. Хўжаликлар гуллаб-яшнамоқда, мева-чева, ғалла, чорва етарли. Тўйларимизда ўзбекнинг сурнайига қозоқнинг дўмбираси,

аскиясига айтишув уланиб кетади. Бизга яна не керак, минг бор шукр.

Халқларимизда «Бўлар элнинг йигитлари бир-бирини ботирим дер» деган гап бор. Ислом Абдуғаниевич, ёр-биродарлик, ахиллик, ўзаро меҳр-оқибат ҳақида сўзлаганингизда ана шу нақл ёдга тушади. Минг раҳмат, юртини аяган, элини суйган бошчининг гапи шундай бўлади.

Азиз Юртбоши, Сиз ҳар бир қозоқ уйининг тўрида, қалбининг кўрида ардоқ топган улуғ инсонсиз. Бутун халқ Сизни севади ва Сизга ишонади. Биз кексаларга кўрсатаётган меҳр-мурувватингиз учун Сиздан беҳад миннатдоримиз. Илойим умрингиздан бирака топинг. Лекин бир илтимосим ҳам бор. Бизни қария деб аяб ўтирманг, топшириқ бўлса айтинг.

Биз Сизга мадад бўлишни ўзимизнинг бурчимиз, деб биламиз.

Вақтингиз бўлса, биз томонларга келинг, азиз меҳмонимиз бўлинг.

Илойим, борингизга шукр.

Позил Разов,

меҳнат фахрийси,

Тошкент вилояти, Бўстонлик тумани

(«Халқ сўзи» газетаси, 1999 йил 14 август)

Қадрли Ислом Абдуғаниевич!

Халқимизнинг инон-ихтиёри билан Сиз яна Ўзбекистон раҳбари этиб сайландингиз. Шу ёрқин ғалабангиз билан Сизни, қадрли Ислом Абдуғаниевич, оиламиз, маҳалламиз ва барча юртдошларимиз номидан муборакбод этаман. Бахтимизга ҳамиша омон бўлинг!

Тинчлик ва осойишталик ҳукм суриб турган саодатли кунларда ҳар биримизнинг асосий вазифамиз Ўзбекистонимизнинг истиқлолини мустаҳкамлаш, унинг буюк келажагини барпо этиш учун баҳоли қудрат ҳисса қўшиш ва юртимиз равнақи билан ўз тақдиримизни чамбарчас боғлашдан иборат бўлиб турган экан, бу савобли ишдан мен ҳам четда турмаслигим лозимлигини ҳар дақиқа ҳис этяпман.

Истиқлолнинг илк кунлариданоқ ўз имкониятларимни тўла ишга солиш, эл-юрт эҳтиёжи учун зарур бўлган ишларни бажаришга киришдим. Аввало, биз каби тадбиркор деҳқонларга кенг шарт-шароитларни яратиб берганлигингиз боис ана шундай имкониятларни ишга солиб, халқимиз учун йўқни йўндириш йўлларини излаб топяпмиз.

Оиламиз деҳқончилик билан азалдан шуғулланиб келади. Отамиз Собиржон Мирзажоновнинг панд-насиҳатлари билан мен ва 5 та укам ана шу соҳа сирларини пухта эгалладик. Истиқлол шарофати билан ҳар биримиз учун томорқа ерлари берилди. Уларга иморат солиб, томорқаларда бодринг, турп, узум етиштириш, уни сотиш билан астойдил шуғуллана бошладик. Деҳқоннинг иши техника билан баракали бўлар экан. Ўз даромадларимизга шу мақсадда ҳайдов ва чопиқ тракторлари, юк машиналари сотиб олдик. Маҳсулотларимизни аввало республикамизда, аста-секин Ҳамдўстлик мамлакатларида яшовчи

истеъмолчиларга етказиб бера бошладик. Тез орада оиламиз иқтисоди мустаҳкамланиб, орттирган сармоямиздан хайр-эҳсон қилиш имкониятларига ҳам эришдик. Ўзаро маслаҳатлашиб, болалар уйлари, мактаб ва боғчалар, шифо масканларига моддий ёрдам беряпмиз. Айниқса, Шоҳимардон ва Қувада рўй берган табиий офат оқибатларини бартараф этишга бутун оиламиз билан оёққа турдик. Бу ерда жабр кўрганлар учун 500 минг сўмлик озиқ-овқат маҳсулотларини тарқатдик, оиламиз ихтиёридаги автокран ва юк машиналарини табиий офат оқибатларини бартараф қилиш учун сафарбар қилдик.

1997 йили ўзим Германияда бўлиб, «Мерседес-Бенц» компаниясида маҳаллий шароитларимизга тўла жавоб бера оладиган энг замонавий юк автомашинасини махсус буюртма асосида тайёрлатдим. Қиймати 270 минг АҚШ долларига тенг бўлган ушбу юк автомашинаси билан бугунги кунда юртдошларимизнинг оғирини баҳоли қудрат енгил қилиб келяпмиз.

Ҳозир оиламизда «Мерседес-Бенц», «КамаЗ», «МАЗ» юк автомашиналари, автокран, автоюклагич, трактор, автобус, «Дамас» ва «Тико» автомобиллари бор. Уларнинг барчаси ҳалол меҳнат, келажакка ишонч ва Сиз яратиб бераётган улкан шароит, тинчлик-тотувликнинг самарасидир.

Бир ярим гектарлик пайкалда барпо этилган тоқзоримиз илк мевасини бера бошлади. Ҳалол меҳнат қилса, ҳеч ким хору зор бўлмас экан. Бунинг биргина бизнинг оиламиз мисолида кузатиш мумкин. Имкониятимиз бор экан, халқимиз учун меҳр-мурувват ишларини асло тўхтатганимиз йўқ. Сизнинг ташаббусингиз билан 2000 йилнинг дастлабки ўн кунлигини «Мурувват кунлари» деб эълон қилинганлиги мени яна янгича саховат ишларига ундади. Ўша кунлари вилоятимиздаги кам таъминланган оилаларга сармомиямиз ҳисобидан 4,5 тонна унни беминнат ёрдам сифатида тарқатдим. Бундан ташқари,

навбатдаги сафарим давомида Якутия Республикасидаги болалар уйларига инсонпарварлик ёрдами сифатида 5000 килограмм узумни тарқатиб қайтдим. Сибирликлар Ўзбекистон ҳақида Сизнинг олиб бораётган одил сиёсатингиз, ўзбекларнинг меҳр-саховати ва сахийлиги ҳақида ҳавас билан тўлиб-тошиб гапиришди. Ана шу юртнинг фарзанди эканлигимдан чексиз фахрландим.

Қадрли Ислом ака!

Иккинчи чақириқ халқ депутатлари Фарғона вилоят Кенгашининг биринчи сессиясида менинг фаолиятимга берган улкан баҳоингизни эшитиб, бошим осмонга етди. Ота-оналаримизнинг, ҳамқишлоқларимизнинг ва оддий кишиларнинг қувонганини айтмай-сизми! Мендек оддий бир инсонга, ёш тадбиркорга бўлган эътиборингиз учун Сизга бошим ерга теккунча таъзим қиламан. Сизнинг ўша фикрларингизни бутун фарғоналик тадбиркор деҳқонларга берилган юксак баҳо деб ҳисоблайман. Танамда жоним бор экан, бор куч-ғайратимни, тажрибамни шу юртим учун, унинг равнақи, тинч-осойишталиги ҳамда порлоқ келажаги учун сарфлайман.

Сизга, муҳтарам Ислом ака, узоқ умр, мустаҳкам соғлиқ, оилангизга тотувлик, Ватан равнақи йўлидаги фаолиятингизга омад тилайман. Бахтимизга ҳамisha омон бўлинг!

Юртимизни ёмон кўзлардан Оллоҳнинг ўзи ас-расин!

Сизга чексиз ҳурмат ва эҳтиром билан

Олтиариқлик тадбиркор **Солижон Мирзажонов**,
2000 йил 17 январь

(«Ўзбекистон овози» газетаси, 2000 йил 29 январь)

Қадрли Ислом Абдуғаниевич!

Сиз Ўзбекистон Республикаси Президенти этиб қайта сайланганингизда ота-онам жуда қувонишган, Сизга табрик йўллашган. Шу муносабат билан Сиз ёзган миннатдорчилик мактуби оиламизда тумордек асраб сақланади.

Ота-онам телевизор орқали Сизнинг сўзларингизни тинглашганда ёш боладай севинишарди.

Дунёда ота ҳам, она ҳам ганимат экан. Мен аввал отамдан, сўнг онамдан айрилдим. Дунёда бир ўзим қолгандек эзилдим. Шунда раҳматли онамнинг «Менинг ўғилга алишмайдиган қизимни ўз қизидек кўриб, кўз қорачиғидек асрайдиган халқим бор, Юртбошим бор» деган гапи ёдимга тушди. Кўнглим ёришди.

Баъзан ўйлаб қоламан: онадан айрилиш шунча оғир бўлса, Ватандан айрилиш қандай бўлар экан? Худо шундан асрасин.

Мустақил Ўзбекистонимизни пок иймонимиз, керак бўлса, жонимиз билан асраб-авайлаймиз.

Она юртимизни асраш учун, уни ёв топташига йўл қўймаслик учун куч-ғайратимизни аямасдан, пок эътиқод билан ишлашимиз керак.

Мана шу тиниқ осмонимиз учун, юртимиз янада гуллаб-яшнаши учун Сиз бош бўлган қутлуғ ишларга ўз ҳиссамизни қўшамиз. Аждодларимиз, ота-оналаримиз ётган мана шу заминни ҳимоя қиламиз.

Башорат Мирхонова,

Бухоро вилояти, Вобкент тумани

(«Ўзбекистон овози» газетаси, 2000 йил 15 август)

Ассалому алайкум, мухтарам Ислом Абдуғаниевич!

Сизга ушбу мактубни чуқур ҳаяжон билан ёзяман.

Бизнинг бобомиз ҳам XIX асрнинг иккинчи ярмида ўлкамизга истилочилар бостириб кирганда уларга қарши мардона курашган. Шуларнинг камтарона хизмати Ўзбекистоннинг янги тарихи маркази томонидан тарихий ҳужжатлар асосида тикланаётгани мени тўлқинлантириб юборди.

Мустақиллик бўлмаганида бу ҳақиқатлар очилмасдан, ёпиқ қозон ёпиқлигича қолиб кетар эди. Ахир, бу кунларни орзиқиб кутиб, армон билан ўтиб кетганлар қанча...

Мустақиллик бизга жуда кўп неъматлар берди. Унутилган қадриятларимиз, тарихимиз тикланди. Ноҳақликдан кўнгли кемтик бўлган биз каби инсонларнинг қадди тоғ каби юксалди.

Албатта, мен истиқлол берган буюк неъматларни бир-бир санаш ниятида эмасман, балки шундай озод ва фаровон ҳаёт яратиб беришга қаратилган ишларингиз учун миннатдор кўнгишлар эҳтиромини Сизга етказмоқчиман, холос.

Сизнинг бошчилигингизда қилинаётган ишлар дунё халқлари нигоҳида ҳам яққол кўзга ташланмоқда. Мен шулар ҳақида ўйлаганимда, доно халқимиз жуда топиб айтган «яхшининг шарофати» деган ҳикмат ҳаёлимдан ўтади. Сиз ҳамиша жон куйдириб минтақамиздаги тинчлик ва осойишталикни таҳдид ва ихтилофлардан сақлаб келасиз. Кўшни-қардош, кўпмиллатли халқлар, кенг жамоатчилик буни яхши билади, тинчликсевар, халқпарвар сиёсатингизни қадрлаб, Сизни чексиз ҳурмат қилади.

Сўзим қуруқ бўлмаслиги учун айрим таассуротларимни баён этмоқчиман.

Ўш шаҳрида Абдухолиқ исмли қирғиз ўқитувчи бор. Яқинда унинг хонадонида бўлдим, саранжом-саришта меҳмонхона тўрида Сизнинг рангли суратингиз осифлиқ турибди. Суратга тикилиб қолганимни сезиб, «Ислом Каримовнинг сиёсий иродасини ва шижоаткорлигини қадрлайман!» – деди мезбон. Суҳбат чоғида у кенжасига Ислом деб исм қўйганини, ўғли ҳам Сиз каби ўтюрак инсон бўлишини ният қилганини айтди.

Катта бир корхона раҳбари Тўланбой исмли қирғиз йигити: «Агар Ўзбекистон Президенти ижозат берса, корхонамизни у кишининг номи билан атар эдик», – деди. Мен Сизга нисбатан кўрсатилган бундай иззат-ҳурматга кўп гувоҳ бўлганман. Миллионлаб кишилар меҳрини қозонаётган Сиздек инсон билан замондош эканимдан фахрланаман.

Икки оғиз ўзим ҳақимда: гарчи миллатим қирғиз бўлса-да, ўзим Андижоннинг Кўргонтепа туманида туғилиб ўсганман. Шу муқаддас заминни она Ватаним деб биламан. Ўзбек, қирғиз ва рус тилларида ижод қиламан. Сизнинг кўплаб асарларингизни қирғиз тилига таржима қилганман, улар матбуотда мунтазам ёритиб келинади. Хатто Қирғизистон матбуотида чоп этилган «Ислом Каримов — тинчлик асосчиси» публицистик асарим учун тақдирланганман ҳам.

Ислом Абдуғаниевич, бахтимизга ҳамиша омон бўлинг! Обруйингиз бундан ҳам зиёда бўлсин!

Чексиз ҳурмат ва эҳтиром билан

Собиржон Бурқашев, журналист,
Қирғизистон Республикаси

(«Халқ сўзи», 2000 йил 7 сентябрь)

Муҳтарам Юртбошимиз Ислом Абдуғаниевич!

«Қатағон қурбонларини ёд этиш кунини белгилаш тўғрисида»ги Фармонингизни ички бир тўлқинланиш, зўр ҳаяжон ва чуқур мамнуният билан ўқиб чиқдим. Тарихий адолатни тиклаш борасидаги ташаббус ва ҳаракатларингиз, истибдод қурбони бўлган инсонлар хотираси ва руҳи покига бу қадар чексиз ҳурматингиз, ҳақиқатни рўёбга чиқараётганингиз учун беҳад ташаккур.

Фармонни ўқир эканман, мустабид тузум юзага келтирган қайғули, аламли, армонли кунлар бир-бир хаёлимдан ўтди, истиқлолимиз туфайли изчиллик билан амалга ошираётган хосиятли ишларингиз оғриқли кўнглимга таскин бағишлади. Менга ўхшаганлар юртимизда беҳисоб, уларнинг, барчамизнинг миннатдорчилигимизни қабул этгайсиз.

Қимматли Ислом Абдуғаниевич!

«Қама-қама»лар авжига чиққан 1937–38 йилларда мен 11–12 ёшларда эдим. Ҳар куни кечаси кўп-кўп одамларни «териб» олиб кетаётганликларини эшитиб, даҳшатга тушардик.

Ҳибсга олинганларнинг ўғил-қизлари боши эгилиб, кўнгли ўқсиб, маъюс бўлиб қолаётганини кўриб юрагимиз эзиларди. Орадан кўп ўтмай шундай кўргулик ва ситам бизнинг ҳам бошимизга тушди.

Отам – Аъзамжон Халилбеков Наманганнинг кўзга кўринган, обрўли кишиларидан бири эди. Серфикр, ўқтам ва қатъиятли одам сифатида эл-юрт ҳурмати-га сазовор бўлганди.

У киши аввал ота касби – аравасозлик билан шуғулланган, кейин аравасозлик артелига, сўнг кенг тармоқли ҳунармандлик артелига кўп йиллар бошчилик

қилган. Ишчан, уддабурро, ташкилотчи сифатида танилган.

Отам адабиёт ва санъатга меҳрини берган одам эди. Оилавий кечалар, дўстлар давраси мусиқасиз, қўшиқсиз ўтмасди. Аммо 1938 йилнинг 11 январидан кейин ғам-қайғу тўла кунлар бошланди, кечаси отамни қамоққа олиб кетишди. Уч ойча турмада сақлашганини биламиз, сўнг ҳатто қаерда эканини ҳам билолмай қолдик. НКВДнинг шаҳар бўлимидагилар: «Ўн йилга кесилган, хат олиш-ёзиш, олди-берди қилишдан маҳрум этилган», дейишди.

Ўн йил ўтди. Суриштирсак, «Яна ўн йил қўшилган», дейишди. Аслида улар бизни алдашган экан, «учлик» ҳукм чиқариб, ўша 1938 йилнинг 5 мартада «халқ душмани» сифатида отиб ташлашган экан.

Отам раҳматли 1893 йили туғилган эди, йигит ёшида шўро даври ёвуз сиёсатининг қурбони бўлди. У замонда қатағон этилганларнинг фарзандларини ҳам тинч қўйишмас эди. Сарсон-саргардонлик, умри кемтиклик устига камситишлар, таъна ва тазйиқлар...

Гарчи мен аспирантурага имтиҳон топшириб, юқори кўрсаткич билан конкурсдан ўтган бўлсам-да, барибир қабул қилилмаган.

Шукрлар бўлсинки, хўрланган ва ҳақоратланганларнинг кўкрагига шамол тегадиган, уларнинг қаддини кўтарадиган замон ҳам келди. Ўтган йили Сизни жуда катта сиёсий, маънавий-маърифий, тарбиявий ва амалий аҳамиятга молик бўлган Фармойишингиз асосида Вазирлар Маҳкамаси мустамлакачилик даври қурбонлари хотирасини абадийлаштириш тўғрисида махсус қарор қабул қилди. Тошкенти азимда «Шаҳидлар хотираси» ёдгорлик мажмуи бунёд этилди.

2000 йилнинг 12 майида ушбу мўътабар зиёратгоҳнинг очилиш маросимида кўплар қатори мен ҳам иштирок этдим. Ўшанда ноҳақлик ва зулм қурбони бўлган падари бузрукворим қабрини зиёрат қилгандай бўлдим. Зиёратгоҳнинг очилиш маросимидаги

Сизнинг унутилмас нутқингиз ҳеч қачон ёдимдан чиқмайди.

Куни кеча газетада эълон қилинган «Халқ — қаҳрамон, унинг хотираси олдида доимо бош эгамиз...» деган мақолани ўқиб чиқдим. Унда Сиз тўғри айтгансиз, зулм ва истибдод қурбонларини, бу кунларга етиб келмаган аждодларимизни, айниқса, оддий одамларни унутмаслик лозим.

Бу маросимнинг ҳар йили 31 август куни, яъни Мустақиллик байрами арафасида ўтказилиши нур устига нур.

Қадрли Ислоҳ Абдуғаниевич!

Қатағон қурбонлари хотирасига кўрсатаётган эҳтиромингиз, адолат ва эзгулик тантанаси йўлида амалга ошираётган беқиёс ишларингиз учун Сизга ҳар қанча миннатдорчилик билдирсак, оз.

Халқимиз, Ватанимиз, истиқлолимиз ва истиқболимизнинг бахтига ҳамиша соғ-саломат бўлинг, узок умр кўринг.

Ҳурмат билан

Алихон Халилбеков,
меҳнат фахрийси, Наманган шаҳри
(«Халқ сўзи» газетаси, 2001 йил 25 май)

Хурматли Ислом Абдуганиевич!

Мен ўз хатимда Сизнинг оқилона сиёсатингиз тўғрисида Ўзбекистонда амалга оширилаётган ўзгаришлар бизнинг оиламиз мисолида қандай натижалар бераётгани ҳақида ҳикоя қилмоқчиман.

Ўзим уй бекасман, турмуш ўртоғим эса оддий ҳайдовчи. Биз тўрт нафар фарзандни тенгқурларидан кам қилмай вояга етказдик. Шунинг учун фахр билан айтаманки, бугун мен Ўзбекистондаги энг бахтли оналардан бириман. Чунки она учун фарзандларининг камолини кўришдан ортиқ бахт йўқ.

Сизнинг ташаббусингиз билан олий ўқув юртларига жорий этилган янгича қабул тизимининг нечоғли адолатли эканига мен, оддий бир қишлоқ аёли сифатида, ўз фарзандларим мисолида неча бор амин бўлдим.

Қизим Муқаддас Холдорова Фарғона педагогика институтининг кимё факультетига тест синовларидан энг юқори балл тўплаб, давлат гранти бўйича ўқиш имкониятига эга бўлди. У бу йил мазкур институтни имтиёзли диплом билан тугатди. Ҳозир Учкўприк туманидаги 20-мактабда ўқитувчи бўлиб ишламоқда.

Катта ўғлим Бахтиёр Холдоров Фарғона Давлат университетининг иқтисодиёт факультетига тест синовларидан юқори балл тўплаб, бюджет ҳисобидан ўқиш имкониятини қўлга киритиб, ҳозирги кунда 3-курсда таҳсил олмоқда. Кичик ўғлим Баҳодир Холдоров эса шу йил тест синовларидан муваффақиятли ўтиб, Андижон давлат тиббиёт институтининг даволаш факультетига ўқишга кирди.

Ўзим ёшлигимда аъло баҳоларга ўқиган бўлсамда, оилавий шароит сабаб бўлиб ўқишга киролмаган

эдим. Менинг армонларим, орзу-интилишларим бугун фарзандларим тимсолида ушалди. Бу – мустақиллик шарофати, Сизнинг юртимиз болаларининг дунёда ҳеч кимдан кам бўлмаслиги учун қилаётган саъй-ҳаракатингиз натижаси, деб биламан.

Қадрли Ислом Абдуғаниевич!

Ишончим комилки, менинг фарзандларим ҳам Сиз бошлаган хайрли ишларнинг давомчиларидан бўлиб, ўз соҳалари бўйича Ўзбекистон юкига елка тутади. Эл-юртимиз учун, истиқлолимиз учун фарзандларимизнинг фойдаси тегса, мен учун катта бахт мана шу.

Ўзбекистон ёшларига, фарзандларимизга кўрсатётган ғамхўрлигингиз учун яна бир бор ўз миннатдорчилигимни билдираман. Доимо соғ-саломат бўлинг!

Маърифат Холдорова,
Фарғона вилояти, Бағдод тумани,
«Пахтакор» ширкат хўжалиги, Жар қишлоғи
(«Халқ сўзи» газетаси, 2001 йил 27 сентябрь)

Хурматли Президентимиз!

Менинг ёшим эллик бешда, оддий ўқитувчиман. Ҳали чарчаш нималигини билмайман, ишламай уйда ўтиришни мутлақо кўз олдимга келтира олмайман. Юртимизда ёш авлодни тарбиялаш, бугунги тинч-осуда ҳаётимизни, бебаҳо миллий қадриятларимизни асраш ишига қўлимдан келганча ҳисса қўшиш ниятидаман. Халқимизга манзур бўладиган эзгу ишларни амалга оширишда Сизга яқиндан ёрдам бераман, деб ишонаман.

Сизнинг мен каби аёлларни ўйлаб, катта минбарларда туриб «Тўхта, бир умр тинмай меҳнат қилдинг, доимо қандайдир муаммони ечиш билан банд бўлдинг, бир зум орқангга қарамадинг, ўзинг учун яшашга, ҳаётдан баҳра олишга вақт топмадинг», деб айтган гапларингиз бизнинг кўнглимизни кўтариб, куч-қувват бағишлайди.

Мен Ўзбекистонда олиб борилаётган бунёдкорлик ишлари учун Сизга юртимиздаги барча хотин-қизлар номидан миннатдорлик билдираман.

Янги йилда Сизга янги куч, бахт ва омад, сиҳат-саломатлик тилаб қоламан.

Каримахон Гофурова,
Андижон вилояти, Бўз педагогика
коллежи хотин-қизлар қўмитаси раиси

2004 йил 27 декабрь

Хурматли Ислом Абдуғаниевич!

Мен 25 йилдан буён республикаимиз газлаштириш тизимида меҳнат қилиб келаман. Ҳамма соҳада бўлгани каби, бу тармоқда ҳам тадбиркорлик фаолиятига кенг йўл очилди. Ана шу имкониятдан фойдаланиб, «Демарко» хусусий фирмасини ташкил этдим.

Бизнинг фирмаимиз аҳолига табиий газ таъминоти бўйича турли хизматлар кўрсатиш билан шуғулланади. Ҳозирги пайтда бундай хизматларга бўлган эҳтиёж ортиб бормоқда. Шунинг эътиборига олган ҳолда келгусида ўз фаолиятимизни янада кенгайтирмоқчимиз.

Айниқса, кейинги пайтларда тадбиркорлик фаолиятига кўплаб енгилликлар яратилмоқда. Жумладан, уларнинг фаолиятига ноқонуний аралашиш, ўринсиз текшириш, қоғозбозлик ва расмийчилик ҳолатлари барҳам топмоқда. Бу эса Ўзбекистон иқтисодиётини янада мустаҳкамлаш орзуси билан яшаётган биздек ишбилармонларни қувонтирмасдан қолмайди, албатта.

Буларнинг барчаси учун Сизга, муҳтарам, Ислом Абдуғаниевич, ўз миннатдорлигимни билдириб, ҳаммаша соғ-саломат бўлишингизни тилаб қоламан.

Муҳаммаджон Худойбердиев,
Наманган вилояти, Наманган шаҳри

2005 йил 1 февраль

Ассалому алайкум, қадрли Ислом ака!

Вақтингиз тиғизлигига, катта-катта давлат ишлари билан бандлигингизга қарамасдан, сизнинг тез-тез вилоятларга бориб, деҳқон ва фермерлар билан учрашганингизни, чин дилдан суҳбат қурганингизни телевизор орқали мириқиб томоша қиламан ва бундан жуда хурсанд бўламан. Чунки ўзим ҳам деҳқон фарзандиман, умр бўйи далада меҳнат қилиб келаман.

Сиз мустақиллигимизнинг биринчи кунларидан бошлаб, мана, орзу қилган кунларимиз келди, фермер бўл, ўз еринг, ўз мулкингга ўзинг эгалик қил, деб, биз – деҳқонларга ҳамма шароитларни яратиб бердингиз. Бунинг исботини шахсан ўз ҳаётим мисолида кўриб, ишонч ҳосил қилиб келяпман.

Мен 1992 йилдан бери фермер бўлиб ишлайман. Айниқса, бу йил деҳқончилик учун, фермерлар учун жуда қулай ва омадли келди. Менинг 26 гектар ерим бор. Шундан 19 гектардан зиёдроғига пахта экканман. Ишонасизми-йўқми, ғўзаларимнинг бир текисда баравж ўсаётганини кўриб, ҳатто 80 яшар отам ҳам қувончдан кўзига ёш олди, ўғлим, мен 25 йил давомида деҳқончилик қилиб, бундай пахта яхши бўлганини ҳеч эслай олмайман, деди.

Ҳосилнинг бундай яхши бўлиши, албатта, худонинг марҳаматига боғлиқ. Лекин деҳқоннинг ерга меҳри ортиб чин дилдан меҳнат қилаётгани ҳам кўп нарсани ҳал қилади. Кейинги пайтда шундай бўляпти – одамларимизнинг ерга меҳри ортяпти, улар чин кўнгилдан ишляпти. Чунки ишласа, фойдасини ўзи кўради. Манфаатдорлик яхши-да!

Ислом ака, ўз отам мени дунёга келтирган бўлса, Сиз мени одам қилдингиз, мана шундай фермер

бўлиб, катта ютуқларга эришишим учун йўл очиб бер-
дингиз. Ишонинг, мен бу қарзимни ўз меҳнатим, пе-
шоно терим билан оқлашга ҳаракат қиламан. Агарда
Самарқанд вилоятига келсангиз, менинг далаларим-
ни ҳам албатта келиб кўришингизни истаيمان.

Салом билан

Расул Эргашев,
Самарқанд вилояти,
Иштихон тумани,
«Бектош» фермер хўжалиги
2005 йил 4 июль

Муҳтарам Ислом Абдуғаниевич!

Бизнинг отамиз Абдунаби Ҳасанов ҳаётлик даврида Сиз ҳақингизда кўп гапирар эди. У кишининг айтишига қараганда, Сиз бир пайтлар бизнинг хўжалигимизга ташриф буюриб, одамлар билан очиқчасига, чин дилдан суҳбатлашган экансиз. Айниқса, ҳали яхши кунлар келади, халқимиз ўз бойлигига ўзи эга бўлиб яшайди, деган мазмундаги гапларингиз отамизнинг қалбида муҳрланиб қолган экан. Шунинг учун ҳам у киши, Каримов айтган кунлар албатта келади, ишонинглар, бу одам билмаса, гапирмайди, ўша кунларга етиш учун ҳар биримиз ҳалол меҳнат қилишимиз лозим, деб биз, фарзандларга насиҳат қилар, бўш, бекор юрманглар, мана, даврларинг келди, ўз ишларингни очиб, меҳнат қилинглар, дер эди.

Биз отамизнинг ана шундай ўғитларига амал қилиб, мустақиллигимизнинг дастлабки кунларида-ноқ тадбиркорлик билан шуғулланиб келяпмиз. «Учкун Абдунаби ўғли» номли кичик корхона ташкил этдик. Ҳозирги пайтда ишларимиз анча юришиб кетди. Яқинда қишлоқ хўжалиги экинлари учун муҳим аҳамиятга эга бўлган олтингургуртни қайта ишлайдиган мини завод қуриб, ишга туширдик. Эндиликда нафақат туманимиз, балки бутун вилоятимиз хўжалиқларига ҳам маҳсулот етказиб бера оламиз.

Қадрли Ислом ака!

Мана, раҳматлик отамизнинг насиҳатларига амал қилиб кам бўлмадик – ўз ишимиз, ўз мулкимизга эга бўлдик. Биздек тадбиркорларга бераётган эътиборингиз, яратаётган қулайликларингиз учун Сиздан беҳад миннатдоримиз.

Учкун Ҳасанов,
Қашқадарё вилояти,
Шаҳрисабз тумани
2005 йил 19 август

Ассалому алайкум, Ислом оға!

Сизга Қорақалпоғистон Республикаси, Беруний тумани, «Шоббоз» деҳқон-фермер хўжаликлари уюшмасида меҳнат қиладиган оддий механизатор Ражаббой Примов ўз табрик ва саломларини йўлламоқда.

Бу йил деҳқончилик йили бўлгани ҳақида телевизорда ҳам, катта-катта йиғилишларда ҳам кўп гапирилмоқда. Ростдан ҳам, бу гапларда жон бор. Биргина ўзим ишлайдиган уюшма мисолида олиб қарайдиган бўлсак, бу йил пахта бўйича ҳам, ғалла бўйича ҳам шартнома режаларини биринчилардан бўлиб бажардик. Одамларнинг уйлари ғаллага тўлди, кўнгли тоғдек кўтарилди.

Албатта, худонинг ўзи бермаса, табиий шароити жуда қийин бўлган қорақалпоқ заминидан бундай натижаларга осонлик билан эришиб бўлмайди. Аммо яна бир ҳақиқат ҳам борки, барчамиз тан олишимиз керак. У ҳам бўлса, деҳқонларимизга давлатимиз, ҳукуватимиз томонидан яратиб берилаётган қулай шароитлардир.

Масалан, бу йил хўжаликларни уруғлик, ўғит ва бошқа моддий ресурслар билан таъминлашда узилиш бўлгани йўқ. Ўзим механизатор сифатида трактор ва механизмлар учун керакли эҳтиёт қисмлар, ёқилғи-мойлаш материалларини вақтида олиб турдим. Шунинг учун ишим ҳам унумли бўлди, даромадим ҳам ёмон бўлмади.

Илойим, келгуси йилларимиз бундан ҳам баракали бўлсин. Ислом оға, доимо бошимизда бош бўлиб, соғ-саломат юринг.

Ражаббой Примов,
Қорақалпоғистон Республикаси,
Беруний тумани

2005 йил 25 октябрь

**Ўзбекистон Республикаси Президенти
Ислом Абдуганиевич Каримовга**

Ассалому алайкум, азиз Юртбошимиз!

Ушбу хатни оддий бир муаллиманинг дил сўзлари деб билгайсиз. Агар мендан, бу дунёда қайси устоз бахтли, деб сўрашса, ҳеч иккиланмай, илмга чанқоқ, қувноқ ва бахтиёр шогирдларига таълим ва тарбия бераётган муаллим деб жавоб берган бўлардим.

Сизнинг таълим тизимига бўлган юксак эътибор ва ғамхўрлигиниз ўз самарасини бера бошлади. Айниқса, ўқитувчи меҳнатига бугунгидек ҳурмат-эътибор учун Сизга раҳмат айтамыз.

Биз бундай ғамхўрликка жавобан халқимизга муносиб фарзандларни камол топтиришга ўзимизнинг куч-ғайратимиз, билим ва маҳоратимиз, тажрибамиз билан ҳисса қўшишга астойдил ҳаракат қиламыз.

Санобархон Муҳамедова,

Фарғона вилояти,

Кўқон шаҳридаги 29-мактаб ўқитувчиси,

халқ таълими аълочиси

2005 йил 4 декабрь

Муҳтарам Ислом Абдуганиевич!

Юртимизда бевосита Сизнинг раҳбарлигингизда аждодларимизнинг асрий орзу-армонлари рўёбга чиқаётган истиқлол йилларида бошқа соҳалар каби, таълим тизимини ислоҳ қилиш ва ривожлантириш бўйича ҳам қатор фармон ва қарорларнинг қабул қилинишини бизга бўлган ғамхўрлигингиз намунаси, деб биламиз.

Жумладан, 2005 йилнинг 25 ноябрида чиқарилган «Халқ таълими ходимларининг меҳнатига ҳақ тўлаш тизимини такомиллаштириш ва уни моддий рағбатлантиришни кучайтириш чоралари тўғрисида»-ги қарорингиз биз, педагог-ўқитувчиларнинг кўнглимизни, кайфиятимизни кўтариб юборди.

Сизга шахсан ўз номимдан, қолаверса, қорақалпоғистонлик барча педагог-мураббийлар номидан самимий миннатдорлик билдириб, давлатимизнинг тинч-тотувлиги, ободлиги, янада гуллаб-яшнаши йўлидаги эзгу ишларингизда зафарлар тилайман.

Айсулув Тажимуратова,

Нукус шаҳридаги 37-сонли ихтисослаштирилган мактаб ўқитувчиси, Ўзбекистон халқ ўқитувчиси

2005 йил 7 декабрь

ЮКСАК МАЪНАВИЯТ ЙЎЛИДА

Маънавий ҳаёт таянчи бўлган илм-фан, санъат ва маданият, касб-ҳунар аҳлига эътибор ва гамхўрлик кўрсатиш, уларнинг ижоди, изланишлари, муаммо ва ўй-ташвишларидан бохабар бўлиб яшаш, миллий қадриятларимизни тиклаш, асраб-авайлаш ва янада бойитиш, халқ маънавиятини юксалтириш давлатимиз раҳбари фаолиятида доимо энг муҳим ва устувор йўналишлардан бири бўлиб келмоқда.

Ана шу мавзудаги кўплаб хат ва ёзишмалар ичидан саралаб олинган ушбу мактуб ва дил изҳорлари ҳам бу фикрни яққол тасдиқлаб турибди.

* * *

Ассалому алайкум, азиз Президентимиз!

Аввало, биз – жанговар санъаткор аёлларнинг қалбимиз тўла миннатдорлик туйғуларимизни қабул этгайсиз. Кўнгил – нозик дейдилар, айниқса, аёллар кўнгли. Шунинг учун Сиз кўрсатган ва кўрсатаётган марҳаматингиз бизларнинг ўксик кўнгилларимизни тоғдай юксалтириб юборди.

Биз теран англаб турибмизки, Сиз кечаю кундуз тиним билмай, орому хузурдан кечиб, халқимизни, жумҳуриятимизни осойишталик, тинчлик йўлидан бошлаб бораяпсиз. Бу – безовтаю бесаранжом дунё ичида ташқи ва ички сиёсатни маҳорат билан уйғунлаштириб бошқариш деган гап. У эса раҳбардан катта матонат, мардлик, доноликни талаб этади.

Ана шундай долзарб бир пайтда ҳарбий-ватанпарварлик бадий дастамиздан ҳам эътиборингизни дариф тутмагингиз бизни жуда қувонтириб юборди. Дарҳақиқат, биз ўзбекистонлик санъаткорлар Иккинчи жаҳон уруши йиллари бригадаларга

бўлиниб, кўнгилли равишда фронтга жўнаган эдик. Мақсадимиз концерт дастурларимиз билан жангчиларимизга куч-қувват бағишлаб, фашист босқинчилари устидан тезроқ ғалаба қозонилишига ҳисса қўшиш эди. Мен бош бўлган 17 кишилик гуруҳ ўзбек аёллари, қизларидан таркиб топган эди. Улар орасида ҳали ота-онасининг меҳрига тўйиб улгурмаган, ёшликнинг гаштини сура олмаган 13–14 яшар қизалоқлар ҳам бор эди. Биз уруш давомида беш марта сафарга чиқиб, фронтда жами 1200 та концерт қўйдик. Бир ярим йил жангу жадалларда аскарлар билан бирга бўлдик. Бу, шубҳасиз, гуруҳимиздаги хотин-қизларнинг жасорат намунаси эди. Ҳаракатдаги армияда бўлганлигимиз тўғрисидаги ҳужжатлар шундан далолат бериб турибди.

Ижодий дастамиз урушдан кейинги тинчлик даврида ва шу кунларда ҳам фаолиятини сусайтиргани йўқ. Аммо унга бўлган эътибор пасайиб қолган эди. Бизларни ҳам Иккинчи жаҳон уруши қатнашчилари сафига қўшишларини сўраб аввалги раҳбарларга бир неча марта мурожаат қилдик. Лекин самарасиз бўлди. Ҳатто М.С.Горбачевга ва МДХ қўшинларининг ҳозирги Бош қўмондони Е. И. Шапошниковга ҳам дардимизни баён этдик. Натижа бўлмади.

Худога минг қатла шукурки, республикамиз мустақил бўлгач, Сизнинг ёрдамингиз туфайли мақсадга эришдик. Бадий дастамиздан 13 кишига ана шундай гувоҳномалар топширилди. Даста қатнашчилари қадр-қимматлари ўрнига қўйилганидан чексиз миннатдор бўлдилар. Республикамиз мустақиллигининг бир йиллиги муносабати билан дастамизнинг барча санъаткорлари «Мустақиллик» нишонига сазовор бўлганидан бошимиз кўкка етди. Бу биз, кекса ва жанговар санъаткорларга билдирилган юксак ишонч ва ҳурмат белгисидир.

Ҳозир республикамиз машаққатли ва мураккаб йўлни босиб ўтмоқда. Бу йўл ҳаммамиздан бирликни, ҳамжиҳат бўлиб яшаш ва меҳнат қилишни тақозо

этади. Иншооллоҳ, шу ишлар яхши боряпти. Бизнинг камтарона санъатимиз ҳам шу улуғ йўлда сафарбар эканини Сизга яна бир бор изҳор этишдан бахтиёр-миз.

Муҳтарам Президентимиз! Биз, Зебо Фаниева номидаги ҳарбий-ватанпарварлик бадиий дастаси санъаткорлари, Сизни ишонтириб айтамикки, жумҳуриятимиз армиясини шакллантириш, сарҳадларимизнинг содиқ соқчилари бўлмиш ажойиб фарзандларимизни ватанпарварлик руҳида тарбиялашдек улуғ ишга бундан буён ҳам баҳоли қудрат ҳисса қўша-верамиз. Илоё умрингиз узоқ, йўлингиз равшан, бахту толе ҳамиша ҳамроҳингиз бўлсин!

Гавҳар Раҳимова,
Зебо Фаниева номидаги бадиий даста раҳбари,
Ўзбекистон Республикаси халқ артисти
(«Халқ сўзи» газетаси, 1992 йил 5 декабрь)

* * *

**Насабимни сўрасангиз, мен ўзбекнинг қизиман,
Ўзбекистон – осмоним, мен битта юлдузиман.
Муҳаммад пайғамбарнинг умматиман, билсангиз,
Ўзимни ўзбек дейман, агар қабул қилсангиз.**

Муҳтарам Президентим!

Мени «Эл-юрт ҳурмати» ордени билан мукофотлаб, менинг ўзбек миллатига мансуб эканлигимни яна бир бор тасдиқладингиз. Бунинг учун шахсан Сиздан ва меҳрибон халқимдан умримнинг охиригача миннатдорман!

**Кексаликда бахт топган бахтиёр бир аёлман,
Керак бўлса, сизлар учун жон бермоққа тайёрман!
Оллоҳ берган омонатни ажал келса, бергайман,
Икки дунё, азизлар, мен ўзбекни дегайман!**

**Кучим етгунча халқнинг хизматида бўлдим мен,
Юздан зиёд шогирдларга устоз – она бўлдим мен.**

**Етмиш йил тиним билмай санъат-саодат учун,
Жонимни фидо қилдим, ўзбеки одат учун.**

Ҳаётим давомида бир қанча унвону мукофотларга сазовор бўлдим, минг бора шукур қиламан. Аммо менинг ҳаётимда ҳозиргидек ҳаяжонли, ажойиб дақиқалар ҳеч қачон бўлмаган. Фурсатдан фойдаланиб, яхши бир ният билан Сизни ва халқимизни дуо қилмоқчиман.

Илоҳо омин! Азиз юртимиз ва кўпмиллионли ёш ўғил-қизларимизнинг отаси бўлмиш, жаҳонга ибратли Президентимиз Исламжон Каримовнинг умрлари узоқ бўлсин, қилаётган ҳамма ишларига Оллоҳ ривож берсин, юртимизга асло кўз тегмасин!

Меҳрибон халқим, саховатли ўзбегим менга берган нон-тузига рози бўлсин!

Камоли эҳтиром ила

Гавҳар Раҳимова,
Ўзбекистон халқ артисти

(«Халқ сўзи» газетаси, 1999 йил 26 октябрь)

Хурматли Ислом Абдуғаниевич!

Мақоламга эътибор берганингиз учун самимий миннатдорман. Ўзбекистон тўғрисидаги бошқа кўп мақолаларим каби бу материал ҳам шу ажойиб республика ва унинг қалби очиқ одамларига қайтараётган қарзимдир.

Мен ўзбек халқининг маданиятини, кўзларга ёш келтирадиган халқ муסיқасини гоаят хурмат қиламан, ўзбек аёлларини севаман.

Бундай мафтункор ва мунис аёлларни ҳеч қаерда учратмаганман, чунки улар ҳаётнинг асосий мазмунини оналик бахтида кўрадилар. Республикангизда ҳамма нарса мен учун азиз, чунки мен шу ерда туғилиб ўсганман. Очиғини айтаман: менинг бутун ижодий ҳаётим республиканинг, ундаги одамларнинг шаъни ва қадр-қимматини ҳимоялашга бағишланган. Совет хотин-қизлар комитетида мен кўп болали оналарни ҳимоя қилар эдим. Эски гишт заводларидаги олов пуркаб турган печлар олдида шафқатсизлик билан ишлатилаётган ўзбек йигитлари – аскарларнинг ёнини олиб, судлашишга тайёр эдим.

Хурматли Ислом Абдуғаниевич!

Ота-онам қариганда Ўзбекистонда хотиржам яшаётгани учун сизга катта раҳмат. Татаристондаги қариндошларим масъул лавозимларда — Республика Олий Кенгашида ишлашади, акаларимдан бири эса Татаристон Миллий Мажлисининг раиси. Улар кўп мартаб таклиф этишганига қарамай, ота-онам Ўзбекистондан ташқарида яшашни хаёлларига ҳам келтирмайдилар.

Одамларга эътиборингиз учун, катта куч ва ғайрат сарфлаш, тунларни бедор ўтказиш эвазига республикада барқарор вазиятни вужудга келтира олган

нингиз учун Сизга яна бир марта раҳмат айтаман. Саудия Арабистонининг Россиядаги элчиси билан суҳбат чоғида у Ўзбекистон Президентини инсонийлиги ва амалиётчилиги учун жуда ҳурмат қиламан, деганида ҳақ эди.

Сизга ва оилангизга узоқ умр, сиҳат-саломатлик тилайман.

Ҳурмат билан

Гавҳар Ниёзовна Билялитдинова,
журналист,
Москва шаҳри
(«Халқ сўзи» газетаси, 1993 йил 8 август)

Ўзбекистон халқ рассоми Маҳмуд Усмоновга

Қадрли Маҳмуд ота!

Сиз қадимий ўзбек халқ амалий санъатининг ноёб тури – ганч ўймакорлиги соҳасида кўп йиллар мобайнида самарали меҳнат қилиб келяпсиз. Сизнинг бетакрор маҳоратингиз жумҳуриятимизда савлат тўкиб турган ўнлаб мустақкам қононаларга афсонавий ҳусн бағишлаб турибди. Уларда халқимизнинг буюк ижодий қудрати, истеъдоди барқ уради.

Сиз улкан санъаткор бўлиш билан бирга, ўз ҳунарини дариф тутмай, ёшларга беминнат ўргатиб келаётган саховатли қалб эгаси, халқ эъзозлаган устасиз. Бугунги кунда кўплаб шогирдларингиз Сизнинг эзгу ишларингизни давом эттириб, ўзбек ганчкорлик мактабини бойитмоқдалар.

Сизнинг машаққатли, айни пайтда шарафли меҳнатингиз ҳамиша юксак тақдирланиб келинди. Давлат мукофотларининг совриндори, Ўзбекистонда хизмат кўрсатган санъат арбоби, Ўзбекистон халқ рассоми деган фахрий унвонларга эгасиз.

Қадрли Маҳмуд ота!

Сизнинг фидойи меҳнатингиз, ғайрат-шижоатингиз келажаги буюк давлатимизнинг ёш авлодига ҳамиша ибратдир.

Сизни муборак ёшингиз билан самимий қутлайман! Сизга сиҳат-саломатлик, фароғатли умр тилайман. Бахтли мўйсафидлик гаштини сурунг, омон бўлинг!

**Ислом Каримов,
Ўзбекистон Республикаси Президенти**

(«Халқ сўзи» газетаси, 1995 йил 21 январь)

Ўзбекистон халқ шоири Зулфияхонимга

Сизни, ўз элига ҳам, ўзга элларга ҳам бирдай азиз шоирамизни асл донишмандлик фасли – муборак 80 ёшингиз билан самимий табриклайман.

Сиз замонамизнинг забардаст шоири ва жамоат арбоби сифатида Ўзбекистоннинг жарангдор овози бўлдингиз, деб айтсак, асло муболаға бўлмайди. Жаҳон минбарларида янграган шеърларингиз – Шарқ аёлининг ақлу закоси, фазлу камолидан ноёб нишондир.

Муҳтарама Зулфияхоним!

Сиз латиф ижодингиз билан миллионлаб кишиларга эзгулик, муҳаббат ва садоқатдан сабоқ бердингиз.

Хаёт сизни ҳар доим ҳам аягани йўқ. Аслида бу ёруғ дунёда айрилиқ ва хижрон азоби ҳамманинг ҳам бошида бор, аммо ғам-андуҳларни матонат билан маҳв этган, армонларидан тирик орзулар яратган, тоғдек бардоши билан садоқат ва вафо рамзига айланган сиз каби аёллар жуда кам топилади.

Сиз Гулбаданбегим, Зебунисо, Увайсий, Нодирабегим каби Шарқнинг буюк фозила аёллари бошлаган анъаналарни бойитиб, янги поғонага кўтардингиз. Меҳрибон ва талабчан устоз Зулфияхонимнинг маҳорат мактабидан кўплаб ёш истеъдодлар баҳраманд бўлдилар.

Истиқлол руҳи сизни, ижодингизни янада яшартириб юборди. Мафтункор шеъриятингиз ёшлик нафаси билан қайта учқунланди.

Сизнинг, эл ардоғидаги етук ижодкор, моҳир таржимон, атоқли ношир-муҳаррир ва жамоат арбоби-

нинг таваллуд куни миллий байрам сифатида нишонланиши мустақил давлатимиз ҳаётида катта воқеа. Бу қутлуғ сана истиқлол замонида, ёруғ кунларда ўтаётган миллионлаб мухлисларингизнинг қувончига қувонч қўшиши жуда табиийдир.

Шундай эзгу лаҳзаларда сизни яна бир бор чин дилдан муборакбод этаман.

Улуғ халқимизнинг севимли шоирасига, муҳаббат ва ҳаёт куйчисига мустаҳкам соғлиқ, ижод ва илҳом завқи доимо ёр бўлсин!

**Ислом Каримов,
Ўзбекистон Республикаси Президенти**

(«Халқ сўзи» газетаси, 1995 йил 30 май)

Хурматли Ислом Абдуғаниевич!

Таваллуд куним муносабати билан йўллаган унутилмас табрикномангиз учун Сизга чин дилдан ташаккур изҳор этаман.

Шарқнинг фозила аёллари қаторида менинг исимни ҳам тилга олиб айтган сўзларингизни ижодимга берилган ғоят юксак баҳо деб қабул қиламан.

Мен жуда бахтлиман. Халқим билан бирга асрий орзумиз бўлган буюк истиқлолни кўриш саодатига мушарраф бўлдим.

Сизнинг «армонлардан тирик орзулар яратган» бардош ҳақида айтган сўзларингиз энг оғир кунларимда менга мадад бўлган буюк халқимнинг меҳрибонлиги ва ғамхўрлигини ўзида мужассам этгандир.

Зеро, айрилиғу саодат ҳам, садоқату матонат ҳам азизу мўътабар момоларимиздан бизга меросдир.

Хурматли Ислом Абдуғаниевич!

Халқимиз ўз қадр қаддини тиклаётган, тарихий воқеаларга бой бугунги ҳаётимизда Сизнинг фидойи раҳнамолигингиз алоҳида ҳурмат ва эътирофга моликдир.

Маълумки, тарихий бурилиш босқичида халқ

тақдирини яхшиликка йўналтирувчи улуг йўлбошчилар иши – ҳал қилувчи қудратдир.

Бугун ён қўшним – жон қўшним Тожикистонда биродарқушлик давом этяпти. Озор элида, Гуржистонда – нотинчлик, Чеченистон уруш асоратларидан яқин йилларда фориг бўла олармикин? Ана шуларни ўйлаганимда она тупроғим – Ўзбекистондаги осойишталик учун шукроналар айтаман. Ана шундай мураккаб даврда юртимизда фақат тинчлик, осойишталикни таъминлабгина қолмай, халқнинг маданиятини ўстиришга алоҳида эътибор берилаётганига шукроналар айтаман.

Улуг ёшга етганимдаги ҳаётим хулосам шуки, фақат аҳилликкина мамлакатни обод этади, халқни кенг тараққиёт йўллариغا олиб чиқади. Биз, барча касб эгалари, хусусан, адиблару санъаткорлар қўлни-қўлга бериб, ҳар қандай майда-чуйда эҳтиросу адоватлардан воз кечиб, мустақиллигимизни мустаҳкамлашдек буюк мақсад йўлида фидойи бўлиб, меҳнату ижод этишимиз керак.

Шундай юксак ҳурмат, ишонч ва эъзоз учун Сизга яна бир бор таъзим бажо келтираман.

Илоҳим, Сиз тутган йўл, биз ишонган йўл, Ўзбекистон йўли ҳамиша оқ, чароғон бўлсин!

Сизга самимий ҳурмат ила

Зулфия

(«Халқ сўзи» газетаси, 1995 йил 10 июнь)

*Ассалому алайкум ва роҳматуллоҳи ва барокатуҳ!
Муҳтарам Президент Абдуғани ўғли Ислом Каримов!*

Мен 87 ёшга кирган, республикамиз меъморчилигида баҳоли қудрат меҳнат қилган хунарманд Сайидахмад Маҳмудов ҳаётим давомида кўплаб раҳматлар эшитдим, турли мукофотларга, унвонларга сазовор бўлдим. Бола-чақаларим, неvara-чевараларим билан яхши ҳаёт кечириб келмоқдаман. Нимага эришган бўлсам, ҳалол меҳнат ва инсоф-иймон, диёнат туфайли эришдим.

Сизнинг бошчилигингизда Ўзбекистон мустақилликка эришгач янги куч-қувват билан миллий санъатимизнинг ривожига баҳоли қудрат ҳисса қўшиб келмоқдаман. Албатта, 87 ёш инсон учун кичик ёш эмас, шу туфайли кейинги вақтларда кўриш, эшитиш қобилиятим бирмунча сусайган эди.

Халқ депутатлари Фарғона вилояти Кенгаши сессиясида сўзлаган нутқингизда Кўқон ўрдасини таъмирлашда мени, фарзандларимни ва шогирдларимни арзимас хайрли ишини ибрат сифатида кўрсатганингиз менга ҳар қандай дори-дармондан кучли таъсир қилди, мен ёшаргандек бўлдим, кўриш ва эшитиш қобилиятим анча яхшиланди, ғайратим жўшди. Сизнинг мақтовингизни мен аввал олган ҳамма мукофот ва унвонларимдан юқори ҳисобладим.

Шунинг учун мен Сизга ушбу раҳматномани йўлламоқдаман. Ишонаманки, Сиздек кишиларнинг эзгу меҳнатларини қадрига етадиган раҳбар билан мамлакатимиз равнақ топажак.

Сизга Оллоҳдан сиҳат-саломатлик, узоқ умр тилаб қолувчи

наққош Сайидахмад Маҳмудов

(«Халқ сўзи» газетаси, 1997 йил 26 февраль)

Хурматли Ислом Абдуганиевич!

Мустақиллик байрами арафасида биз – қариялар Самарқанд, Ғиждувон ва Бухорони, бу қадим шаҳарлардаги обида ва азиз жойларни яна бир бор зиёрат қилиш бахтига муяссар бўлдик. Олти йил олдин зиёратга борганимизда шу жойларни бир аҳволда кўриб, ўксиб қайтган эдик. Шундай улуғ қадамжолар қаровсиз ётган эди. Бу йил зиёратга борганимизда бу ердаги ўзгаришларни кўриб ҳайрон қолдик. Қилинган ишлардан беҳад суюндик. Бу савоб ишларда Сизнинг бел боғлаб қилган хизматларингиз самараси кўриниб турибди. Амир Темур бобомизнинг мақбарасига кириб, тиловати Қуръондан сўнг дуои фотиҳа қилдик. Соҳибқирон бобомизнинг мақбаралари шу қадар чиройли таъмирланганки, кўрган инсоннинг ақли шошади: муқаддас оятлар тилло суви билан битиб кўйилган. Имом Бухорий, Баҳоуддин Нақшбанд мақбаралари асл холига қайтарилгани, кўркам зиёратгоҳга айлангани ҳам ҳар бир мўмин-мусулмонни беадад хушнуд этади. Бу истиқлол шарофати, Сизнинг хизматингиздир. Бунинг учун минг марта раҳмат!

Сиз ўтган азизларни иззат қилибсиз, Сизни Оллоҳ таоло қўллаб-қувватласин!

Чирчиқ шаҳрининг 8, 9, 10-мавзелари оқсоқоллари:

Абдуманноп Ҳамидов, Қодирқул Султонқулов, Ҳамидулло қори Муҳаммаджонов, Аминжон Жуманов, Ҳамидулло хожи Расулов, Турсунмат Ашуров, Буватой Расулов, Йўлдош Абдуқодиров, Тўра Турғунов, Сайфулло Турисметов, Ихматжон Назиров, Маҳаммад қори Жўраев.

(«Халқ сўзи» газетаси, 1997 йил 29 август)

Муҳтарам Ислом Абдуғаниевич!

Сизнинг ижодкор зиёлилар тўғрисидаги улкан ғамхўрлигингизни биз доимо сезиб турибмиз. Ўзбекистон академик рус драма театрининг янги муҳташам биноси бу ғамхўрликнинг ёрқин намунасидир.

Театрнинг асосий вазифаси маънавиятни ривожлантириш, кенг халқ оммасини жаҳон маданияти хазинасидан баҳраманд этишдир. Бизнинг ижодий жамоамиз мана шу юксак вазифани бажариш учун барча имконият – жаҳон андозаларига мос келувчи ажойиб техника билан жиҳозланган сахна, театр устахонаси ва ёрдамчи хоналар, санъат ихлосмандлари учун ажойиб залга эга бўлди. Мамлакатда маънавиятни юксалтиришга, жумладан, театр санъатини ривожлантиришга катта эътибор берилаётгани бизни ҳар томонлама баркамол шахсни тарбиялашга, шу саҳий заминда яшаётган барча миллат ва элатлар тинчлиги ва дўстлигини мустаҳкамлашга муносиб ҳисса қўшиш борасида янги ижодий муваффақиятларга илҳомлантиради.

Сизни ишонтириб айтамикки, биз театримизга хос бўлган шонли анъаналарни бундан буён давом эттириш учун куч-ғайратимизни аямаймик, ўз маҳоратимиз ва истеъдодимиз билан жонажон Ўзбекистоннинг мустақил фикрлайдиган, юксак ахлоқли ва маънавий жиҳатдан бой эркин фуқаросини тарбиялаб камол топтиришга ҳар томонлама кўмаклашаверамик.

Ўзбекистон академик рус драма театри жамоаси

(«Халқ сўзи» газетаси, 1999 йил 10 февраль)

Мухтарам Ислон Абдуганиевич!

Сизнинг қимматли вақтингизни олишдан хижолатда бўлсам-да, Сизга мактуб билан мурожаат қилмасликнинг имкони бўлмади. Сўнгги кунларда мен бениҳоя тўлқинланиб, ажойиб ҳисларга, ёрқин ҳаяжонларга тўлиб яшамоқдаман, яшаяпман эмас, гўё юртимиз кўкида юксак-юксакларга парвоз қилиб юргандайман. Менинг 70 ёшга киришим муносабати билан матбуотда мақолалар эълон қилинди, радио ва телевидение махсус кўрсатув ва эшиттиришлар уюштирди. 23 март куни эса жуда катта хушxabардан бошим осмонга етди – Сиз мени Ватанимизнинг энг нуфузли мукофотларидан бири бўлмиш «Буюк хизматлари учун» ордени билан тақдирлаш ҳақидаги фармонга имзо чекибсиз. Бир неча кун ўтиб уйимизга мен учун ғоятда қадрли совғаларингиз етиб келди. Ниҳоят, Ҳамза театрида катта издиҳом бўлиб, унда элу юрт кўз ўнгида менга олий мукофот топширилди.

Етмишга кирган одамнинг ўзини бахтиёр ҳис этмоғи учун яна нима керак? Афсуски, мен анча-мунча оғир дардга чалиниб қолганман, бироқ бу эътибору ардоқлар, ҳурмату иззатлар дардимни бирмунча аритгандай, умримга умр қўшилгандай бўлди.

Мухтарам Ислон Абдуганиевич!

Мен яхши биламан – менга кўрсатилган эъзоз ва эътиборнинг асосий сабабчиси – Сиз. Бунинг учун ўзим ва оиламиз номидан чексиз миннатдорчилигимизни қабул қилгайсиз.

Мен Сизни ўн йилдан бери шахсан таниш бахтига мушаррафман. Шу йиллар давомида неча марта-лаб меҳр-мурувватингиздан баҳраманд бўлдим, эъзоз-эътиборингиздан бошим осмонга етди. Мен кўп ўйладим – мен юртимизнинг оддий бир заҳматкаш зиёлисиман, нима сифатларим борки ёки қандай ишни дўндириб қўйибманки, Юртбошимизнинг бун-

дай юксак эътиборига сазовор бўлдим? Кейин амин бўлдим – буларнинг бари Сизнинг элу юртимизга, халқимизга муҳаббатингиздан бир нишона экан. Ахир, Сизнинг мурувватингиздан баҳраманд бўлган бир менми? Сиз юзлаб оддий одамларга мактублар йўллайсиз, совғалар юборасиз, турли саналар билан муборакбод қиласиз. Булар оддий одамлар учун бениҳоя қудратли мададдир, бир умрга уларнинг кўнглини тоғдай кўтарадиган эҳсондир.

Бағрикенглик, саховатпешалик, фуқаронинг пешонасини силаш, унга куч-қувват ва қанот багишлаш фақат улуғ юртбошиларга хос фазилатдир.

Сизни билган йилларимда Сиз кўз ўнгимда йирик давлат арбоби сифатида ҳам янги қирраларингиз билан намоён бўлдингиз. Сиз мустақиллигимизнинг меъморисиз. Мустақиллик туфайли юртимиз дадил ўсиш йўлига қадам қўйди, юртимиз билан бирга эса Сиз ҳам олий иқтидорли сиёсатчи, доно юртбоши сифатида улғайдингиз ва камолотга етдингиз.

Афсуски, қисқа мактубда Сизнинг ҳамма фазилатларингизни санаб чиқиш қийин. Лекин бир сифатингизни айтмай иложи йўқ – Сиз бағрикенг, серсаховат бўлишингиз билан бирга жуда довурак, жуда матонатли инсон ҳам экансиз. Ахир, қайси Президент ўзига суиқасд қилинган жойга ярим соат ўтмай етиб бориб, ўша ерда аҳволни таҳлил қила олади ёхуд ўша куннинг ўзида мажлис ўтказа олади?

Муҳтарам Ислом Абдуғаниевич!

Айтай десам гапим кўп, лекин шундоқ ҳам мактуб чўзилиб кетди. Яна бир карра Сизга чексиз миннатдорлигимни изҳор қиламан. Юртимиз бахтига, биз – зиёлилар бахтига ҳамиша омон бўлинг, бақувват эътиқод ва юксак қатъият билан жонажон Ўзбекистони-мизни буюк келажак сари бошлайверинг!

Озод Шарафиддинов

(«Халқ сўзи» газетаси, 1999 йил 22 апрель)

МЕХР НИМАДАН БОШЛАНАДИ?

Ширин сўздан, майин табассумдан, бир-биримизга хурмат-эйтибордан...

Юртимизда 2004 йил «Меҳр ва мурувват йили» деб эълон қилинди. Лекин бу бизнинг юртимизда меҳр-мурувват энг қимматли инсоний фазилат сифатида фақат бу йилдан бошлаб қадрлана бошланди, деган маънони билдирмайди.

Ислом Абдуганиевич мустақиллик йўлига ўтганимиздан бери ўз фаолиятида узлуксиз равишда меҳр-муҳаббат, яхшилик масалаларига эйтибор бериб келяпти. Жамиятнинг маънавий юксалишини таъминлаш, одамлар ўртасида асрлар давомида шаклланиб келган қадриятларни қайта ўрнига қўйиш, чинакам инсоний муносабатларни тиклаш масалаларига эйтибор бериб келмоқда. Шуниси муҳимки, Президент одамларни ана шу олижаноб ва юксак фазилатлар эгаси бўлишга даъват қилиш билан чекланиб қолаётгани йўқ, балки амалда ўз фаолияти давомида меҳр-мурувватли бўлиш, саховатпешалик қилиш, ғарибу бечораларга, мискину муҳтожларга ёрдам қўлини чўзиш бобида ўрнатилган кўрсатиб келмоқда. Болалар ва оналар саломатлигини ўйлаш, бутун мамлакат болаларини «Менинг болаларим» дея бағрига босиш, улар ўқийдиган билим даргоҳларида шароитларни яхшилаб бериш, 800 дан ортиқ янги лицей ва коллежлар қуриш, ҳар бир шаҳарда, туманларда спорт иншоотлари барпо этиш...

Буларнинг ҳаммаси 15 йил ичида изчиллик билан амалга оширилаётган нарсалар. Яна айтиш мумкин – кўплаб меҳнаткаш одамлар Президентнинг илиқ сўзларига, далдаларига сазовор бўлди, қанчадан-қанча янги оила қураётган ёшлар ёхуд табаррук ёшларини нишонлаётган кексалар Президент совғалари-

ни олиш бахтига эришди. Бундан ташқари, Президент ҳаммани ҳар куни, ҳар доим савоб иш қилишга даъват этишдан чарчамайди. Президентнинг меҳр-мурувватидан баҳраманд бўлган фуқаролар қаторида мен ҳам борлигимдан фахрланаман.

Мана, ўн беш йилдирки, мен Юртбошимизнинг илтифоти ва ғамхўрлигидан куч олиб келяпман. Бу тўғрида авваллари ҳам мамнуният билан ёзган эдим. Бу гал у кишининг яна бир янги илтифотлари ҳақида гапириб бермоқчиман. Бироқ бундан мақсад мақтаниш эмас, Юртбошимизнинг назарида эканимни билдириб, керилиш эмас. Мен яқинда бир китобда ўқиб қолдим – қадимги донишмандлардан бири айтиб кетган экан: «Агар биров сенга яхшилик қилган бўлса, у ичингда қолиб кетмасин. У одам тўғрисида ёз, агар ёзиш қўлингдан келмаса ҳаммага гапириб бер, токи яхшилик уруғлари яхши заминга тушса, кўпаяди».

Хуллас, бу йил ёзда ҳам бетоблигим кучайиб, иккинчи оёғимни ҳам операция қилишга тўғри келди. Операцияни ТошМИдаги эски кадрдоним, кўли енгил истеъдодли жарроҳ Октябрь Тешаев қилди. Шундоқ бўлса-да, операция – операция-да, юрагим қаттиқ пўкиллаб турди. Шу дамларда таниқли шифокор Вячеслав Вервандович Аваков ҳам ёрдамга келди. Жуда хушмуомала, гаплари, муомаласи ипакдек майин, юзидан нур ёғилиб турган бу одам уч кун давомида тепамдан кетгани йўқ, у ҳатто операция хонасига кириб жарроҳларга кўмаклашиб турди. Операция тушашига яқин, беҳуш ётган бўлсам-да, у кишининг «Озод, кўзингизни очинг, очинг кўзингизни», деганини аниқ эшитдим. Лекин жавоб беролмадим. Кўзимни очишга уриндим, бироқ бунинг ҳам иложи бўлмади. Беҳуш бўлсам-да, у кишининг гапидан анча далда олганимни ҳис қилдим.

Аваков ТошМИда реабилитация бўлимини бошқарар экан. Операциядан кейин ётишим учун менга махсус бир хона тайёрлатиб ҳам қўйибди. Лекин мен у кишига миннатдорчилик билдириб, ётган палатам-

га боришга ижозат сўрадим. Вячеслав Вервандович шундан кейин ҳам икки-уч кун палатага келиб, вақти тақозо қилса, бир неча фурсат суҳбатлашиб ўтирарди. Суҳбатлардан бирида маълум бўлдики, у бинойидек шеър ҳам ёзар экан, бироқ уни яқинларидан бошқаларга кўрсатмас экан. Шеърлари анча пишиқ ва самимий эди. Хуллас, менинг шифо топишимда Аваковнинг далдаси ҳам катта бўлди.

Шифохонадан чиқиб, уйда ўн-ўн беш кун ётганимдан кейин, бир куни кўнғироқ қилиб Президентнинг Давлат маслаҳатчиси Хайриддин Султонов кириб келди. Президентнинг топшириғи билан келибди. Юртбошимиз ундан бошқа ишлар қатори менинг саломатлигимни ҳам суриштирибди ва «Домлага менинг саломимни ва совғамни етказинг», дебди.

Шундай қилиб, менга жуда ажойиб бир зар чопон билан қимматбаҳо эсдалик совғаси топширилди. Совға кутичаси ичида Президентнинг ташрифномаси ҳам бор эди...

Бундай эътибордан одамнинг кўнгли тоғдек кўтарилмаслиги, майда-чуйда нохушликларни унутиб юбормаслиги мумкинми? Биз бутун оиламиз билан хурсанд бўлдик ва Хайриддин орқали Президентга миннатдорчилик сўзларини йўлладик. Гап орасида Хайриддин ҳозир соғлигим қандай эканини сўради. Мен кўзим хира тортиб қолганини айтиб бир оз шикоят қилган бўлдим. Эртасига у Президент хузурига кириб, мени бориб кўрганини айтибди. Гап орасида менинг кўзимдан зорланганимни ҳам айтибди. Шунда Президент «Бизга у кишининг соғлиғи керак. Дарҳол керакли врачларни жалб қилинглар», дея топшириқ берибди. Эртаси куни Москвадан, машҳур Федоров кўз клиникасидан Жавот Магаррамов деган бир профессор келди, у кунбўйи мен билан бирга юриб, кўзимни ҳар хил аппаратларга солиб, ташхисни белгилади ва операция қилиб, катарактани олиб ташлаш кераклигини айтди...

Ана шунақа одамгарчилиги зўр, ҳаммага ғамхўр, имкони бўлса, Ўзбекистон фуқароларининг ҳаммасини чиндан ҳам бағрига босишга тайёр Президентимиз бор. Бундай Юртбоши билан фахрланмаслик мумкин эмас.

Мен кейинчалик бир масала устида узоқ ўйладим – хўш, Президент ўз фуқароларига шунчалик ғамхўрлик қилаётган экан, ҳатто бутун бир йилни «Меҳр ва мурувват йили» деб эълон қилиб, уни амалга ошириш учун катта дастур ҳам қабул қилган экан, буни нима мақсадда қилаётир? Халқ ўртасида ўзининг обрў-эътиборини оширмақ учун қилмаётганмикан? Шундай дедиму дарҳол бу фикримдан қайтдим. Негаки, у киши бу йўл билан топиладиган обрўга муҳтож эмас. Унинг олижаноблиги, инсонпарварлиги аллақачон бутун дунёга машҳур бўлиб кетган. Ўзим ҳам юзлаб-минглаб қарияларнинг дуога қўл очиб, Президентга яхши тилаклар тилаганини ўз кўзим билан кўрганман.

Гап шундаки, Президентимиз меҳр-мурувватнинг нималигини яхши билади. Ҳеч ўйлаб кўрганмисиз, азиз ўқувчим, инсоният қачондан бери меҳр-мурувватни, олижанобликни, шафқат ва карамни, яхшилик ва муҳаббатни улуғлаб келади. Билмадим, ўн минг йилдан берими ёки бундан кўпроқми? Ҳарҳолда, дунёдаги ҳамма етакчи динлар – яҳудий дини ҳам, буддавийлик ҳам, христианлик ҳам, мусулмон дини ҳам, худди келишиб олгандек, инсонни комилликка ундайди ва комилликнинг энг муҳим, энг зарурий белгиси деб меҳр-мурувват ва яхшиликни билади.

Меҳр деганлари кўп ажойиб нарса – меҳрни улашган билан у одамда тугаб қолмайди. Аксинча, ҳатто арзимаган бир яхшилик қилган одам ҳам руҳи алланечук енгил тортганини, табиатидаги яхши сифатлар кучайганини ҳис қилади.

Тибетлик ламаларнинг аниқлашича, инсон табиатидаги яхшиликка интилиш билан агрессивлик, тажовузкорлик тамойили ўртасида боғланиш бор экан,

одам қанчалик кўп меҳр-мурувватли бўлса, одамларга қанчалик кўп яхшилик қилса, савоб ишларни амалга оширса, ундаги тажовузкорлик майли шунча сусяр экан. Бу эса умуман, одамлар, қавмлар, халқлар ва ирқлар ўртасида аҳиллик ва тотувликни кучайтиришга олиб келади, ҳар хил низолар, шу тариқа қонли урушлар камаяди, дунёни нафрат эмас, яхшилик бошқара бошлайди.

Баъзан ўйлаб қоламан – эҳтимол, Юртбошимиз тибетликларнинг бу назариясидан хабардордир, эҳтимол, у меҳр-мурувватни кенг ёйиб, яхшилик байроғини баланд кўтариб, бугунги дунёни турли тажовузкорликлардан, қонли можаролардан қутқармоқчидир. Нақадар олижаноб ғоя! Ҳарҳолда, бунга ишонса бўлади, чунки мана, собиқ шўро тизимидаги республикаларнинг янги тузумга ўтиши кўпинча оғир кечди.

Бизда эса, Оллоҳга минг қатла шукрлар бўлсинки, осмонимизда қуёш чарақлаб чиқиб турибди, ҳаётимиз қийин кечаётган бўлса-да, тинч меҳнат билан бандмиз, кам-камдан бўлса-да, юртимизда келажак пойдеворини қуриб боряпмиз. Шундоқ экан, ҳаммамиз қўлни қўлга бериб, ҳамжиҳатлик билан, аҳиллик билан меҳру мурувват қонунларини амалга оширсак, қандай яхши бўларди.

Ҳозирги тинч ва осойишта кунларни ғанимат билиб, оғизда эмас, балки амалда юртимизни меҳр-мурувват юртига, ҳар бир одам ўзини бахтиёр ва шойиста ҳис этадиган ўлкага айлантирайлик. Меҳр-мурувват эса бир жуфт ширин сўздан, бир жуфт майин табассумдан, бир-биримизга ҳурмат-эътибордан бошланишини унутмайлик.

Озод Шарафиддинов,
Ўзбекистон Қаҳрамони

(«Ўзбекистон овози» газетаси, 2004 йил 30 ноябрь, 2 декабрь)

Ватан озодлиги учун жонини фидо этган азизлар қаторида улуғ миллатпарвар шоир Абдулҳамид Сулаймон ўғли Чўлпон ҳам бор. Ўттиз саккизинчи йилда миллатчи сифатида отилган шоир истиқлолга қадар «халқ душмани» сифатида қоралаб келинди. Озодликка эришгач, шоирга ҳайкал ўрнатилди, асарлари қайта-қайта нашр этилди. У биринчилардан бўлиб, мамлакатнинг энг нуфузли мукофоти – Алишер Навоий номидаги Давлат мукофоти ҳамда «Мустақиллик» ордени билан тақдирланди.

Шу маънода Чўлпон авлодларининг Ўзбекистон Республикаси Президенти Ислоҳ Каримов номига йўллаган миннатдорлик мактуби эътиборлидир.

Муҳтарам Президент!

Биз – Абдулҳамид Сулаймон ўғли Чўлпоннинг жиян ва қариндошлари тоғамизнинг Сизнинг имзоингиз билан Ватанимизнинг юксак мукофоти – «Мустақиллик» ордени билан тақдирланганидан ғоят таъсирландик. Бундай ёруғ, ҳур кунлар келишини тоғамиз ва бошқа қатағон қилинган юртдошларимиз орзу қилиб, армонда кетганлар. Чўлпон «Мен ҳам севаман» шеърида:

**Энди ҳар нафасда яна куяман,
Фақат Мажнун бўлиб элни суяман.
Унга ҳурмат билан бўйин эгаман,
Бошимни у учун дорга қўяман!.. –**

деб, ўз халқи ва она Ватани озодлиги йўлида жонини фидо қилган эди.

Мустақилликка эришганимиздан бери жонажон юртимизда Сизнинг раҳбарлигингиз ва раҳнамолигингизда улкан ишлар олиб борилмоқда. Юртимизнинг тинч ва осойишталикда равнақ топаётганини кўра олмаётган ёвуз кучлар ватан хоинларини ишга

солиб, бизнинг тинчимизни бузиш учун қўпоровчилик ишларини амалга оширишга уринмоқда, лекин имонимиз комилки, улар бу қора ниятларига ҳеч қачон ета олмайди. Чўлпон айтган:

**Бу Ватанни жон билан сақлашга, Чўлпон, ҳозир ўл,
Ким қасд этса анга кийсин пушаймондин кафан!**

Хурматли Ислому Абдуғаниевич!

Мустақиллик туфайли рўшнолик кўрган миллат шоирига ва умуман озодлик йўлида жонини фидо қилганларга кўрсатаётган чексиз эҳтиромингиз учун яна бир бор самимий миннатдорлик билдирамыз.

Ўзбекистоннинг бугунги йўли ва камолидан чўлпонларнинг тирик руҳи шод эканлигига ишонамыз.

Яна шуни ҳам маълум қиламызки, тоғамиз Чўлпон мустақилликдан кейин биринчилар қатори Алишер Навоий номидаги Давлат мукофотиغا сазовор бўлганида волидаи муҳтарамамиз Фоика Сулаймон қизи мукофотни топшириш маросимида ўз дил сўзларини изҳор қилмоқчи бўлиб, қозоғга туширган эдилар. Фурсатдан фойдаланиб, раҳматли онамиз ўз қўллари билан битган дил изҳорларини етказишни лозим кўрдик.

Чуқур ҳурмат ва эҳтиром билан Чўлпон қариндошлари номидан

**Абдуғаниева Рафиқа Маманазар қизи,
Исҳоқова Замира Маманазар қизи.**

1999 йил 2 сентябрь

«Озод ака, сиздек инсонлардан урнак
олса арзийди».

«Муҳаммаджон, яши шеърларингиз купайсин».

«Адабиётимиз бахтига омон булинг...»

Самимий гурунг

Рустам Қосимжонов: «Барча ютуқларга сиз туфайли эришдим...»

«Доимо юксак мақсадларга интилиб яшанг...»

«Иродахон қизим, ҳамиша
омадингни берсин...»

«Узбекистон номини бутун дунёга
тараннум этиб келаётган сиздек истеъдодли ёшларимиз
билан фахрланамиз».

Унутилмас лаҳзалар

**Бисмиллоҳир роҳманир роҳим!
Ассалому алайкум, азизлар!**

Улуғ бобомиз Ҳазрат Навоий номидаги мукофотга сазовор бўлганлар орасида менинг акам Абдулхамид Чўлпон ҳам борлигидан, шу ёруғ кунларга етиб келганимиздан биз – унинг қариндошлари беҳад хурсандмиз. Хусусан, кўзим тириклигида акамнинг қайтадан ҳаётга келиши қувончимга қувонч, умримга умр қўшди. Акамнинг мустақиллик, ҳуррият ва озодлик, маърифат ҳақидаги орзулари, армонлари рўёбга чиқмоқда.

Шу кунларда акамнинг она Ватанни назарда тутиб қилгувчи бир хиргойисини кўп эсладим:

**Онам, сени қутқармоқ учун жонми керакдир,
Номусми, виждон ила имонми керакдир?
Темур бобом қони тошар томиримдан
Айткин, сени қутқармоқ учун қонми керакдир?**

Бу шеър Фитратники бўлса керак...

Муҳтарам Президент!

Юртимиз мустақиллиги йўлида бошлаган жуда катта, савобли, лекин машаққатли ишларингизга омад тилайман.

Илоҳо, соғ-саломат бўлинг!

**Фоика Сулаймон қизи,
1991 йил, сентябрь**

(«Халқ сўзи» газетаси, 1999 йил 11 сентябрь)

Ўзбекистон Қаҳрамони, халқ ёзувчиси Саид Аҳмадга

Муҳтарам Саид Аҳмад ака!

Сизни ҳаётингиздаги қутлуғ кун — табаррук 80 ёшингиз билан чин қалбимдан самимий муборакбод этаман.

Халқимиз Сизни миллий маданиятимиз равнақи-га улкан ҳисса қўшган бетакрор сўз санъаткори, заҳматкаш адиб сифатида билади ва қадрлайди. Юртимизда сеҳрли қаламингизга мансуб гўзал романлар, ранг-баранг қисса ва ҳикоялар, сахна асарлари кириб бормаган хонадон йўқ. Улардаги ҳаёт манзаралари, инсоннинг нозик қалб кечинмалари тасвири ўзининг миллийлиги, халқчил ва теранлиги билан адабиёт мухлисларининг меҳрига сазовор бўлган.

Миллатимиз руҳининг бадиий ифодаси бўлмиш «Уфқ» романи, жаҳоннинг турли мамлакатларида намойиш этилаётган «Келинлар қўзғолони» драмаси бу фикрнинг ёрқин далилидир.

Сиз босиб ўтган умр ва ижод йўли халқимиз ҳаёти-ни, унинг яқин тарихини бутун мураккабликлари билан ўзида мужассам этган. Шу боис нафақат бизнинг замондошларимиз, балки келгуси авлодлар ҳам халқимизнинг ўзига хос олижаноб фазилатлари, унинг бошига тушган оғир синовлар, бу йўлда ажодларимиз кўрсатган матонат ҳақида Сизнинг асарларингиз орқали тасаввурга эга бўлади.

Шуни алоҳида таъкидлашни истардимки, Сизнинг букилмас ирода ва қатъият билан давр бўронларидан мардона ўтиб, халқимизнинг асрий орзулари

рўёбга чиқаётган мана шу озод замонга етиб келганингизда ҳам теран рамзий маъно бор. Бу, одам яхши ният йўлида сабру қаноат билан меҳнат қилса, албатта бахтли кунларга эришади, деган қадим ҳақиқатни яна бир карра тасдиқлайди.

Қадрли Саид Аҳмад ака!

Бугунги таваллуд айёмингиз янги маъно-мазмун билан бойиб бораётган миллий адабиётимизнинг, бутун халқимизнинг байрамидир. Эл-юрт хизматида ўтаётган умрингизга умр қўшилсин. Узоқ йиллар адабиётимизнинг азиз оқсоқоли, ёшларимизнинг меҳрибон устози бўлиб юринг.

Чексиз эҳтиром билан

**Ислом Каримов,
Ўзбекистон Республикаси Президенти**

(«Халқ сўзи»газетаси, 2000 йил 10 июнь)

**Ўзбекистон халқ рассоми
Раҳим Аҳмедовга**

Муҳтарам Раҳим Аҳмедович!

Ўзбек тасвирий санъатининг оқсоқоли бўлган Сиздек устоз мусаввир мўйқаламига мансуб Она сиймоси ҳаёт абадийлигини, мушфиқ оналаримизни эъзозлаш, улар олдидаги фарзандлик бурчини адо этиш ҳар биримиз учун фарз эканини доимо эслатиб, انگлатиб туради. Мунис ва меҳрибон она кўзларидаги меҳр-шафқат, теран хаёллар кишини беихтиёр ўйга толдиради.

Сизнинг шу улуғ ва табаррук ёшда ҳам ҳормай-толмай ижод қилиб келаётганингиз барча ёшларимиз учун мактаб бўлади. Ижод завқи, ижод қувончи Сизни ҳеч қачон тарк этмасин.

Сизга сиҳат-саломатлик, хонадонингизга файзу барака тилайман.

Эҳтиром билан

**Ислон Каримов,
Ўзбекистон Республикаси Президенти**

Тошкент шаҳри,

2001 йил 16 февраль

Бухоро шахрида истиқомат қилаётган Тамара Костина ўз мактубида Президентимизни Наврўз байрами билан табриклаб, унга Ўзбекистондаги барқарорлик, тинчлик ва осойишталик учун миннатдорлик билдиради.

Мактубда шундай сатрлар бор: «Ватанимизнинг мусаффо осмони остида кўп миллатли аҳил оила ҳаёт кечирмоқда. Бунда барча тенг ҳуқуқли ва шахс сифатида эҳтиромга сазовор, ҳар бир киши ўзининг эзгу ниятини амалга ошириш имконига эга».

Тамара Костина табаррук ёшда эканига қарамай, ҳамон Бухоро тиббиёт институтида ишлаб келмоқда. У ўзини республикада содир бўлаётган барча ислохотлар ва эзгу ўзгаришларга дахлдор деб билади.

У асосий ишидан ташқари амалий-безак санъатига кўнгил қўйган, рангли иплардан турли буюмлар тўқийди. Халқ хунармандчилиги танловлари ва кўргазмаларида иштирок этиб келади. «Тадбиркор аёл», «Мусаввир» уюшмаларига аъзо. Унинг уй коллекциясидан рангли иплардан тўқилган ўттизга яқин турфа гуллар ўрин олган.

Тамара Костина Ўзбекистон халқ санъатига муносиб улуш қўшишни орзу қилади. У ўз асарларидан бирини Наврўз байрами арафасида Президентимизга тухфа қилди.

Юртбошимиз ўзининг Тамара Костинага ажойиб тухфаси учун самимий миннатдорлик билдирилган жавоб мактубида, жумладан, қуйидаги илиқ фикрларни изҳор этди:

«Ҳаётда кўп нарсани бошидан кечирган Сиздай оддий рус аёли Ўзбекистонни, бутун ҳаёти, меҳнати ва ижоди бағрида кечаётган Бухорои шарифни қадрдон уйим деб аташи жуда қувонарлидир.

Гуллардан тўқилган асарларингизда Сиз саховат-

ли заминимиз гўзаллигини тараннум этасиз, уларда кўпмиллатли халқимизнинг жўшқин, яратувчилик кайфияти мужассам. Бой ҳаётий тажрибангиз, маҳоратингиз, улкан меҳнатсеварлигингизни ёш авлодга мерос қолдиришни сиз ўзингиз учун эзгу бурч деб ҳисоблайсиз. Бу мени айниқса мамнун этади.

Сизга ва яқинларингизга чин дилдан мустаҳкам соғлиқ, узоқ ва бахтли умр тилайман».

Президентимизнинг мактуби ва эсдалик совғаси Т. Костинага тантанали вазиятда топширилди. Моҳир чевар, меҳнат фахрийсини ҳамкасблари ва дўстлари қизгин табриклашди.

(«Халқ сўзи» газетаси, 2001 йил 21 апрель)

Миллий мусиқа санъатимизнинг тарихи узоқ асрларга бориб тақалади. Маълумотларга қараганда, оҳангларни қоғозга туширишга илк бор бир неча асрлар аввал киришилган. Жумладан, Хоразмда, Хива хони Муҳаммад Раҳимхон Феруз кўрсатмасига бинотан, Комил Хоразмий томонидан ихтиро қилинган нота ёзуви асосида, уста созандалар иштирокида мусиқий ва шеърий матнлар ёзилиб, «Танбур чизиги» деган ном билан китоб ҳолига келтирилган.

Ушбу китобнинг ноёб нусхаси Хоразмнинг машҳур ҳофизларидан бўлмиш Искандар Ёқуб ўғли қўлида сақланиб келади. Йиллар ўтгач, ушбу бебаҳо асар аввал унинг фарзандлари – Жуманиёз ва Оминага, сўнгра невараси Ҳофиз Оллоназаровга мерос бўлиб қолади.

Ҳофиз Оллоназаров ана шу нодир қўлёзмани Президентимизга тақдим этади. Давлатимиз раҳбари бу мусиқа дурдонасини кўз қорачиғидек асраб келаётган инсонга ўз ҳурмат-эҳтироми ва миннатдорлигини билдириб мактуб йўллайди.

Ҳурматли Ҳофиз Оллоназаров!

Сизга халқимиз маънавий меросининг беқиёс намунаси бўлмиш қадимий нота ёзуви – «Танбур чизиги» қўлёзмасини тақдим этганингиз учун ўзимнинг самимий миннатдорлигимни билдираман.

Мана шундай бебаҳо асарни кўп йиллар давомида кўз қорачиғидай асраб-авайлаб келгани учун Сизнинг ота-боболарингизга, оила аъзоларингизга мамлакатимиз мусиқа жамоатчилиги номидан, ўз номидан ташаккур айтиш ҳам қарз, ҳам фарз, деб ўйлайман. Бу, ўз навбатида, аждодларимизнинг маърифатни, санъат ва маданиятни нечоғли юксак кадр-

лаганидан, доимо эзгуликка интилиб яшаганидан далолат беради.

Бой ва бетакрор мусиқа санъатимиз тарихининг ёдгорлиги бўлган бу нодир қўлёзма Ўзбекистон Давлат консерваториясининг мусиқа музейида сақланишини маъқул деб биламан. Бу ноёб асар миллий мусиқамиз асосларини ўрганишда муҳим қўлланма, айти пайтда мумтоз ўзбек санъатининг барча ихлосмандлари учун фахр-ифтихор манбаи бўлиб қолиши шубҳасиздир.

Сизга яна бир бор ўз ташаккуримни изҳор этар эканман, хонадонингизга тинчлик-омонлик, бахту саодат тилайман.

Доимо соғ-саломат бўлинг.

Эҳтиром билан

Ислон Каримов,
Ўзбекистон Республикаси Президенти

(«Халқ сўзи» газетаси, 2002 йил, 28 май)

Чингиз Тўрақулович Айтматовга

Хурматли Чингиз Тўрақулович!

Даволаниш жараёни муваффақиятли ўтгани ва саломатлигингиз яхшилангани ҳақидаги хушxabар Ўзбекистонда қониқиш ва хурсандлик билан кутиб олинди.

Сиз жаҳоннинг кўплаб мамлакатлари, жумладан, Ўзбекистонда юксак обрў-эътибор ва катта ҳурматга сазовор бўлгансиз.

Мен ўзаро мулоқотларимизни ҳамиша мамнуният билан ёдга оламан ва учрашувларимизни истиқболда давом эттириш учун кўплаб қулай имкониятлар бўлишига умидворман.

Серқирра маҳоратингизнинг Ўзбекистондаги кўпсонли мухлислари ва шахсан ўз номимдан Сизга, мухтарам Чингиз Тўрақулович, тез кунларда тўла соғайиб кетишингизни ҳамда ижодий ва ижтимоий-сиёсий фаолиятга қайтишингизни чин дилдан тилайман.

Сизга юксак ҳурмат ва фаол умргузаронлик тилаклари билан

**Ислом Каримов,
Ўзбекистон Республикаси Президенти**

(«Халқ сўзи» газетаси, 2004 йил 27 июль)

«ЎЗБЕКИСТОННИНГ БАРЧА БОЛАЛАРИ – МЕНИНГ ФАРЗАНДЛАРИМ...»

Юртимизда соғлом ва баркамол авлодни вояга етказиш – давлатимиз раҳбарининг энг катта орзуси, бутун фаолиятининг маъно-мазмунини ташкил этадиган устувор масалалардан бири. Шу боис ёш авлод вакиллариининг ҳеч бир ютуғи Президентимиз эътиборидан четда қолмайди. Ўз навбатида, мамлакатимиз ёшлари ҳам ҳаётнинг турли соҳаларида эришган улкан натижалари замирида аввало ана шу эътибор ва ғамхўрлик ифодасини кўради. Ва бунинг учун Юртбошимизга юксак эҳтиром ва миннатдорлик туйғуларини изҳор этишни ўзларининг бурчи, деб билади.

Буни қуйида эълон этилаётган хат ва ёзишмалар ҳам тасдиқлайди.

* * *

Ватанимиз обрўсини, шон-шухрати ва шарафини юксалтириш йўлидаги катта хизматлари ҳамда жаҳон миқёсида эришган улкан ютуқлари учун шахмат бўйича халқаро гроссмейстер Рустам Машрукович Қосимжонов Ўзбекистон Республикаси Президенти Ислам Каримовнинг 1997 йил 2 октябрдаги Фармонига мувофиқ «Ўзбекистон белгиси» кўкрак нишони билан тақдирланади.

Шу муносабат билан халқаро гроссмейстер Рустам Қосимжонов Юртбошига миннатдорлик мактуби йўллайди.

Ўзбекистон Республикаси Президенти Ислом Каримовга

Ассалому алайкум!

Муҳтарам Ислом Абдуғаниевич!

Мен бугун ниҳоятда хурсандман. Хурсандлигимни Сиз билан – менга илк бор ҳомийлик қилиб, оқ фотиҳа берган азиз зот билан баҳам кўришни истадим. Қувончимнинг сабаби, аввало, Сизга берган ваъдамни бажара олганлигимдир. Халқаро шахмат федерациясининг 68-Конгрессида менга «Шахмат бўйича халқаро гроссмейстер» унвони берилганлиги ҳақида хушxabар келди.

1994 йилда биринчи марта ўсмирлар ўртасида Осиё чемпиони бўлганимда, менга маҳоратингни оширгин, деб компьютер тақдим қилган эдингиз. Шунда мен спорт усталигига номзод эдим. Совғангиздан ҳаяжонга тушиб, Худо хоҳласа, «Шахмат бўйича халқаро гроссмейстер» унвонини оламан, дея ваъда бергандим. Орадан уч йил ўтди. Шу давр мобайнида мен ўша компьютер ёрдамида буюк шахматчиларнинг ўйин услубларини, тажрибаларини ўрганиб, 1994 йил Венгрияда, 1995 йил Бразилияда бўлиб ўтган ўсмирлар ўртасидаги Жаҳон чемпионатида икки бор бронза медалини, 1996 йил Макаода 20 ёшгача бўлганлар ўртасидаги Осиё чемпионатида 2-ўринни, 1997 йил Бирлашган Араб Амирликларида катта ёшлиларнинг Осиё командалар чемпионатида ғолибликни, 1996 йил Голландияда, 1997 йил Франциядаги турнирларда шерикликда 1-ўринни, 1997 йил Франциянинг Тулуза шаҳридаги гроссмейстерлар турнирида ғолибликни ва ниҳоят, шу йил қадрдон шахрим Тошкентда катталар ўртасидаги Ўзбекистон чемпионатида чемпионликни қўлга киритдим.

Яна шу давр ичида Тошкент Давлат университетининг математика факультетига ўқишга кирдим. Ҳозир учинчи курсда ўқияпман. Инглиз тилини мукаммал ўрганишим ҳамда мураккаб программаларни ўзлаштиришимда Сиз тақдим этган ўша компьютер яна катта ёрдам беряпти.

Нокамтарлик бўлса-да, Сизга айтишни лозим топаманки, жаҳоннинг 20 ёшгача бўлган энг кучли шахматчилар ўнталиги рўйхатида менинг ҳам ўзбекча исмим ва азиз Ватаним – Ўзбекистон номлари қайд этилган. Мана энди халқаро гроссмейстерлик унвонини олдим. Бу унвонга 18 ёшгача сазовор бўлганлар жаҳон шахмат тарихида 5 киши экан.

Очиғи, мустақиллик бўлмаса мен қаерда эдим-у, халқаро турнирлар, компьютерда жаҳон шахмати сирасорларини ўрганиш қаерда эди? Ана шу имкониётни яратганингиз учун, Мустақилликнинг Ватанимизда абадий яшаши учун, муқаддас Ўзбекистон байроғининг жаҳоннинг энг буюк шахарлари узра кўтарилмоғи, мадҳиямизнинг дунё осмони бўйлаб янграши учун бор куч-қувватимни багишлайман, деб ўзимга сўз бердим.

Сиз ҳамиша, ҳамма ерда ота-боболаримизнинг ким бўлганини ёдда тутинглар, дейсиз. Уларга муносиб авлодлар бўлишни уқтирасиз.

Қадимда шахмат санъатининг энг гуллаб-яшнаган ўлкаларидан бири бизнинг Ватанимиз бўлган. Сизнинг спортга, шу жумладан, шахмат ва шахматчиларга кўрсатаётган ғамхўрлигингизга жавобан бундан сўнг бутун ғайратимни катталар ўртасида жаҳон чемпиони бўлиш учун курашга қаратмоқчиман.

Истардимки, мен туфайли ҳам мустақил Ўзбекистон номи дунё бўйлаб яна бир карра жарангласин.

Сизга чексиз миннатдорлик билан ўғлингиз

Рустам Қосимжонов

Р. С. Ушбу хатни Сиз совға қилган компьютерда ёздим.

(«Халқ сўзи» газетаси, 1997 йил 3 октябрь)

**Шахмат бўйича жаҳон чемпиони,
халқаро гроссмейстер
Рустам Қосимжоновга**

Қадрли Рустамжон ўғлим!

Сени авваламбор шахмат бўйича жаҳон чемпиони деган юксак унвонни қўлга киритганинг билан чин қалбимдан самимий муборакбод этаман.

Сен эришган бу беқиёс ғалаба мамлакатимиздаги барча шахмат мухлислари, спорт жамоатчилиги, бутун халқимизга чексиз қувонч ва ғурур-ифтихор бағишлайди.

Бу нечоғлиқ улкан ютуқ эканини, дунёнинг мана ман деган шахматчилари орасида биринчи бўлиш осон бўлмаганини барчамиз яхши англаймиз.

Ўзининг бетакрор тарихи ва маданияти, ақл-заковати билан асрлар давомида инсониятни ҳайратга солиб келган халқимизнинг юксак тафаккури ва интеллектуал салоҳияти мана шу ғалаба тимсолида яна бир бор ёрқин намоён бўлди, десак, айна ҳақиқатни айтган бўламиз.

Миллатимиз, халқимиз кўпдан буён орзу қилган мана шундай шуқуҳли кунларга, мана шундай буюк зафарга етказгани учун барчамиз аввало Яратганимизга ҳар қанча шукроналар айтсак арзийди.

Сендек билимли, мард ва иродали ўғлонни вояга етказган ота-онанг, оила аъзоларинг, ноёб истеъдодингни рўёбга чиқаришга ҳисса қўшган устоз-мураббийларингга раҳматлар айтамыз.

Юртимиз ҳаётидаги бу тарихий воқеа мустақиллик одамларимиз учун, аввало ёш авлод учун нақадар катта имкониятлар очиб берганини, бизнинг ҳеч кимдан кам эмаслигимиз ва ҳеч кимдан кам бўлмаслигимизнинг яна бир амалий тасдиғидир.

Сенга бахт ва омад ҳамиша ёр бўлсин, доимо омон бўл!

**Ислом Каримов,
Ўзбекистон Республикаси Президенти**

(«Халқ сўзи» газетаси, 2004 йил 14 июль)

Ўзбекистон Республикаси Президенти Ислом Каримовга

Ассалому алайкум, мухтарам Ислом Абдуғаниевич!

Шахмат бўйича Жаҳон чемпиони бўлишим муносабати билан менга йўллаган табригингизни катта ҳаяжон билан ўқиб чиқдим. Бундай юксак эътибор учун Сиздан жуда миннатдорман. Қанчалик фахрланаётганимни сўз билан ифодалаш қийин. Сизга бир неча йил олдин, ўзингиз совға қилган компьютерда ёзган хатимда берган ваъдамни бажарганимдан беҳад хурсандман.

Мен бу ютуқни устозларимнинг меҳнати ва албатта Сизнинг бевосита эътибор ва ғамхўрлигингиз натижаси деб биламан. Ва бу менга доимо куч-қувват беради. Шунинг учун ҳам бугун мен эмас – Ўзбекистон чемпион бўлди, жаҳон шахмат тожиги мен эмас – бутун ўзбек халқи сазовор бўлди, деб ҳисоблашингизни сўрайман. Мен айнан Мустақиллик йилларида шахматчи бўлиб танилдим. Олдин ҳам айтганимдек, истиқлол бўлмаганида мен қаерда эдим-у, бундай нуфузли мусобақалар қаерда эди? Мен ушбу ғалабани энг улуғ байрамимиз, Ўзбекистон Мустақиллигининг 13 йиллигига бағишлайман.

Сизга сиҳат-саломатлик тилаб, чексиз миннатдорлик билан ўғлингиз

Рустам Қосимжонов

Триполи, Ливия, 2004 йил 14 июль
(«Халқ сўзи» газетаси, 2004 йил 16 июль)

Австралия, Сидней,
бокс бўйича Олимпия чемпиони
Муҳаммадқодир Абдуллаевга

Бутун ўзбек халқи, спортчиларимизнинг ғалаба-сига сидқидилдан ишонган барча ватандошларимиз билан биргаликда Олимпия ўйинларида қўлга киритган улкан ғалабанг билан чин қалбимдан самимий табриклайман.

Ислом Каримов,
Ўзбекистон Республикаси Президенти

Тошкент шаҳри, 2000 йил 1 октябрь

– Қувончимни сўз билан айтолмайман. Президентимизнинг, халқимизнинг меҳр тафтини чуқур ҳис этдим. Табрик телеграммасини кўзларимда севинч ёшлари билан қайта-қайта ўқидим. «Баракалла, ўғлим!» – дея ғурурланиб қўйган отам, менга чексиз меҳр билан боқиб турган онам, фарзандларим, ёр-биродарларим, устозларим кўз олдимда бир-бир гавдаландилар. Бизга умид кўзини тикиб турган юртдошларимни ўйладим. Улар ишончини оқлаганимдан қувондим.

Муҳаммадқодир Абдуллаев,
Олимпия чемпиони
2000 йил 4 октябрь

Профессионал бокс бўйича жаҳон чемпиони
Артур Григорьянга

Қадрли Артур!

Мен сенинг дунё аҳамиятига молик нуфузли мусобақадаги ғалабанг ҳақида эшитиб, беҳад қувондим. Ер қуррасида ўз вазни бўйича кучли боксчи унвонини қўлга киритиш – бу чинакам спорт жасорати, бу ҳақиқий улкан муваффақиятдир. Сенинг шарафингга Ватанимиз байрогининг кўтарилиши, Ўзбекистон мадҳиясининг янграгани республикамизнинг барча спорт мухлислари қатори менда ҳам юксак ғурур ва умидбахш туйғулар уйғотди.

Сен ўзингнинг ажойиб ғалабанг билан нафақат ёш мустақил давлатимизнинг халқаро майдондаги обрўйини баланд кўтардинг, балки ўзбек спорти шарафига шараф, шонига шон қўшдинг. Ёшларимизни жисмоний чиниқтиришда, уларни ватанпарварлик ва ўз юрти билан фахрланиш руҳида тарбиялашда ғалабангнинг аҳамияти беқиёсдир. Ишончим комилки, сенинг ютуғинг қадимий ва олижаноб анъаналаримизга эга бўлган республикамиз боксининг бундан бугунги ривожига муносиб ҳисса бўлиб қўшилажак.

Қўлга киритилган ғалаба билан сени, қадрли Артур ҳамда Ўзбекистоннинг барча спорт жамоатчилигини чин дилдан яна бир бор табриклайман ва сенинг курашларинг жаҳон спорт майдонларида мустақил мамлакатимиз мадҳиясининг янада баланд янграшига хизмат қилади, дея ишонч билдираман.

Ислон Каримов,
Ўзбекистон Республикаси Президенти

(«Халқ сўзи» газетаси, 1996 йил 23 апрель)

Уимблдон турнирининг қизлар орасида ғолиби
Ирода Тўлагановага

Қизим Иродахон!

Теннис оламида энг нуфузли Уимблдон турнирида ғолиб бўлганинг ҳақидаги хушxabарни эшитиб, мен бениҳоя хурсанд бўлдим. Бу ғалабанг барча ватандошларимиз қалбида фахр ва миллий ғурур туйғуларини уйғотди.

Дунёдаги кўплаб мамлакатларнинг кучли спортчилари орасида биринчи бўлиш, Ўзбекистон шаъни ва шон-шухратини улуғлаш – инсондан чинакам жасорат ва иродани, фидойиликни талаб этади.

Қизим Иродахон, ишончим комилки, мамлакатимизда йилдан-йилга раvнақ топаётган катта тенниснинг вакили сифатида сен жаҳон спорт майдонларида Ўзбекистон байроғини доимо баланд кўтариб борасан.

Сенга сиҳат-саломатлик ва бахт тилайман. Спортда ва ҳаётда омад ҳамиша ёр бўлсин!

Ислом Каримов,
Ўзбекистон Республикаси Президенти

(«Халқ сўзи» газетаси, 1999 йил 6 июль)

Иқтидорли ёшларнинг чет элда таълим олишларини қўллаб-қувватлаш «Умид» жамғармаси грантлари совриндорларига

Азиз ўғил-қизларим!

Авваламбор, «Умид» жамғармасининг йўлланмасини қўлга киритган ҳар бирингизни бағримга босиб, энг самимий қутловларимни изҳор этмоқчиман. Халқимиз орзу-умидларининг қаноти, бошлаган улғу ишларимизнинг давомчилари, менинг таянчим бўлмиш ёшларнинг яна бир катта гуруҳи жаҳоннинг манаман деган билим даргоҳларига йўл олмоқдалар. Бунга сиз тинимсиз ва оқилона меҳнатингиз, юксак марралар сари ҳаракатингиз, янгиликка интилувчанлигингиз, олий мақсадларимиз йўлида хизматга отланганингиз орқали муяссар бўлдингиз.

Аминманки, Америка Қўшма Штатлари, Германия, Буюк Британия, Франция, Италия, Япония каби илғор мамлакатларнинг обрўли ўқув юртларида таҳсил олиш, ўз билимларини янада чархлаш ниятида ёнаётган сиз ёшлар миллатимиз салоҳияти, заковати ва гурурини ҳар жойда ва ҳар қандай шароитда намоён қилишга қодирсизлар.

Зеро, сиз жаҳон цивилизациясига улкан ҳисса қўшган, дунёнинг бешигини тебратган буюк аждодларимизнинг ворисларисиз. Энди уларга муносиб бўлиб замонамизнинг энг илғор ютуқларини ўзлаштириб, орттиражак билим ва тажрибаларингизни Ватанимиз равнақи йўлида сарф этишингизга, бу болада тенгдошларингизга ибрат бўлишингизга ишончим комил.

Билингизки, сизни Ватан кутади. Оқ сут бериб,

эзгу умидлар билан вояга етказган ота-онангиз, ҳавас билан боқаётган ёру биродарларингиз, бир сўз билан айтганда, бутун эл-юртимизнинг интиқ бағри сизга доимо очикдир.

Барчангизга оқ йўл тилайман, азизларим!

**Ислоҳ Каримов,
Ўзбекистон Республикаси Президенти**

(«Халқ сўзи» газетаси, 1998 йил 1 август)

**Ўзбекистон Республикаси Президенти
Ислом Абдуғаниевич Каримовга «Умид»
жамғармаси совриндорларининг
миннатдорлик мактуби**

Хурматли Ислом Абдуғаниевич!

Мустақил Ватанимизда бевосита Сизнинг раҳнамолигингиз остида миллат келажаги бўлган ёш авлодга беқиёс ғамхўрлик кўрсатиб келинмоқда. Мана шу эътиборнинг ёрқин ифодаси сифатида биз – истиқлол фарзандлари дунёнинг нуфузли илм масканларида таълим олиш бахтига муяссар бўлдик. Яратилган бундай катта имконият учун аввало Сизга – ёшларнинг улкан мураббийига чуқур миннатдорлигимизни изҳор этамиз.

Ёш, малакали мутахассислар тайёрлаш мақсадида шахсан Сизнинг ташаббусингиз билан «Умид» жамғармаси тузилган эди. Айни пайтда кўплаб тенгдошларимиз ана шу жамғарма йўлланмаси билан жаҳоннинг энг ривожланган давлатларида ўқиб, билим олишмоқда. Энди бундай юксак шараф бизга ҳам насиб этди. Бугун Ватандан олисга йўл олаётган биз талабалар ўзимизни Сизнинг фарзандингиз деб биламиз. Дунёнинг қайси мамлакатида бўлмайлик, халқимизнинг буюк орзуларига, гўзал маънавиятига содиқ бўламиз, юртимизни бутун дунёга танитиш, кенг имкониятларини кўрсатиш учун бутун куч-гайратимизни, билим ва маҳоратимизни сафарбар этамиз.

Ватанимиз, халқимиз, ота-оналаримиз бизга катта умид, юксак ишонч билан кўз тикиб турганлигини юрак-юрагимиздан ҳис қилиб турибмиз. Шунингдек,

бизнинг зиммамизга қанчалик катта масъулият юк-ланганини яхши англаймиз.

Биз улкан маданиятга, бой маънавиятга ва жаҳон цивилизациясига жуда катта таъсир кўрсатган халқ вакилларимиз. Биз бундан фахрланамиз. Шу билан бирга, буюк аждодларимиз шон-шуҳратига, бугунги Ўзбекистон обрў-эътиборига, Президентимиз ишон-чига муносиб бўлишга ҳаракат қиламиз.

Биз замонавий илм-фан сирлари ва илғор техно-логияларни чуқур эгаллаб, бутун имкониятларимиз-ни жонажон юртимиз равнақи учун аямай сарфлай-миз. Айни пайтда борган жойимизда ўз истеъдоди-мизни, бой тафаккуримизни ҳамда боболаримизга хос ақлий ва маънавий салоҳиятимизни ҳам намоён этамиз. Халқимизнинг, Сизнинг, ота-онамизнинг ол-дидаги фарзандлик бурчимизни шараф билан адо этамиз, деб ишонтирамиз.

Сизнинг ёшлар келажаги, бахт-саодати ҳақидаги орзу-ҳавасларингиз, ғояларингиз бизни доимо руҳ-лантириб туради, куч бағишлайди.

Муҳтарам Ислом Абдуғаниевич!

Сизга озод ва ҳур Ватанимизнинг гуллаб-яшна-ши йўлида олиб бораётган ишларингизда улкан му-ваффақиятлар тилаймиз. Халқимиз, навқирон авлод бахтига доимо соғ-саломат бўлинг, деб чексиз ҳур-мат ва фарзандлик меҳри билан

**Ўзбекистон Республикаси Президентининг
иктидорли ёшларнинг чет элда таълим олиш-ларини қўллаб-қувватлаш «Умид» жамғармаси-нинг 1998–1999 ўқув йили совриндорлари**

(«Халқ сўзи» газетаси, 1998 йил 1 август)

Ўзбекистон Республикаси Президенти Ислом Каримовга

Муҳтарам Ислом Абдуғаниевич!

Биз, жонажон республикаимиз мустақиллиги шарофати билан Сизнинг иқтидорли ёшларни қўллаб-қувватлаш тўғрисидаги Фармонларингиз ҳамда гўзал диёримиз ёшларининг илм-фаннинг барча соҳалари бўйича дунёдаги илғор мамлакатлар ёшлари билан беллаша оладиган даражада билим олишига кўрсатган мунтазам эътиборингиз ва ғамхўрлигингизни ҳис қилиб турибмиз. Уларга жавобан меҳрибон устозларимиз ёрдамида жаҳон фан олимпиадаларида она Ўзбекистонимиз шарафини муносиб ҳимоя қилиб, дастлабки ютуқларни қўлга киритдик. Илк қалдирғоч сифатида республикаимиз мактабларининг 33 нафар тенгдош ўқувчилари биргаликда Аргентина, Голландия, Грузия, Польша, Чехословакия, Туркия давлатларида математика, физика, биология, кимё ва экология бўйича ўтказилган бир қатор олимпиадаларда иштирок этиб, 10 та олтин, 4 та кумуш, 17 та бронза медалларини ва 3 та юқори даражали дипломларни қўлга киритдик.

Халқаро олимпиадаларда энг юксак натижалар кўрсатган ўн икки нафар 11-синф ўқувчилари Сизнинг Фармонингизга мувофиқ олий ўқув юртига имтиҳонсиз, имтиёзли қабул қилиндилар. Бошқа қатнашчилар умумтаълим мактабларида ўқишни давом эттирмакда.

Биз қайси мамлакатда, қайси фан бўйича мусобақаларда иштирок этмайлик, азиз Ўзбекистонимиз шарафини ҳимоя қилаётганимизни бир лаҳза ҳам ёддан чиқармадик. Зеро, олимпиада топшириқларини ечиш жараёнида қаршимизда турган гўзал бай-

роғимиз ортимизда Ватанимиз шаъни борлигини доим эслатиб турди.

Юртимизда 1 октябрь куни биринчи марта умум-халқ байрами сифатида нишонланган Ўқитувчилар ва мураббийлар кунида биз ҳам иштирок этдик. Бундай байрам билишимизча, дунёда фақат бизнинг мамлакатимиздагина ўтказилди ва у зўр кўтаринкилик вазиятида нишонланди. Тошкентда бўлганимизда муҳташам Амир Темур музейида, санъат ва маданият қошоналарида бўлдик. Ниҳоятда гўзал пойтахтимиз борлигидан фахрландик, қалбимиз гурурга тўлди.

Муҳтарам Ислом Абдуғаниевич! Мамлакатимиз ёшларига кўрсатаётган ғамхўрлигинингизни биз чин юракдан ҳис қилиб турибмиз — бу ғамхўрлик ва яратилаётган шароитларга муносиб маънавий етук, маърифатли, зукко ва фидойи фарзандлар бўлишга сўз берамиз.

Бахтимизга доимо соғ-саломат бўлинг!

Ўзбекистон Республикасининг халқаро олимпиадаларда иштирок этган ва ғолиб чиққан бир гуруҳ ўқувчилари:

Файзулла Шоисматов, Шерзод Мадрахимов, Фаррух Қорабоев, Константин Строкович, Ҳаёт Ҳалимов, Шаҳриёр Турғунов, Ориф Мелибоев, Игорь Иванов, Алишер Раҳмонов, Евгений Ким, Павел Маненков, Қахрамон Аслонов, Нодирбек Ҳусаинов

(«Turkiston» газетаси, 1997 йил 11 октябрь)

Ўзбекистон Республикасининг биринчи бакалаврларига

Азиз ўғил-қизларим!

Барчангизни ҳаётингиздаги унутилмас қувончли кун — мустақил Ватанимиз тарихида биринчи бўлиб бакалаврлик дипломига сазовор бўлганингиз билан чин қалбимдан табриклайман.

Сиз бугун мамлакатимизда амалга оширилаётган Кадрлар тайёрлаш Миллий дастурининг қалдирғочларисиз. Халқимиз орзу қилаётган баркамол авлод вакиллари сифатида ҳар бирингиз муқаддас Ватанимизга садоқатли, эл-юртимизга фидойи фарзандлар бўлиб яшашингизга ишонаман.

Олим бўлиш осон, лекин одам бўлиш қийин. Аввало ота-боболаримиздан қолган маънавий қадриятларимиз ва урф-одатларимизга содиқ бўлиш, Ватанимизни ҳар қандай ёвуз кучлардан, хавф-хатарлардан, бало-қазолардан асраш, халқимизнинг тинч ва осуда ҳаётини ҳимоялаш барчамизнинг инсоний бурчимиздир.

Мен сизларга катта ҳавас билан қарайман. Негаки, сизлар одамларимиз учун муносиб ҳаёт барпо этишга, жамиятни янгилашга қаратилган туб ислохотлар даврида яшаяпсиз. Ҳар бир инсон, айниқса ёш авлод учун Оллоҳ берган ақл-заковатини ва куч-қудратини тўла намоён этиш учун барча йўллар ва имкониятлар очилаётган, интилиш, изланиш ва тадбиркорлик тушунчалари ҳукмрон бўлиб турган масъулиятли даврда яшаяпсиз.

Ишончингиз комил бўлсинки, олган билимларингиз, ҳаётни ўзгартириш ва яхшилаш йўлидаги жўшқин

интилишларингиз рўёбга чиқишида, Ўзбекистонимизнинг жаҳоннинг тараққий топган давлатлари қаторидан ўрин олиши йўлидаги меҳнатингизда мен сизларга ҳар доим таянч ва суянч бўлишни ўз бурчим, деб биламан.

Азиз болаларим, фарзандларим!

Асл миллий қадриятларимизга хос ота-онага ҳурмат, оилани эъзозлаш ва мустаҳкамлаш, эл-юрт назарида эътибор қозониш каби олижаноб фазилатлар сизларга доим ёр бўлсин. Ҳар бирингизга буюк аجدодларимизнинг муносиб ворислари бўлиш насиб этсин.

Сизларни яна бир бор бағримга босиб, чин қалбимдан табриклаб, бахту саодат, ҳаётингизда катта-катта омад ва зафарлар тилайман.

Оллоҳ сизларни ҳамиша ўз паноҳида асрасин!

**Ислом Каримов,
Ўзбекистон Республикаси Президенти**

(«Turkiston» газетаси, 1999 йил 3 июль)

Халқимизнинг севимли байрами — Наврӯз арафасида мамлакатимизга Япониядан ажойиб хушxabар келади. Унда Хиросимада ўтказилган Халқаро болалар асарлари танловига АҚШ, Россия, Хитой, Корея Республикаси, Франция, Австралия каби давлатлар ҳамда Япониядан юборилган 6 мингдан зиёд расм орасида Ўзбекистон Бадий академияси Андижон вилоят лицейи ўқувчиси Дилфуза Матбобоева «Маҳаллада тўй» асари учун танловнинг биринчи соврини ва Хиросима шаҳри мэри Тадатоси Акибанинг Фахрий Дипломи билан тақдирлангани айтилади.

Дилфузанинг онаси Андижон вилояти Избоскан туманидаги Тўрткўл қишлоғида яшовчи Тожибар Матбобоева ўз қувончини билдириб, Президентимиз Ислом Каримовга мактуб йўллади. У ўз хатида Дилфуза — чекка бир қишлоқдаги оддий оила фарзандининг бундай муваффақиятга эришиши буюк истиқлол берган имкониятлар туфайли эканини алоҳида таъкидлаб, соғлом ва баркамол авлодни вояга етказиш борасида кўрсатаётган ғамхўрлиги учун Президентимизга самимий миннатдорлигини билдиради.

Давлатимиз раҳбари Ислом Каримов шу муносабат билан Дилфузанинг онаси Тожибар Матбобоевага табрик хати йўллади.

Ҳурматли Тожибар синглим!

Авалло, қизингиз Дилфуза эришган катта ютуқ — Японияда бўлиб ўтган халқаро расмлар кўргазмасида биринчи ўринни қўлга киритгани билан сизни ва барча оила аъзоларингизни табриклайман.

Юртимизнинг олис бир қишлоғида яшайдиган оддий ўзбек қизининг бу ютуғи бутун халқимизнинг, авваламбор, ҳаётга умид ва ишонч билан қадам қўяётган, униб-ўсиб келаётган ёшларимизнинг қувончи,

миллий гуруримизни оширадиган, маънавий салоҳиятимизни намоён этадиган яна бир далил, десам, ҳеч қандай муболаға бўлмайди.

Менга йўллаган хатингизни ўқиб, сизнинг кўп-кўп қийинчиликлардан, ҳаёт синовларидан ўтган инсон эканингизни англадим. Лекин ҳар қандай қийин шароитда ҳам ўз инсонийлик фазилатларингизни сақлаб, бундай хусусиятларни фарзандларингизга, аввало, менинг набирам Дилфузага сингдирганингиз таҳсинга сазовордир.

Мамлакатимизда сиз каби ота-оналар кўпайиб бо-раётганини, улар сиймосида биз эртанги кунимизни, яъни болаларимизнинг дунёда ҳеч кимдан кам бўлмаган авлод бўлиб камол топишида фидойилик кўрсатаётган инсонларнинг ҳиссасини кўриб бениҳоя қувонамиз.

Бундай интилишлар билан яшаётган халқнинг ҳаёти албатта фаровон бўлади, бундай давлатнинг келажаги албатта буюк бўлади.

Оллоҳ таоло сизларни ўз паноҳида асрасин. Хонадонингиздан тинчлик-тотувлик, файзу барака, қувонч аримасин.

Хурмат билан

Ислом Каримов,
Ўзбекистон Республикаси Президенти

(«Халқ сўзи» газетаси, 2001 йил 20 март)

Бугунги кунда Ўзбекистон Қуролли Кучларида Ватан олдидаги фарзандлик бурчини ўташни кўплаб ёшларимиз ўзлари учун ор-номус ва шараф деб билади. Буни миллий армиямиз сафларида йигитлик бурчини ўтаётган оддий аскар Нодирбек Қаҳҳоровнинг Президентимизга йўллаган мактубидаги сўзлар ҳам яққол тасдиқлаб турибди. У ўз мактубида Президентимизнинг: «Миллий армиямиз мустақиллигимизнинг, тинч ва осойишта ҳаётимизнинг мустаҳкам кафолатидир» номли китобида илгари сурилган фикрлар, ғоялар ўзини тўлқинлантиргани ҳақида ёзади.

Орадан ҳеч қанча вақт ўтмай, оддий аскар Нодирбек Қаҳҳоров йўллаган хатига Президентимиздан жавоб мактуби олади:

Хурматли Нодирбек ўғлим!

Менга йўллаган мактубингизда битилган содда ва самимий сўзлар замирида сизнинг она юртимиз ва халқимизга бўлган меҳр-муҳаббат ва садоқатингиз мужассам, деб биламан.

Бу дунёда ҳар қайси одам, айниқса, ориятли эр йигит зиммасида бир-биридан муҳим ва масъулиятли вазифалар кўп. Лекин ўз Ватанини ҳимоя қилиш — инсон учун энг муқаддас бурч десак, асло хато бўлмайди.

Биз ҳар тонг бошимиз узра мусаффо осмонни кўрганда, болаларимизнинг қувноқ кулгуларини эшитганда, оналаримиз, аёлларимиз, умуман бутун халқимизнинг тинч ва осойишта турмуш кечираётгани ҳақида ўйлаганда, бунда аввало ана шу ҳаётнинг побони ва қалқони бўлган сиз каби Ватан ўғлонларининг бекиёс ҳиссаси борлигини англаймиз ва эътироф этамиз.

Шу маънода, бугун сарҳадларимиз дахлсизлигини сақлаш мақсадида туну кун бедор туриб, ўзининг аскарлик бурчини шараф билан адо этаётган сиз ва сизнинг минглаб дўст-биродарларингизни ҳар қанча қадрласак, сизлар билан фахрлансак, арзийди. Мен ҳаётда кўпни кўрган бир инсон сифатида шуни айтмоқчиманки, армия сафидаги хизмат ҳар бир ёш йигитни шахс сифатида шакллантирадиган, ҳар томонлама чиниқтирадиган, унинг иродасини тоблайдиган мардлик ва жасурлик мактабидир.

Ишончим комилки, умр йўлларингизда, келгусида ҳаётда ўз ўрнингиз ва бахтингизни топишингизда, қалбингиздаги эзгу орзу-умидларнинг рўёбга чиқишида ҳали сизнинг олдингизда кўп янги имкониятлар очилади. Ва шубҳасиз, мана шу марраларга етишингизда ҳарбий хизмат сиз учун катта ҳаёт бўсағаси бўлиб қолади. Бу йўлда сизга, ўғлим, бахт ва омадлар тилайман.

Фурсатдан фойдаланиб, сиздек мустақил фикрлайдиган, азму шижоатли, эл-юрт олдидаги фарзандлик масъулиятини теран ҳис этиб яшайдиган инсонни тарбиялаб, вояга етказган муҳтарама онангизга, оила аъзоларингизга, барча аскар йигитларимизнинг ота-оналарига чин қалбимдан миннатдорлик билдираман.

**Ислом Каримов,
Ўзбекистон Республикаси Президенти,
Қуrolли Кучлар Олий Бош Қўмондони**

(«Turkiston» газетаси, 2003 йил 17 апрель)

ПРЕЗИДЕНТ СОВФАЛАРИ ТОПШИРИЛДИ

Президентимиз Ислом Каримов бундан икки йил аввал Ўзбекистон Қуролли Кучларининг ўқув-машғулот маркази очилишида иштирок этиб, ушбу маросимда қатнашган Чирчиқ Олий танк қўмондон-муҳандислик билим юрти курсантлари билан суҳбатлашган эди. Самимий мулоқот чоғида Юртбошимиз уларнинг ўқишдаги муваффақиятлари, ҳаётдаги режалари тўғрисида ҳам оталарга хос ғамхўрлик билан сўраб-суриштирди. Ўшанда суҳбат иштирокчиларидан бири – курсант Баҳодир Жўраев давлатимиз раҳбарини ўзининг никоҳ тўйига таклиф этган эди.

Мана, ўша кун ҳам келди. Наманган вилояти Уйчи туманида яшовчи келин-куёвлар – Ўзбекистон Қуролли Кучлари махсус бўлинмаси офицери Баҳодир Жўраев билан Тошкент Давлат шарқшунослик институтининг юқори курс талабаси Фолиба Жакбарова оила қуришди. Келин-куёвни кўплаб қариндош-уруғлари, дўстлари мустақил оилавий ҳаётга қадам қўяётганлари билан чин дилдан табриклади. Президент Ислом Каримовнинг уларга йўллаган табриги эса энг катта совға бўлди.

Келин-куёвлар эътибор ва ғамхўрлик учун чуқур миннатдорлик билдириб, бор куч ва билимларини мустақил Ватанимизга хизмат қилиш, юртимизнинг янада гуллаб-яшнаши йўлида сарфлашларини изҳор этишди.

ЎЗА

(«Халқ сўзи» газетаси, 2005 йил 15 ноябрь)

ЖАҲОН АҲЛИНИНГ ЭЪТИРОФИ

Мустақил Ўзбекистонни жаҳонга танитиш ва дунё миқёсига олиб чиқишда Президент Ислом Каримовнинг хизматлари беқиёс. Халқаро жамоатчилик Юртбошимиз олиб бораётган сиёсат тимсолида Ўзбекистоннинг тараққиёт йўлини, унинг бугунги ҳаёти, турли соҳаларда эришаётган ютуқлари ва ёруғ келажигини кўради. Таниқли сиёсат ва маданият арбоблари, оддий инсонлар, хориждаги ватандошларимизнинг самимий хатлари ана шундай юксак эътироф ифодасидир.

* * *

Ўзбекистон Республикаси Президенти Ислом Каримов жаноби олийларига

Жаноби олийлари!

Меҳмондўстлигингиз ва яқинда Ўзбекистонга ташрифим чоғида гўзал мамлакатингизда менга кўрсатилган ҳурмат учун Сизга самимий миннатдорлигимни изҳор этишга ижозат бергайсиз. Ташрифим қисқа муддатли бўлса-да, Ўзбекистоннинг бутун жаҳонга машхур бўлган айрим тарихий-маданий шаҳарларини кўздан кечириб ва халқингиз меросининг бойликлари билан танишиш учун ажойиб имкониятга эга бўлдим.

Самарқанд, Бухоро ва Хивага қилган сафарим ҳаётимдаги ҳаяжонли дамларим бўлди. У ерлар эртаклардаги каби афсонавий ва тарихий жойлардир.

Мен қадимий Буюк ипак йўли шу ерлардан ўтиб, маданиятлар ва динларнинг бир-бирига кириб кели-

шига ва Шарқ билан Фарбнинг мулоқотига кўмаклашганини тасаввур этишга ҳаракат қилдим. Мен борган жойлар инсоният тақдирлари чорраҳалари ўтган буюк шаҳарлар эди.

Ҳозир биз тарихий анъаналарни ҳисобга олган ҳолда, Буюк Ипак йўлининг тинчлик ва мулоқот йўли сифатида хизмат қилишини давом эттиришига кўмаклашмоғимиз лозим.

Мен Марказий Осиё тадқиқотлари халқаро институтини очиш шарафига муяссар бўлдим. Бу институт ушбу орзу-умидларни амалга оширишда ЮНЕСКО томонидан берилган ёрдамнинг чинакам намунасидир.

Сизнинг ЮНЕСКОнинг барча ваколатлари доирасидаги фаолияти билан чуқур қизиқишингиздан мамнун бўлганимни айтишга ҳам ижозат бергайсиз.

Ўзбекистон ҳукумати билан ЮНЕСКО ўртасида баҳамжиҳат ҳаракатлар тўғрисидаги меморандумнинг имзоланиши ютуқларимизни мустаҳкамлади ва ҳамкорлигимиз соҳаларини кенгайтирди.

Сиз билан биз ҳар томонлама муҳокама қилган кўпгина масалалар юзасидан ҳозирнинг ўзидаёқ тегишли қарорлар қабул қилинди ва котибият бундан буёнги ҳамкорлигимиз масалалари юзасидан Сизнинг доимий ваколатхонангиз билан мустаҳкам алоқа қилиб туради.

Таклифингиз ва мамлакатингизга ташрифим давомида менга кўрсатган олижаноб меҳмондўстлигингиз учун Сизга ва Сиз орқали бутун Ўзбекистон Республикаси халқига яна бир бор миннатдорлик билдиришга ижозат бергайсиз.

Пировардида, ЮНЕСКОнинг қароргоҳига ташриф буюриш ҳақидаги таклифимни яна бир бор тақрорламоқчиман. ЮНЕСКОнинг 60 йиллигини байрам қилиш даврида Сизни таклиф этиш бизга алоҳида шараф ва мамнуният бахш этади.

Мен Сизга ташрифни 1996 йил апрель ойининг охирларида ёки май ойининг бошларида, ЮНЕСКО Ижроия Кенгашининг баҳорги сессияси ишлаб тур-

ган пайтда амалга оширишни таклиф қилган бўлардим. Шу муносабат билан Сизнинг, эхтимолки, Ижроия Кенгаш ҳузурида сўзга чиқишингиз ҳамда шу даврда ўтказиш режалаштирилаётган теурийлар даври ҳақидаги Ўзбекистон кўргазмасини очишингиз биз учун шарафли иш бўлур эди.

Ижроия Кенгашининг баҳорги сессиясини ўтказишнинг тасдиқланган муддатларини менинг котибиятим ЮНЕСКО ишлари бўйича маҳаллий комиссиянгизга қўшимча равишда маълум қилади.

Жаноби олийлари, Сиз самимий эҳтиромимни қабул қилгайсиз.

Сизни тезроқ кўриш умиди билан

Федерико Майор,
ЮНЕСКО Бош директори

(«Халқ сўзи» газетаси, 1995 йил 3 ноябрь)

Ўзбекистон Республикаси Президенти Ислом Каримов жаноби олийларига

Сэр!

Жаҳон Интеллектуал мулк ташкилотининг (ЖИМТ) Бош директори сифатида ташкилотимиз Сизни Ўзбекистонда интеллектуал мулк ҳуқуқлари ҳомийси сифатида ЖИМТ Олтин медали билан мукофотлашга қарор қилганини маълум қилиш менга мамнуният бахш этади.

Сиз ЖИМТ Олтин медалига сазовор бўлган биринчи давлат бошлиғисиз. Бу илмий ва технологик ихтирочилик фаолиятига кўмаклашишга, шунингдек, мамлакатингизнинг ЖИМТ билан ҳамкорлигига шахсан қўшган буюк ва ижодий ҳиссангизга билдирилган эҳтиромдир.

Ўзбекистон Республикаси мустақилликка эришганидан сўнг Сиз саноат мулки тўғрисида тегишли қонун ҳужжатлари қабул қилиш, саноат мулки миллий тизимини барпо этиш ва ривожлантириш зарурлигини англаб, ЖИМТ доирасида энг муҳим халқаро шартномалар тузишда алоҳида донолик ва зийраклик кўрсатдингиз. Ташкилотимиз ўтган йили мамлакатингиз вакилини ЖИМТ конференцияси раиси этиб сайлагани — бу ташкилотнинг Ўзбекистонни халқаро миқёсда таниганини ифодалайди.

Ишончим комилки, бу чора-тадбирлар эркин илмий-технологик ижод ва бозор иқтисодиётига мувофиқ маҳаллий ва хорижий ихтирочиларни қўллаб-қувватлашга, уларни, шунингдек, сармоядорларни Ўзбекистонга жалб этишга кўмаклашади.

Жаҳонга Абу Али ибн Сино, Беруний, Улуғбек ва Хоразмий сингари буюк мутафаккирларни етиштириб берган гўзал мамлакатингизга 1996 йил май ойи-

да қиладиган ташрифимдан фойдаланиб, ЖИМТ Олтин медали ва дипломини Сизга шахсан ўзим топшироқчиман. Ўзбекистон халқига тинчлик ва раванқ, мамлакат раҳбари сифатидаги қийин ва фахрли вазифангизда катта муваффақият, интеллектуал мулк соҳасида Ўзбекистон билан бутун дунё ўртасида янада самарали ҳамкорлик тилайман.

Сэр, Сизга улкан эҳтиромимни қабул айлагайсиз.

Арпад БОКШ,
ЖИМТ Бош директори
1996 йил 7 май

(«Ўзбекистон овози» газетаси, 1996 йил 7 май)

Ўзбекистон Республикаси Президенти Ислом Каримов жаноби олийларига

Муҳтарам Ислом Абдуғаниевич!

Москва Давлат университети жамоаси Сизни Ўзбекистон Мустақиллигининг 10 йиллиги муносабати билан муборакбод этади. Ўзбекистон Республикасининг юзага келиши ўзбек халқи тарихидаги ғоят муҳим воқеадир. Истиқлолнинг 10 йиллик даври мобайнида Ўзбекистон Республикаси миллий иқтисодиёт, таълим, илм-фан ва маданиятни ривожлантириш йўлида улкан ютуқларни қўлга киритди. Бу ўзбек халқи ва Ўзбекистон Республикаси раҳбарияти томонидан миллий тараққиёт концепциясини ишлаб чиқиш ва белгилаб олиш борасида амалга оширилган саъй-ҳаракатларнинг самарасидир. Бу концепция ўзида умумдунёвий тараққиёт тенденциялари ҳамда миллий анъаналарни мужассам этган. Амалга оширилаётган Кадрлар тайёрлаш миллий дастури жамият ҳаётининг ўта муҳим соҳасини ривожлантиришга ижодий ёндашилганининг ёрқин далилидир.

Муҳтарам Ислом Абдуғаниевич!

Сизга — Ўзбекистон Республикаси раҳбарига самимий эҳтиромимни изҳор этишга ижозат бергайсиз. Сиз Москва Давлат университетининг фахрий профессорисиз. Сизнинг университетга муносабатингизни юксак қадрлаймиз. МДУ Илмий кенгашининг мажлисидаги маърузангиз бизда катта таассурот қолдирган.

Фурсатдан фойдаланиб, таълим, илм-фан ва маданият соҳаларидаги ҳамкорлигимизни ривожлантиришдан умидимиз катта эканлигини яна бир карра таъкидламоқчиман.

Ўзбек халқига, Ўзбекистон Республикасига янги-дан-янги улкан муваффақиятлар тилаймиз.

Эҳтиром ила

В. Садовничий,

Москва Давлат университети ректори,
Россия Фанлар академияси академиги
(«Халқ сўзи» газетаси, 2001 йил 28 август)

Президент сабоқлари

«Қулларингиз дард кўрмасин!»

«Туғилган кунинг муборак бўлсин, уғлим!»

«Туйга айтиш эсдан чиқмасин, курсант!»

Сарҳадларимиз ҳимояси ишончли қўлларда

«Ўзбекистон заминиға хуш келибсиз,
жаноб Федерико Майор!»

Шарль Азнавур: «Ёшликдаги орзуим ушалди – Самарқандни куриш бахтига муяссар булдим!»

«Ўзбекистонда мухлисларинг куп, Женя».

«Оддий одамлар билан учрашиш,
мулоқот қилиш менга доимо мамнуният бағишлайди».

1998 йилнинг 1 февраль куни Тошкент вақти билан кеч соат иккидан 30 дақиқа ўтганда «Шаттл-Эндевер» космик кемаси Канаверал бурнидаги (Хьюстон) полигонга эсон-омон қўнади.

Парвоз муваффақиятли якунланганидан сўнг ушбу космик парвозда иштирок этган ўзбек халқининг жасур фарзанди, космонавт Солижон Шарипов Ўзбекистон Республикаси Президенти Ислом Каримов номига мактуб йўллайди.

Ўзбекистон Республикаси Президенти Ислом Каримов жаноби олийларига

Муҳтарам Ислом Абдуғаниевич!

Мен, Шарипов Солижон, америкалик астронавт касбдошларим билан коинотга «Шаттл-Эндевер» космик кемасида учгандан кейин Ерга соғ-саломат қайтиб тушдим.

Мен ва умр йўлдошим ўзбек оиласида – Қирғизистоннинг Ўзган шаҳрида туғилиб ўсганмиз. Коинотга учиш тайёргарлигини Россия космонавтлар тайёрлаш марказида ўтдим.

Ўзбекистонда менинг кўпгина муҳтарам устозларим, яқин дўстларим, қариндошларим ва шогирдларим бор.

Ўзбекистонда ташкил этилган халқаро аэрокосмик мактабининг ўқувчиларига коинот ва авиация соҳасидаги янгиликлардан сабоқ бераяпман ҳамда имконим борича мактабни видеофильмлар, қўлланмалар, китоблар, плакатлар ва айрим асбоб-ускуналар билан таъминлашда ёрдам кўрсатмоқдаман. Бу ишда менга устоз ва касбдошларим – космонавтлар В. Жоннибеков, Г. Стрекалов, Т. Мусабоев, Ю. Маленченко сидқидилдан ёрдам бермоқда.

Ўзбек олимлари ва мутахассисларининг коинот ва авиация соҳаларидаги ютуқлари ва салоҳиятидан хабардорман. Улар билан тез-тез учрашиш, илмий мунозаралар, дўстона мулоқотлар ўтказиш имконияти борлигидан ниҳоятда хурсандман ва ватандошларимнинг бой тажрибаларидан кундалик ҳаётимда фойдаланаман.

Мен мустақил Ўзбекистонимизнинг космонавтика ва авиация соҳаларида ҳам жаҳонда ўзининг муносиб ўрнини эгаллашни ҳамда шуҳратига шуҳрат қўшилишини жуда истайман.

Бу мақсад йўлида Ўзбекистон фазогирлари билан ўзимнинг билимим ва бор тажрибамни баҳам кўришга доим тайёрман.

Ҳурматли Ислом Абдуғаниевич!

Сизга Ўзбекистоннинг янада гуллаб-яшнатиш ва ривожлантириш йўлида амалга ошираётган хайрли ишларингизда куч-қувват, мустақкам соғлиқ, муваффақият тилайман. Барча ишларингизда доимо омад Сизга ёр бўлсин!

Эҳтиром билан

Солижон Шарипов,

космонавт,

АҚШ, Хьюстон

(«Халқ сўзи» газетаси, 1998 йил 4 февраль)

Космонавт Солижон Шариповга

Қадрли Солижон!

Америкалик астронавт касбдошларингиз билан «Шаттл-Эндевер» космик кемасида парвоз қилиб, соғ-саломат қайтганингиз ҳақида менга йўллаган мактубингизни ўқиб, беҳад мамнун бўлдим.

Сизнинг само бағрига қилган парвозингиз милли-тимиз ғурурига ғурур, фаҳрига фахр қўшди. Ўзбек номини бутун жаҳонга яна бир бор тараннум этиб, улуғлади. Космик парвозга ўзингиз билан Ўзбекистон байроғини олиб чиққанлигингиз эса чинакам маънода миллатга муҳаббат намунаси-дир.

Жасоратингиз исми-шарифингизни дунёга до-вруқ таратган аждодларимизнинг номлари билан бир қаторга қўяди, десам муболаға бўлмайди.

Бугун мен сиз каби мард йигитни улғайтирган ота-онангизга чин кўнгилдан «Раҳмат!» дейман. Оддий бир ўзбек хонадонидан сиздай фазогир ўғлон вояга етган-лигининг ўзи оила нақадар муқаддас эканлигидан далолат. Сизга таълим-тарбия берган, фазогирлик касб маҳоратига, шу жумладан, Россия космонавтика мактабига йўл очиб берган мураббийларингиз ва космонавт касбдошларингизга алоҳида миннатдор-лик изҳор этаман.

Шунингдек, сиз билан бирга коинотга парвоз қил-ган америкалик жасур космонавтларга бутун ўзбек халқи, шахсан ўз номимдан ташаккур билдираман.

Азиз Солижон!

Ишончим комилки, коинотга илк сафарингиз кел-гуси ҳаётингиздаги ютуқларга пиллапоя, Ўзбекистон-да ташкил этилган халқаро аэрокосмик мактаб ўқув-чилари, бутун юртимиз ёшлари учун юксак ибрат бўлиб хизмат қилади.

Яна бир нарсани алоҳида таъкидлашни истардим. Бундан олти аср муқаддам улуғ аждодимиз Амир Темур шажарасида юлдуздек порлаган Мирзо Улуғбек само бағрига ёруғ нигоҳ ташлаган эди. Сизга эса юлдузлар билан ёнма-ён учиш насиб этди. Бинобарин, йигирма биринчи аср остонасида сиз кўрсатган қахрамонлик давлатимизнинг юксак мукофоти – «Амир Темур» орденига муносибдир. Улуғ бобомизнинг табаррук руҳи сизни доимо кўлласин!

Сизни тарихий парвозингиз билан яна бир бор муборакбод этаман! Мустаҳкам соғлиқ, узоқ умр, оилавий бахт-саодат, фазогирлик фаолиятингизда янги-янги муваффақиятлар тилайман!

Ислон Каримов,
Ўзбекистон Республикаси Президенти
(«Халқ сўзи» газетаси, 1998 йил 5 февраль)

Ўзбекистон Республикаси Президенти Ислом Каримов жаноби олийларига

Муҳтарам Президент жаноблари, қадрли Ислом ака, бизга, АҚШ, Исроил, Австрия ва бошқа Фарб мамлакатларида яшаётган Бухоро яҳудийлари кўпминг кишилик жамоасининг вакилларига, шонли сана – таваллудингизнинг 60 йиллиги муносабати билан Сизга ватандошларингиз номидан табрик йўллаш алоҳида мамнуният бахш этади.

Бизнинг кўпчилигимиз Ўзбекистонда туғилиб ўсганмиз. Шу сабабли Ўзбекистон биз учун қадрли. Меҳнатсевар, олижаноб ва танти ўзбек халқига чуқур ҳурмат туйғуси қалбларимиздан жой олган ва бундан кейин ҳам сақланиб қолаверади. Ўзбекистон биз учун, болаларимиз ва невараларимиз учун ҳаммаша иккинчи ватан бўлиб қолади. Биз бу мамлакат билан ҳеч қачон алоқамизни узмаймиз. Шунинг учун ҳам биз Сизнинг мустақил Ўзбекистон раҳбари лавозимида мамлакат мустақиллигини мустаҳкамлашга, иқтисодий фаровонлигини оширишга ва миллий тинч-тотувликка қаратилган фаолиятингизни қўллаб-қувватлаймиз.

Сиз ўтказаетган сиёсат фақат минтақада эмас, балки бутун дунёда эътироф этилди ва обрў қозонди. Ўзбекистон Республикаси Сизнинг раҳбарлигингизда мустақилликнинг дастлабки кунларидан буён эришган ютуқлари маълум ва машҳурдир. Бундан биз, Ўзбекистон фарзандлари ҳам алоҳида фахрланамиз.

Яқин Шарқда яҳудийлар ва арабларнинг манфаатларига бирдек мос келадиган адолатли тинчлик ва аҳилликка эришиш йўлидаги саъй-ҳаракатларингиз

гизни қўллаб-қувватлаш истаги қалбимизда жо бўлган.

Биз Ўзбекистоннинг тараққиёти ва равнақига баҳоли қудрат ҳисса қўшишни, ҳозир ўзимиз яшаётган мамлакатларда серкўёш ўлкамизнинг вакили бўлишни хоҳлаймиз.

Оллоҳ умрингизни узоқ қилсин, сиҳат-саломатлик ва бахт-саодат ато этаверсин!

Халқингиз фаровонлиги йўлидаги олижаноб фаолиятингизга Яратган эгамизнинг ўзи барака бераверсин!

Ханан Бенжамини, Нью-Йорк,

Борис Кандов, Вена,

Бухоро яҳудийлари жамияти маркази, Нью-Йорк

(«Халқ сўзи» газетаси, 1998 йил 5 февраль)

Ўзбекистон Республикаси Президенти Ислом Каримов жаноби олийларига

Хурматли Президент жаноблари!

Тунларни бедор ўтказиб, узоқ мулоҳазадан сўнг Сизга мактуб ёзишга аҳд қилдим. Ишингиз кўплигини, ҳар бир соатингиз режалаштириб қўйилганини биламан. Шундай бўлса ҳам, мактубимни охиригача ўқиб чиқишингизни жуда илтимос қиламан, чунки, бу оддий мактуб эмас – бу қалбимнинг нидоси!

1993 йилнинг июль ойида мен ва оилам – онам, рафиқам ва ўн яшар ўғлим доимий истиқомат қилиш учун Американинг Майами шаҳрига келдик.

Бизни яхши кутиб олишди, яхудийлар ташкилоти ҳамма ҳужжатларимизни расмийлаштиришда ёрдам берди, ўғлимни мактабга жойлаштиришди, онам пенсия ола бошлади. Бу айтарли катта пул бўлмаса ҳам, яшаса бўларди. Онам, шунингдек, текин тиббий суғурта ҳам олди.

Мен ва рафиқам инглиз тилини ўргана бошладик.

Бизга озиқ-овқатга талон беришди, шунингдек, кватирани ва электр энергияси ҳақининг бир қисмини тўлай бошлашди. 4 ойдан сўнг рафиқам меҳмонхонага фаррош бўлиб ишга кирди (олий маълумоти билан), мен эса, уйларга хизмат кўрсатиш бўйича механик (бу тахминан уй-жойдан фойдаланиш идорасининг слесарига тўғри келади) бўлиб ишлай бошладим. Ҳаёт одатдаги изига тушаётгандек эди. Аммо, ажабланидиган жойи шундаки, Америкада истиқомат муддатимиз узайгани сари Тошкентни кўмсаш мени тобора қийнай бошлади. Тошкентдан кўчиб кетиб, қандай катта хатога йўл қўйганимни тобора чуқурроқ тушуна бошладим.

Америкада бизни ҳеч ким таъқиб этаётгани йўқ. Бу ерда навбатда туришлар ҳам, ҳеч қандай тақчиллик ҳам

йўқ. Ишлаб топган пулимиз шоҳона турмуш кечиришга бўлмаса-да, яшаш учун етади. Уй-жой, озиқ-овқат мумкин. Аммо, қувонч билан яшаш мумкин. Аммо, қувончнинг ўрнига, нега бу ерга келдим? – деган фикр мени қийнагани қийнаган.

Ҳа, бу ерда ҳамма нарса мавжуд, лекин энг муҳим нарса – Ўзбекистон қуёшининг ҳарорати, ўзбекларнинг меҳмондўстлиги ва сахийлиги, инсон бошига кулфат тушганда уни англаш ва ҳамдард бўлиш йўқ.

Мен яҳудийман, Тошкентда туғилганман, Ўзбекистонни ватаним, деб биламан.

Тошкентда 51 йил ҳаёт кечирдим. Мен ва онам ўзбек тилини жуда яхши биламиз. Бошқача бўлиши, яъни — Ўзбекистонда яшаб, бу заминнинг барча неъматларидан баҳраманд бўлиб, унинг халқи тилини билмаслик мумкинми ахир...

Ҳаётимда нимага эришган бўлсам, ҳаммаси қадрдон Ўзбекистон туфайлидир. 26 йил давомида бир жойда, асбобсозлик заводида ишладим. Шу жамоа сафида ўтказган йилларимни умримнинг энг бахтли кунлари, деб биламан. Заводда ўтган умрим беҳуда кетмади, кўпгина касбларни, айна пайтда инсонийлик фазилатларини ҳам ўргандим. Шу йиллар ичида ўзим ҳам кўп иш қилдим: ишлаб чиқаришга замонавий алоқа усулини жорий этдим, ўз қўлим билан кўп нарсани янгиладим ва такомиллаштирдим. Шунинг учун «Хурмат белгиси» ордени билан мукофотландим. Бунгача армияда хизмат қилган эдим. Ҳарбий хизматдан ҳам мамнунман – у ердан чиниқиб, қийинчиликларни енгишга ўрганиб қайтдим.

Отам мен олти ойлик эканимда фронтда ҳалок бўлган экан. Уни эслай олмайман. Онам бошқа турмуш қурмади, бутун ҳаётини менга бағишлади. Ҳозир у 73 ёшда.

Онам Тошкентда бир ишхонада кўп йил меҳнат қилди. Яҳудий бўлганим туфайли миллатимга нисбатан бирор марта ҳақоратли сўз эшитмадим, бунинг учун ўзбек халқидан умрбод миннатдорман. Мен Ўзбе-

кистонда бирор марта ҳам Исроилингга жўнаб кет, деган гапни ёки шунга ўхшаш маломатларни эшитмаганман.

Ўзбекистон менга маънавий жиҳатдан кўп нарса берди. Ўғлимни ҳам ўзбеклардан кўрган барча яхшиликлар асосида тарбиялашга ҳаракат қиляпман.

Урушдан кейинги қийин даврда маҳалладаги қўшниларибиз (биз Чорсуда яшардик) бизни ҳар томонлама қўллаб-қувватлашганини, ўзбекларнинг барча байрамларида, фақат байрамда эмас, бошқа кунларда ҳам, ўзлари биздан яхшироқ яшамасаларда, бизга қўшни оши чиқаришганини унутиб бўладими! Бошимизга бирор ташвиш тушса, ҳамма қўшилар ёрдамга келарди. Атрофимизда яхудийларгина эмас, ҳатто руслар ҳам йўқ эди. Шунга қарамай, мени ҳеч ким хафа қилмас, ҳақоратламас эди. Онам ишга хотиржам кетар, оч эмаслигимни, ҳеч ким менга қўл теккизмаслигини биларди.

Ўзбеклардан мен кўп нарсани ўргандим. Аввало, ота-онага, катталарга иззат-ҳурмат кўрсатишни, озиқ-овқат маҳсулотларини исроф қилмасликни, кексаларни эъзозлашни, ахлоққа зид ишлардан тийилишни ўргандим. Ўзбеклардан ўрганган бу ибратомуз фазилатларнинг барчасини ўғлимга сингдиришга ҳаракат қиляпман.

Бу ерда, Америкада мендан Тошкентдан кўчиб кетишимнинг сабабини сўрашганида билмайман, деб жавоб бераман. Ҳақиқатан ҳам, қандай қилиб бу ерга келиб қолганимни ўзим ҳам ҳанузгача тушуна олмайман. 80-йилларнинг охири ва 90-йилларнинг бошида авжга чиққан мамлакатдан кўчиб кетиш тўлқинига туриб қолган бўлсам керак.

Дарҳақиқат, Тошкентда ҳам жуда яхши яшардик. Иқлими ажойиб, жуда гўзал шаҳар. Бу юртда яшаётган одамларга бошқалар ҳам тенглашса ёмон бўлмас эди. Шунда, эҳтимол, уларнинг ҳам муаммолари каммайиб, турмушлари яхшироқ бўлармиди...

Ўзбекларнинг сабр-бардошига, меҳнатсеварлиги-

га, шунингдек, ахлоқий поклигига, саховатига, меҳридарёлигига фақат ҳавас қилиш мумкин.

Бу ерда мен баъзан Ўзбекистонда ҳаёт даҳшатли, русийзабон кишилар таъқиб этилаяпти, деган гапларни эшитсам, жаҳлим чиқиб кетади ва уларнинг ёлғон, бўхтон эканини ҳаммага исботлаб беришга ҳаракат қиламан. Республикада ҳаёт меъёрида давом этаётганини, бир тузумдан иккинчи тузумга ўтиш жараёни кечаётганини далиллар билан исботлаб беришга уринаман. Майамида мен бормаган жой йўқ ҳисоб. Рус клубида ҳам, бошқа ташкилотларда ҳам бўламан... Ҳамма жойда Ўзбекистон собиқ СССР ҳудудидаги энг барқарор ва осойишта мамлакат эканини айтишдан чарчамайман.

Шунча йиллар давомида Москвага қарам бўлиш ҳазил гапми, наҳотки, буларнинг ҳаммаси тезда, из қолдирмай ўтиб кетса?

Республика мустақил бўлганидан сўнг танг вазиятдан асар ҳам йўқлиги ҳақиқат эмасми ахир?!

Собиқ СССРнинг бошқа республикаларида ҳозир нималар бўлмаяпти? Бунга ақл бовар қилмайди. Ҳа, йиллар давомида бузилган қадриятларни тиклаш осон эмас.

Аммо, мен Ўзбекистоннинг ҳадемай қудратли, иқтисодий жиҳатдан юксак даражада ривожланган давлатга айланишига ишонаман ва бошқача бўлишини тасаввур ҳам қилолмайман. Бунинг учун ҳамма имкониятлар мавжуд. Ўзбекистонни тарк этиб кетган кўпчилик, шу жумладан мен ҳам, бу фусункор ўлканни ташлаб кетганимиздан жуда афсусланамиз.

Америкада «Новое русское слово» газетаси нашр қилинади. Мен Нью-Йоркка бир неча бор қўнғироқ қилиб, таҳририятдан Ўзбекистон хусусида ҳақиқатга мос келмайдиган хабарларни босиб чиқармасликни талаб қилдим.

Далил сифатида Сизга газета қирқимларини юборяпман.

Агар Тошкентга боришимга имконият туғилса, те-

левидение, радио, матбуот орқали одамларни Ўзбекистондан кўчиб кетиб, хатога йўл қўйишдан огоҳлантирмоқчиман.

Америка улар тасаввур қилганчалик жаннатмакон жой эмас, бу ерда уларни кутиб турган тайёр «очилдастурхон» ҳам йўқ.

Бу ерда муаммолар етарли. Баъзан уларни қандай ҳал этишни ҳам билмайди киши. Уй-жой, электр энергиясининг қимматлиги, ҳар қандай йўл билан бўлса-да, беморнинг пулини шилишга интиладиган тиббиёт ана шундай муаммолардандир. Инглиз тилини туб америкаликлар даражасида пухта ўрганиб бўлмаслик ҳам бир муаммо. Шу сабабли, бу ерда ўзингни ҳамиша паст табақадаги одам деб ҳис этасан киши. Иш билан боғлиқ доимий муаммолар, ишдан ҳайдаб юборишмаса эди, деб юрак ҳовучлаб юриш... – булар-чи?

Эмиграция туфайли – дурустроқ таълим олиб бўлмайди, ҳамиша ватанни кўмсаб яшайсан. Тилни яхши билмаган киши яхши иш ҳам тополмайди. Ҳамма муаммо шундан бошланади. Тошкентга бормоқчи бўлаётганимни эшитиб, танишларим мени бу фикрдан қайтаришга жон-жаҳдлари билан уринишди, сени Тошкентдан қайта чиқариб юборишмайди, мабодо Америкага қайтиб келгудек бўлсанг, яна Тошкентга қайтиб боришни хаёлингга ҳам келтирмайсан, деган ҳар хил гапларни ҳам айтишди.

Муҳтарам Ислом Абдуғаниевич!

Мен Ўзбекистондан жуда қарздорман. Шу қийин даврда кадрдон Ўзбекистонининг халқаро обрўсини мустаҳкамлашга камтарона ҳиссамни қўшишни истар эдим.

Сизга самимий ҳурмат билан,

Соломон Николаевич Цин,

АҚШ, Майами штати

(«Халқ сўзи» газетаси, 1995 йил 19 май)

Бир пайтлар юртимиз тупроғида яшаб, халқимиз билан оғир-енгил кунларни баҳам кўрган уруш ва меҳнат фахрийси Николай Баженов ҳозирда Россиянинг Екатеринбург шаҳрида истиқомат қилади. У Президентимиз номига йўллаган хатида Ватанимизга бўлган самимий муҳаббати ҳақида ҳикоя қилади, ҳаётидаги энг оғир дамларда кўрсатилган беғараз ёрдам учун ўзбек халқига чуқур миннатдорлик изҳор этади.

«... Биз Шаҳрисабзга ўттизинчи йилларда келиб қолган эдик. Ўша пайтларда Россия коллективлаштириш ва қулоқ қилиш даврини бошидан кечираётган эди. Бизнинг ўртаҳол оиламизда қўлга нимаики илинадиган бўлса, ҳаммасини тортиб олишган эди. Чор-ночор бўлса-да, бизни амаллаб боқиб турган еримиздан маҳрум қилишганидан сўнг турмушимиз айниқса оғирлашиб кетди. Отамизни қатағон қилишди, сўнгра «қулоқ» тамғаси босилган юзлаб россиялик ўртаҳол деҳқонлар бошига тушган тақдир уни ҳам ўз гирдобига тортди – отиб ташлашди.

Шаҳрисабзга йўл олар эканмиз, Тошкентда бир неча кун туриб қолишимизга тўғри келди. Мен ўзимга ўхшаган болакайлар билан дўстлашдим. Дарёда обдан чўмилиб, сўнг бозорга бордик. Турли-туман сара мевалардан кўзим ўйнаб, бир-бир татиб кўриб, айланиб юрар эканман, ўртоқларимни йўқотиб қўйдим. Бунинг устига, қорним оғриб қолди. Деворга суяниб ўтирганча йиғлаб, ухлаб қолибман. Кўзимни очсам, қандайдир ҳовлидаги супада чалқанча ётибман. Тепамда улкан ток сўриси – катта-катта узум бошлари осилиб турибди.

Истараси иссиқ бир нуроний кампир ёнимга келиб нималардир деди, аммо мен ҳеч нарсани тушунмасдим. Фақат «момо», яъни бизнинг «мама» дега-нига жуда яқин сўзгина ёдимда қолди. Кечқурун унинг эри Пўлат бобо келди.

Эртасига эрталаб мен поездда йўлга тушишим ло-

зимлигини имо-ишоралар билан бир амаллаб тушунтирдим. Пўлат бобо мени вокзалга олиб борди. Бирок менинг оила аъзоларим у ерда йўқ эди...

Шундай қилиб, Пўлат бобо хонадониди асранди бўлиб яшай бошладим. Ўзбек тилини ҳам бинойидек билиб қолдим. Орадан ярим йил ўтгач, оиламни — бувим, амаким, холам, опам ва онамни адрес столи орқали излаб топишди ва мен Шаҳрисабзга жўнайдиган бўлдим. Яхши қолинглар, меҳрибон «момо», мушфиқ «бобо»!

Шу тариқа Шота Руставели ва Сапёр кўчалари чорраҳасидаги ток сўрилари, олча ва ўрик дарахтларига бурканган шинам уй ва файзли ҳовли билан хайрлашдим.

Китоб станцияси. Поезд аста-секин вокзалга яқинлашяпти. Онам кўзлари тўла ёш билан платформада у ёқдан-бу ёққа югуради.

Нихоят, мен яна ўз оилам бағридаман.

Бувим қаттиқ бетоб эдилар. Оила аъзоларим дуч келган ишдан тушадиган арзимаган чойчақа билан кун кечирарди. Чайнаш ва ютиш мумкин бўлган ҳамма нарсани истеъмол қилишга тўғри келарди. Ўша кезлари «Торгсин» деган ташкилот бироз жонимизга ора кирди. Биз бу ерга пулларимизни ва узукларимизни топшириб, ўрнига гуруч, қанд ва ун олиб турардик.

Баҳорда опам маҳаллий мактабга ўқишга борди. У фақат бешга ўқирди. Сўнг менга ҳам навбат келди. Шунда онам мендан сўрадилар: «Коля, мактабга борасанми?» Мен ойимга жавоб бердим: «Яхшиси, болалар боғчасига бораман, у ерда бизни боқишади...»

Урушнинг оловли йилларини ортда қолдириб, педагог бўлиб ишладим, ўз болаларимни ўстириб ва набирамни тарбиялаб вояга етказдим, аммо ҳалиҳануз ўзимнинг биринчи ўқитувчим — Зинаида Михайловна Кочетковани миннатдорлик билан эсламан. У менда ўқишга ва илмга иштиёқ уйғота олди.

1935 йилда Шаҳрисабзда Болалар техник станцияси очилди. Мен бу ерда кемасозлик, авиамоделъ,

радио ва фототўғарақлар машғулотига зўр қизиқиш билан қатнаша бошладим. Фототўғарақда эришган муваффақиятларим туфайли 1941 йили мени пионер лагерига фотойўриқчи қилиб юборишди.

1944 йилда мени ҳарбий хизматга чақаришди. Урушни Болтиқбўйида жанговар мукофотлар билан тугатдим. 1950 йилга келибгина захирага ўтказилдим.

Жонажон Шаҳрисабзимга боратуриб, Оренбург вилоятининг Сорочинск шаҳридаги қайлигим ҳузурига кириб ўтдим. 1 май куни тўйимиз бўлди. 9 май куни эса биз Шаҳрисабзга етиб келдик ва шу ерда иккинчи марта тўй қилдик.

Ҳарбий комиссариатда менга турли лавозимларни таклиф этишди. Аммо мен рад қилишга мажбур эдим. Чунки барибир бунинг иложи ҳам йўқ эди. Сабаби — опам таржимаи ҳолини ёзганда отамиз тўғрисидаги ҳақиқатни яширгани учун институтдан ҳайдашганди.

Мен ҳайдовчиликни маъқул кўриб, узоқ шаҳарларга қатнайдиغان бўлдим. Шаҳрисабздаги қишлоқ хўжалик техникумини тугатганимдан сўнг эса ўзим ўқиган Пушкин номидаги жонажон 35-мактабимда меҳнат ўқитувчиси бўлиб ишладим. Менинг болаларим ҳам шу ерда ўқишди.

Ўқишни битирганларидан сўнг қизим Новосибирск университетига, ўғлим физика-математика мактабига, кейин Уральск политехника институтининг физика-техника факультетига ўқишга кирди. Уларнинг бу соҳадаги билимларига Шаҳрисабздаёқ асос солинганди.

Свердловскка, яъни болаларимизга яқинроқ бўлиш учун 1976 йилда кўчиб келдик. Ўғлим ҳарбий хизматчига айланди, қизим эса номзодлик даражасини ҳимоя қилиб, илм билан шуғулланмоқда. Ҳаммалари тинч даврдаги меҳнат учун берилган ҳукумат мукофотларига сазовор бўлишган.

Биз ҳамма юбилей саналарини ва тўйларимизни «Кишмиш» кафесида ўтказамиз. Негаки, бу ерда ажойиб ўзбек ошхонаси бор. Уйимизда ҳам, худди Ўзбекистонда бўлганидек, ўзбекона дастурхон тузаймиз,

уни палов ва манти, турфа мева ва сабзавотлар билан безаймиз. Менинг аёлим шўрва, мастава, лағмон, сомса каби турли-туман ўзбекча таомларни жуда мазали қилиб тайёрлайди.

Бундай байрамлар чоғида ўтмиш воқеаларни, кадрдон дўстларимиз ва яқинларимизни мамнуният билан эслаймиз. Жумладан, шундай воқеа хотирамда муҳрланиб қолган: 1942 йилнинг суронли кунларида Кутчи қишлоғида яшайдиган Абдулла исмли тракторчи оиласи билан келиб менинг бетоб ётган онамни ўз уйига олиб кетади ва меҳр билан парвариш қилади.

Онам уйимизга қайтиб келганида бутунлай соғайиб кетган эди. Ўзбекистоннинг нурли қуёши, шифобахш турли мевалари ва айниқса, сокин қишлоқ ҳаёти қандай мўъжизаларга қодир эканини ўшанда билганман. Биз, ялангоёқ болалар кўпинча бозорларда югуриб юрардик. Деҳқонлар эса «Еявер, ўғлим, бизда деҳқончилик» деб бизни мева-чевалар билан сийлашарди. Эҳ-ҳе, буларни унутиб бўладими!

«Олтин тўй»имизда болаларимиз бизга ажойиб совға – Шаҳрисабзга бориб келиш учун билет тақдим этишди. Худди илгаригидек, 1 май куни ўз уйимизда тўйимизни нишонладик. 9 май куни эса бу тантанани Шаҳрисабзда давом эттирдик.

Шаҳрисабзга учганимизда ўғлимиз бизга ҳамроҳлик қилди. Самарқанддан чиқиб, Тахтиқорача довони орқали юрадиган бўлдик. Довон таниб бўлмас даражада ўзгариб кетибди. Ҳисор тоғ тизмалари ёнбағрига минглаб чинорлар экилиб, дам олиш масканига айлантирилган. Ўнлаб булоқлар қайнаб ётибди. Довон остонасида эса кўплаб ресторанлар жойлашган. 8 май куни эрталаб ўзимиз ўқиган мактабга бордик. Бир пайтлар ўзим ўқиган синфимга кирганимда, ҳаяжондан юрагим ҳапқириб, кўз ёшларимни аранг тийдим. Синфдагилар билан ўзбекча саломлашдим: «Салом, болалар!» Улар эса мен билан русча саломлашишди: «Здравствуйте!»

Ҳамма болалар бир хил кийимда эди — қизлар зангори ранг кўйлак ва оқ фартукда, болалар эса оқ

қўйлак ва қора шимда. Бизнинг Екатеринбургда, афсуски, болалар мактабга ҳар хил кийим кийиб бораверишади, ҳанузгача ягона мактаб формаси йўқ. Шаҳрисабзда эса ҳамма рус тилини ўрганади, мактабларда 4-синфгача рус синфлари ҳам бор.

Шаҳар бўйлаб саёҳат қилиб юрганимизда, кексаю ёш биз билан ўзбекона – хиёл эгилиб саломлашарди. Кизиғи шундаки, бу ерда бирорта маст одамни учратмадик. Ҳолбуки, йўл четларига қўйилган стол устида ранг-баранг шиша идишларда ичимликлар, турфа газаклар истаганча бор. Мен бу ерда Шаҳрисабзнинг кейинги йилларда сайёҳлар шаҳри сифатида бутунлай ўзгариб, чексиз гўзаллик касб этганини таърифлаб ўтирмоқчи эмасман. Аммо шуни эътироф этаманки, Ўзбекистонни, унинг бағрикенг, меҳр-оқибатли, меҳмондўст халқини тез-тез тушимда кўраман.

Иккинчи жаҳон урушидаги ғалабининг 60 йиллиги яқинлашиб қолди. Собиқ барча республикалар халқлари ушбу байрамни биргаликда нишонлашади. Бизнинг президентимиз Владимир Путин бўлажак тантаналарга фашизмга қарши курашган давлатларнинг президентларини таклиф этди. Ўзбекистон Президенти Москвага келаётганида йўл-йўлакай бизнинг уйимизда тўхтаб ўтишини жуда-жуда истардим.

Рафиқам билан мен жонажон ҳамюртларимизнинг ташрифларидан бошимиз осмонга етиб, ўзбекона тўкин дастурхон тузаймиз, унга русча газаклар ҳам кўямиз, сахий, меҳнатсевар, меҳрибон ва самимий ўзбек халқига биз россияликлар учун энг оғир бўлган йилларда кўрсатган оқибатлари учун ҳамда ўзбек ерида қалбимизда ҳис этган бахтли онларимиз учун раҳмат айтамиз.

Николай Баженов,
уруш ва меҳнат фахрийси,
Россия, Екатеринбург шаҳри

Ўзбекистон Республикаси Президенти Ислом Каримов жаноби олийларига

Жаноби олийлари!

Сизга бу мактубни ёзаётганимдан бениҳоя бахтиёрман. Айни лаҳзаларда бутун вужудим фавқулодда шодлик ва қувонч туйғулари билан лиммо-лим.

Ўзбекистоннинг буюк халқи менинг улуғ бобокалоним, жаҳонгир Заҳириддин Муҳаммад Бобур таваллудининг 510 йиллигини нишонлашга тайёргарлик кўраётгани мен учун чиндан ҳам оламшумул воқеадир.

Бу ҳақдаги мўъжазгина хабардан маҳаллий газеталаримиз орқали воқиф бўлгач, қалбимни чулғаган севинч ҳиссиётини сўз билан ифода этмоққа ожизман.

Сиз жаноби олийларининг Бобур ҳазратларини Ўзбекистоннинг буюк қаҳрамони сифатида юксак меҳр ва эҳтиром билан таърифлаганингизни матбуот хабарларидан ўқиб, бошим кўкларга етди.

Айни пайтда ўз тарафимдан мен кўнглимдаги бу мислсиз шодумонликни Ўзбекистондаги барча оғаниларим, опа-сингилларим билан баҳам кўрмоқликни истайман ҳамда уларнинг ҳамisha бахтли-саодатли бўлишларини ва янада камол топишларини дуо қилиб қоламан. Умид қиламанки, бобокалонимиз Бобур ҳазратларининг таваллуд тўйлари олиймақом даражада ва беҳад гўзал нишонланажак.

Сизга эҳтиром ва самимий тилаклар билан

Зиёвиддин Тусий,

«Ҳиндистондаги Бобурийлар оиласи» жамиятининг бош котиби, марҳум Баҳодиршоҳ Зафарнинг чевараси,
Ҳиндистон Республикаси,
Ҳайдаробод шаҳри

**«Ҳиндистондаги Бобурийлар оиласи»
жамиятининг бош котиби жаноб
Зиёвиддин Тусийга**

Муҳтарам жаноб!

Сизнинг мактубингиз билан танишиб, гоят мамнун бўлдим.

Қардош Ҳиндистон диёрида бобокалонимиз Заҳириддин Муҳаммад Бобур сулоласининг вакиллари улуғ аждодлари хотирасини асрлар оша асраб-авайлаб келаётганликлари биз учун беҳад қувонарлидир.

Биз Бобур Мирзони улкан давлат арбоби сифатидагина эмас, қомусий аллома, мумтоз шоир сифатида ҳам чексиз қадрлаймиз.

Бобур ўзбек халқининг буюк фарзанди, миллий гуруридир.

Ул зоти шарифнинг юртимизда нишонланаётган 510 йиллик тўйи шу юксак эҳтиромдан яна бир далолатдир. Бу шодиёна сизларнинг ҳам, бизнинг ҳам байрамимиз бўлажак. Юртимиз дарвозалари Сизлар учун ҳамиша очиқ.

Сизга ва Сиз орқали хориждаги бобурийларнинг барча авлодларига сиҳат-саломатлик, оилавий фаровонлик, ишларингизга равнақ тилайман.

**Ислом Каримов,
Ўзбекистон Республикаси Президенти**

Тошкент шаҳри,
1993 йил 23 сентябрь

Ўзбекистон Республикасининг Президенти Ислом Каримов жаноби олийларига

Жаноби Олийлари!

Биз, темурийлар хонадонининг аъзолари, Сиз жаноби олийларининг ўғлим Зиёвиддин Тусийга йўллаган шахсий номангизни олиш бахтига мушарраф бўлдик. Сизнинг мактубингизда баён этилган самимий ва эзгу тилаклар Темурий ҳукмдорлар вориси бўлмиш фарзандимни бениҳоя масрур этди.

Мен кексайиб қолган бир аёлман, шу боис ҳам умримнинг ҳар бир кунини Худонинг улуг неъматидеб биламан. Мен тақдирнинг кўп жабру жафоларини бошимдан ўтказдим. Шукр, ҳозир ҳузур-ҳаловатда умргузаронлик қилмоқдаман, аммо бизнинг Темурий сулоламиз беҳад қийинчиликларга дучор бўлди. Биз хиёнат, макр-ҳийла азобларини ҳам кўп тортдик, сабаби – насл-насабимизнинг ноёблигидадир. Фақат Темурийлар хонадонига хос бўлган сабот-матонатгина бизни ғурбат ва муҳтожлик чангалидан халос этди. Беҳисоб кулфат ва йўқотишларга қарамасдан биз асло таслим бўлмадик, қалбимиздаги некбин руҳ ҳеч қачон сўнгани йўқ. Шу кунларда ҳам тирикчилик ўтказиш учун жонимиз борича ҳаракат қилишимизга тўғри келади. Аммо, ишончимиз комилки, Оллоҳ бизни ўз паноҳида сақлайди ва мадад беради.

Жаноби Олийлари, мен Сиз орқали Ўзбекистоннинг жами фарзандларига дуои салом йўллайман. Умид қиламанки, менинг бу сўзларим инсон зотини эъзозлагувчи барча кишиларга етиб боражак ва улар фақат Оллоҳнинг иродаси билангина Сизнинг навқирон давлатингиз жаҳон ҳамжамияти даврасидан муносиб ўрин олганини англаб етадилар.

Азиз ўзбекистонлик биродарлар, ҳаётнинг ҳамма жабҳаларида юксак доvonларни забт этишингиз учун

сизлар ҳали олис ва машаққатли йўлни босиб ўтишингиз лозим. Фаровонликка элтувчи бу йўлингиз равон ва текис бўлиши учун ёш насллар тарбияси борасида кўп меҳнат қилишингиз даркор. Ўз ҳукуматингизга содиқ бўлинг, ҳамиша аҳил, баҳамжиҳат бўлинг – ана шундагина турмуш қийинчиликларини енгишга қодир бўласиз.

Соҳиби карам Оллоҳ таолонинг марҳамати ила сизларнинг насабингиз жасур ва мард инсонлар зотига бориб туташади. Шунингизда тутингки, Оллоҳнинг илоҳий йўриқларига риоя этсангиз, у ҳамиша сизларга ёр бўлгай. Оллоҳ орангиздан муносиб бир кишини сайлаб олиб, уни сизларга раҳнамо айлаган ва сизларни ёруғ кунларга етказишни унга амр этган экан, барчангиз унинг доно ўғитларига амал қилишингиз лозим. Шундагина сизлар бошқа эл-элатлар орасида ажралиб турадиган буюк миллатга айлана оласиз. Ўзларингизга етакчи этиб сайлаганингиз зот эса, билингки, халифадир. Шу боис ҳам бахтингизни бой берманг, ҳамфикр бўлиб, ҳамкор бўлиб, бирлашибгина давлатингиз олдида турган қийинчиликларни бартараф қилишингиз мумкин. Агар ақл-идрок сўзига қулоқ тутсангиз, сизларни гўзал истиқбол кутажаги муқаррардир.

Шу муносабат билан мен XIV асрда яшаб ўтган машҳур авлиё ва уламо шайх Валиуллоҳ Бухорий ўша пайтдаёқ бугун содир бўлаётган воқеаларни башорат қилиб кетганини эслайман. Унинг кароматлари форс тилида назмий йўсинда битилган «Маснавий» асарида баён этилган эди. Шунингиз қайд этишни истар эдимки, бу зот 600 йил муқаддам ниманики башорат қилган бўлса, аксарияти бугун рўёбга чиқиб турибди. Иншооллоҳ, қолганлари ҳам рўёб топгай!

Буюк бобокалоним Бобурнинг 510 йиллик таваллуд тўйи юксак мақомда нишонланишига ишончим комил. Сиз Жаноби Олийларининг бу борада улкан

саъй-ҳаракат кўрсатаётганингиз эса бизни чексиз қувонтирмоқда.

Оллоҳ таолодан Сизга сиҳат-саломатлик, куч-қувват тилаб қоламан. Ишончим комилки, Яратган тангрининг ўзи Сизнинг эзгу ишларингизга мададкор бўлгай.

Бегим Соҳиба Лайло Уммахони,

«Ҳиндистондаги Бобурийлар оиласи»

жамиятининг раисаси,

Ҳиндистон Республикаси,

Ҳайдаробод шаҳри

(«Халқ сўзи» газетаси, 1993 йил 3 ноябрь)

Маълумки, кўшни Ҳиндистон давлатининг Ҳайдаробод шаҳрида «Ҳиндистондаги Бобурийлар оиласи» деб аталувчи жамоатчилик ташкилоти фаолият кўрсатади. Ўз таркибида Бобур Мирзонинг бугунги авлодларини бирлаштирган мазкур жамиятга Ҳиндистондаги сўнгги бобурий ҳукмдор – Баҳодиршоҳ Зафарнинг эвараси Бегим Лайло Уммахони раислик қилади. Жамият халқларимиз ўртасидаги маданий ва дўстлик алоқаларини янада ривожлантириш борасида бир қанча муҳим ишларни амалга оширмоқда.

Бобурийлар жамиятининг раҳбарлари Бегим Лайло Уммахони ва унинг ўгли Зиёвуддин Тусийнинг мамлакатимиз Президенти билан мулоқотлари кенг жамоатчиликка маълум. Юртбошимизнинг топшириғига биноан ушбу оиланинг икки нафар фарзанди Тошкент техника университетига ўқишга қабул қилинган эди. Ҳайдарободдан келган ушбу мактубда эса муҳтарама онахон Лайло Уммахони сариқ касалга чалиниб бетоб бўлиб қолган чоғида Президент Ислом Каримов томонидан кўрсатилган моддий мурувват ёрдами учун самимий миннатдорлик билдириб, мамлакатимиз ва халқимиз хусусида дил сўзларини изҳор қилади.

Ўзбекистон Республикасининг Президенти Ислом Каримов жаноби олийларига

*Жаноби Олийлари!
Ассалому алайкум!*

Хасталиқдан сўнғ ҳали тўла қувватга кирмаган бўлсам-да фурсатни ганимат билиб, Сиз, муҳтарам зотга ушбу мактубни битмоқликка жазм қилдим.

Ўзбекистон диёрида ижтимоий, маданий, иқтисодий ва фан-техника соҳасида улкан ислохотлар ўтказиб, қисқа муддат ичида уни тараққий топган давлатлар даражасида юксалтиришга бел боғлаган Сиз-

дек заковатли инсонга мактуб йўлламоқ бахтига ноил бўлганимдан беқиёс шодман.

Буюк жаҳонгир Заҳириддин Муҳаммад Бобурнинг зурриёди сифатида иқтисодий жиҳатдан ночор аҳволга тушиб қолган бобурийларнинг бугунги вакиллари бўлмиш хонадонимиз аҳлига кўрсатаётган мадад ва кўмакларингизни биз ғоят юксак қадрлаймиз. Хусусан, фарзандларимизнинг Ўзбекистонда олий таълим олишлари борасида Ўзбекистон Олий таълим вазирлигига тегишли кўрсатма берганингиздан воқиф бўлиб, беҳад таъсирландим ва Сизга юрак-юрагимдан ташаккур изҳор этаман.

Жаноби Олийлари, Сизнинг нафақат ҳазрат Бобур шахсиятига, балки унинг зоти-зурриёдларига нисбатан ҳам чин эҳтиромли муносабатингиз учун бениҳоят миннатдорман.

Яратган Оллоҳдан илтижо қилиб сўрайманки, ота-боболарим юртидаги ҳар бир тош, ҳар бир қум зарраси гуллаб-яшнаган чечакка айлансин ва бу гулзор чаманда элу элатлар, миллатларнинг дўстона ҳамкорлиги қулф урсин. Ишончим комилки, гўзал диёрингизда иқтисодий мушкулотлар барҳам топиб, ҳадемай тараққиёт ва фаровонлик тонги отади ва Сиз, жаноби олийлари бу ҳолга шоҳид бўласиз.

Илоҳим, ҳар бир ўзбекка ҳақиқий тараққиёт нима эканлигини англаб етмоқлик ва унинг неъматларидан баҳраманд бўлмоқлик насиб этсин. Бу замин узра асло жаҳолат ва мутаассибликка ўрин бўлмасин.

Келинглар, Ўзбекистонимизни тараққиёт ва фаровонлик тимсолига айлантирайлик. Бунга маънавий-руҳий бирлик орқалигина эришмоқ мумкин. Бу улкан вазифани адо этмоқ учун ҳар бир инсон бори-борлигини бағишламоғи лозим.

Самимий эҳтиром ила

Бегим Лайло Уммахони,

Ҳиндистон Республикаси,

Ҳайдаробод шаҳри

(«Халқ сўзи» газетаси, 1995 йил 21 июнь)

2002 йил 24–30 май кунлари мамлакатимизда Япония жамоатчилиги вакиллари ҳамда Иккинчи жаҳон уруши пайтида юртимизга ҳарбий асир сифатида келтирилган ва ўзбек диёрида мангу осойиш топган япон фуқароларининг қариндошларидан иборат дўстлик миссияси меҳмон бўлади.

Ташриф чоғида делегация вакиллари ўзбек диёрида дафн этилган ватандошлари хотирасига бағишлаб ўрнатилган ёдгорликларнинг очилиш маросимларида қатнашади. Тошкент шаҳри, пойтахт вилоятининг Бекобод, Ангрэн, Янгийўл шаҳарларида, Бухоро, Андижон ҳамда Фарғона вилоятларининг айрим шаҳар ва қишлоқларида очилган ёдгорликларни зиёрат қилар экан, меҳмонлар Ўзбекистон заминида ўзларининг ватандошлари, қариндош-уруғларининг хотирасини эъзозлаш борасида амалга оширилган хайрли ишларни кўриб, ҳаяжонга тушганини яширишмайди.

Япония делегацияси вакиллари ташриф асносида мамлакатимизнинг диққатга сазовор жойларини томоша қилади. Уларда Самарқанд, Бухоро, Хива, Тошкент каби қадимий шаҳарларимиздаги тарихий ёдгорликлар, маданият масканлари катта қизиқиш уйғотади.

Ўзбекистонда кўрсатилган юксак ҳурмат-эҳтиром, меҳмондўстлик ва энг муҳими, аждодлари хотирасини эъзозлаш борасида амалга оширилаётган ишлардан таъсирланган Япония жамоатчилиги вакиллари давлатимиз раҳбарига миннатдорлик мактуби йўллайди.

Ўзбекистон Республикасининг Президенти Ислом Каримов жаноби олийларига

Муҳтарам Президент жаноблари!

Республикангиз худудига олиб келинган япониялик асирлар дафн этилган жойларда ёдгорликлар ва ёдгорлик лавҳаларининг очилиши маросимида иштирок этдик. Иккинчи жаҳон урушининг олис йилларида мамлакатингизга келтирилган ва шу ерда дафн этилган боболаримиз, оталаримиз, акаларимиз ва дўстларимиз хотирасига нисбатан Сиз ва халқингиз томонидан кўрсатилган ҳурмат ҳамда эҳтиром учун Ўзбекистон Республикасига дўстлик миссияси билан ташриф буюрган Япония жамоатчилиги вакиллари номидан Сизга чуқур миннатдорлик изҳор этишга ижозат бергайсиз.

Шунингдек, биз бутун ўзбек халқига, шу жумладан, вилоят ва шаҳар ҳокимликларига, сайёҳлик идоралари ва ташрифимизга дахлдор барча ташкилотларга Ўзбекистонда бўлган чоғимизда бизга кўрсатилган самимий ва дўстона муносабат учун чуқур миннатдорлик билдирамыз.

Сизга ва Сизнинг сиймоингизда бутун Ўзбекистон халқига соғлик-саломатлик, бахт-саодат ва фаровонлик тилаймиз.

Ҳурмат билан

Япония дўстлик миссияси ва жамоатчилиги вакиллари номидан

Тахакаши Нобору
Икеда Акиёши
Паканаши Тсутому
Азума Шизуко
Каваджи Мутсуо
Каваджи Реико

Матсушита Йукико
Азума Йошико
Кудо Акира
Киношита Тамотсу
Кобайаши Масао
Акихиро Йошихиро

(«Халқ сўзи» газетаси, 2002 йил 8 июнь)

Ўзбекистон Республикаси Президенти Ислом Каримов жаноби олийларига

Муҳтарам Ислом Абдуғаниевич!

Теннис ўйинидан сўнг мени табриклаганингиз, Сизнинг менга бу қадар катта эътибор ва муносабат кўрсатганингиздан кўнглим тоғдай кўтарилди. Чунки, ҳаётимда биринчи марта буюк давлат Президенти менга бунчалар эътибор бериб, самимий сўзлар айтди. Бунинг учун Сизга катта раҳмат!

Ўзбекистон халқининг ўз раҳбарини нечоғли яхши кўриши, қўллаб-қувватлаши ҳам мени ҳайратга солди. Бу ҳақиқатан ҳам ниҳоятда самимий учрашув бўлди.

Сизга бахт-саодат, баҳодирона сиҳат-саломатлик, машаққатли ва олижаноб ишингизда янги-янги ютуқлар, давлатингизга равнақ, буюк халқингизга фаровонлик тилайман.

Яна бир бор самимий ташаккуримни қабул қилгайсиз!

Евгений Кафельников,

Ўзбекистон Президенти Кубоги учун
IV халқаро теннис турнири иштирокчиси (Россия)

(«Халқ сўзи» газетаси, 1997 йил 13 сентябрь)

Ўзбекистон Республикаси Президенти Ислом Каримов жаноби олийларига

Жаноб Президент!

Фурсатдан фойдаланиб, энг аввало, Ўзбекистон халқига ўзимнинг самимий миннатдорлигимни билдираман. АҚШга борганимда америкаликларга Ўзбекистон халқининг очикқўнгил ва сахийлиги ҳақида сўзлаб бераман. Дарҳақиқат, ўзбекистонликларнинг меҳмондўстлиги ва мулойимлиги мени ҳайратда қолдирди.

Ўзбек тилини ўрганиш имкониятига эга бўлганим – менинг омадим. Жаҳон иқтисодиёти ва дипломатия университетига ўзбек тили кафедрасининг уч нафар ўқитувчиси билан гаплашиш туфайли ўзбек тилидан билимларимни оширдим.

Ўзбекистонда ўтказган йилларим давомида ўзбек тилини ўрганишдан ташқари мен теннис ўйнадим. Ўзбекистон ёшларининг теннисга бўлган қизиқиши мени ҳайратда қолдирди. Ўзбекистонга келишимдан олдин мен теннис ўйнамаган бўлсам ҳам, тенниснинг отаси Америкада теннис асосчиларидан эди ва оиланинг кўпчилиги аъзолари теннис ўйнайди. Менинг акам нуфузли «La Folla Beach and Tennis Club» президенти. Теннис клубимиз Американинг теннис клублари ичида жуда машҳур ва кўпчиликнинг севимли теннис курорти.

Шу боис Сизни ва оилангизни бизнинг Жанубий Калифорниядаги теннис клубимизга таклиф қилмоқчиман.

Америка теннис жамияти ва бизнинг теннис клубимиз аъзоларининг Ўзбекистон ҳақидаги билимла-

рини ошириш мен учун шараф. Агар америкалик бизнес ва теннис раҳбарлари Ўзбекистон ҳақида билим ва маълумотлар олишса, жуда фойдали натижалар бериши мумкин, деб ўйлайман. Агар менинг таклифимни қабул қилсангиз ва мени мезбонингиз, деб ҳисобласангиз, жуда хурсанд бўлар эдим. Теннис ўйнасак, шубҳасиз, сиз голиб бўласиз, чунки мен яхши ўйинчи эмасман!

Нафақат Америка халқи, шунингдек Ўзбекистон халқи ҳам тинч ва терроризмсиз дунёда яшашни орзу қилади. Оддий америкаликлар сизнинг ва Ўзбекистон халқининг шу ҳаракатга қўшган ҳиссасини қадрлайди.

Тошкентда ўтказган давримдан кўп ёқимли хотиралар қолди. Мен яна бир бор бу юртга сафар қилиш умидидаман.

Самимий тилаклар билан

АҚШ фуқароси **Жексон Кай Келлогг**

2005 йил 12 май

Ўзбекистон Республикаси Президенти Ислом Каримов жаноби олийларига

Жаноб Республика Президенти!

Мен 2005 йил 24-31 август кунлари Самарқандда бўлиб ўтган «Шарқ тароналари» бешинчи халқаро фестивали ишида иштирок этиш шарафига муяссар бўлдим. Шу муносабат билан Ўзбекистон Республикаси ҳукумати ва халқига ҳамда шахсан Сизга, жаноб Президент, менга кўрсатилган иззат-эҳтиром ва самимий қабул учун чуқур мамнуният изҳор этишни истардим.

Ташрифим давомида мен мамлакатингизнинг ЮНЕСКО мақсадлари ва вазифаларига монанд бўлган тадбирларни юксак даражада ташкил этиш борасидаги салмоқли саъй-ҳаракатларини юқори баҳолаш имконига эга бўлдим.

Мен Сизнинг ташаббусингизни давом эттиришга тайёрман. Зотан, у мусиқа ва санъат орқали маданий ранг-барангликка янада улкан ҳисса қўшади. Ўзбекистонда кўнгилли ўтган кунлар учун яна бир бор ўзимнинг самимий миннатдорлигимни билдираман.

Жаноб Республика Президенти, Сизга бўлган юксак эҳтиромимни қабул этгайсиз.

Майкл Омелева,

ЮНЕСКО Бош конференцияси президенти

(«Халқ сўзи» газетаси, 2005 йил 16 сентябрь)

Шарль АЗНАВУР:

**САМАРҚАНДГА КЕЛИБ БОЛАЛИҚДАГИ ОРЗУИМ
УШАЛДИ**

Қадимий Самарқандда 2005 йил август ойининг охирида бўлиб ўтган «Шарқ тароналари» бешинчи халқаро мусиқа фестивалида дунёнинг эллиқдан ортиқ мамлакатидан ташриф буюрган санъаткорлар қатори франциялик машхур кўшиқчи Шарль Азнавур ҳам иштирок этди. Бу беназир истеъдод соҳибини Самарқандга Президент Ислом Каримовнинг ўзи шахсан таклиф қилган эди.

Шарль Азнавур Ўзбекистон замини ва ўзбек халқига, мамлакатимиз Президентига бўлган чуқур ҳурмат-эҳтиромини ифодалаб, қуйидагиларни баён қилди.

– Сирли ва улуғвор Шарқ дурдонаси бўлган Ўзбекистон, унинг афсонавий шаҳри, ер юзи сайқали Самарқанд билан 12 яшарлигимда ғойибона, аниқроғи, китоб саҳифалари орқали танишган эдим. Ўша асар таниқли француз драматургининг «Самарқандга борайлик» деган пьесаси эди. Китобни мутолаа этиш асносида кўнглимда бу гўзал ва бетакрор шаҳарни кўриш иштиёқи уйғонган эди.

Бугун ана шу болалик орзуим ушалди – Самарқандда юрибман. Бухорои шарифни ҳам кўриш бахтига мушарраф бўлдим. Қадимий цивилизация ўчоғи бўлган жаннатмонанд юртингизни, Шарқнинг бетакрор табиати, боқий руҳи, нодир санъати ва бой маданиятини ўзида мужассам этиб, дунё аҳли эътиборини жалб этиб келаётган, қарийб уч минг ёшни қаршилаётган ноёб шаҳарларингизни завқ ва ҳаяжон билан зиёрат қилдим.

Бу ерда кўрганларим китобларда ўқиганларимдан юз чандон зиёда экан. Юртингизни келиб томоша қилишдай юксак шарафга лойиқ кўргани ҳамда олис болалик орзуим рўёбга чиқишига сабабчи бўлгани учун Ўзбекистон Президенти Ислом Каримов жаноби олийларидан беҳад миннатдорман.

«Шарқ тароналари» мусиқа фестивали ҳақидаги таассуротларимни алоҳида гапирмоқчиман. Турли мамлакатларда ташкил этиладиган кўплаб мусиқа анжуманларида иштирок этганман. Аммо Самарқандда, мухташам Регистон майдонида, мусаффо осмон остида наинки Шарқ, балки дунёнинг деярли барча мамлакатлари санъаткорлари жам бўлиб, ўз халқи, миллати, мусиқаси, кўшиқ ва рақс санъатини бу тариқа жозибадор шароитда намоён қилганидан ҳайратдаман.

Халқингизнинг тантилиги ва меҳмондўстлиги, самимияти ва санъат бобидаги тенгсиз иқтидори, шунингдек, юртингиз, хусусан, Самарқанднинг бетакрор табиати, кўҳна ва ҳамиша навқирон қиёфаси, тенгсиз ёдгорликлари билан Шарқ халқларининг тароналари ўзаро уйғунлик касб этишини юрак-юрагидан ҳис қилган одам учун бу турфа олам нечоғли ажиб тароват касб этишига гувоҳ бўлдим.

Самарқанддаги анъанавий мусиқа байрамининг бутун жозибасию ҳаётийлиги, миллий маданиятга, мумтоз санъат қадриятларига берилаётган катта эътибор ва эҳтиромдан қувондим.

Айниқса, Самарқанд ва Бухорода буюк аждодларингиз иқтидори ва салоҳиятидан далолат берувчи тарихий обидаларни томоша қилиб кўзим ҳам, дилим ҳам яйрайди. Қадимий ёдгорликлар таъмирланаётганини кўрдим. Бу – тарихга юксак ҳурмат, демокдир. Тарихини қадрлаган халқнинг келажаги ҳам буюк бўлиши аниқ.

Бундай юксак дид билан ташкил этилган анжуманда иштирок этиб, кўнглим ўсди, бўйимга бўй қўшилгандек бўлди. Шундай нуфузли ва мўъжизавий анжу-

манга, шундай гўзал диёрга таклиф этилганимдан бошим осмонга етди.

Анжуманнинг очилиш маросимида Президент жанобларининг куйидаги сўзларидан гоят таъсирландим: «Дунёнинг қайси жойида яшамасин, барча халқлар ўз остонасига соз кўтариб келган одамни азиз меҳмон сифатида қабул қилади».

Ўзбекистон халқи «Шарқ тароналари» каби шукуҳли халқаро мусиқа фестивали орқали ўзининг дунёга очиқлигини, нафақат санъатсевар, балки инсонпарвар, тинчликсевар, меҳмондўст халқ эканини инсониятга яққол намоён этмоқда.

Аминманки, тинчликни, дўстликни, нафосатни, маърифат ва маданиятни барча нарсадан устун қўядиган халқ ҳеч қачон ҳеч кимдан кам бўлмайди. Ўзбек халқи ана шундай буюк, бағрикенг халқ. Бунга тарихдан ҳам, бугунги кундан ҳам кўплаб мисоллар келтириш мумкин.

ЎЗА

Ўзбекистон Республикаси Президенти Ислон Каримов жаноби олийларига

Жаноб Президент!

Яқинда Ўзбекистонга қилган ташрифим чоғида менга кўрсатилган меҳмондўстлик учун самимий миннатдорлигимни изҳор этиб, гўзал мамлакатингиз менда катта таассурот қолдирганини маълум қилмоқчиман.

«Шарқ тароналари» мусиқа фестивали аъло даражада ташкил этилгани муносабати билан Сизга ўз қутловларимни йўлламан.

Мамлакатингиз ва ўзбек халқи равнақи йўлидаги фаолиятингизда муваффақиятлар тилаган ҳолда, Сизга чуқур ҳурмат-эҳтиромимни изҳор этаман.

Шарль Азнавур

2005 йил 9 ноябрь

ЎЗБЕК ХАЛҚИ ҲЕЧ ҚАЧОН ҲЕЧ КИМГА ҚАРАМ БЎЛМАЙДИ

2005 йил 12 майдан 13 майга ўтар кечаси Андижон шаҳрида мудҳиш террорчилик ҳаракатлари содир этилди. Президент Ислом Каримов ўша куни тонгдаёқ Андижонга етиб келиб, бу жиноий хуружларга барҳам бериш, вазиятни изга солиш ишларига раҳбарлик қилди.

Эртаси куни эса маҳаллий ва хорижий оммавий ахборот воситалари учун матбуот анжумани ўтказди. Давлатимиз раҳбарининг Андижон воқеаларини содир этганлар ва уларнинг ортида турган ёвуз кучларнинг асл мақсадлари нимадан иборат экани тўғрисида, юртимизда тинчлик-осойишталикни асраш, Ватанимиз мустақиллиги, фарзандларимиз келажагини ҳимоя қилиш ҳақида билдирган фикр-мулоҳазалари ватандошларимизни бефарқ қолдирмади.

Давлатимиз раҳбари номига келган минглаб хат ва телеграммаларда ҳамюртларимиз Ўзбекистонни ўз мустақил тараққиёт йўлидан қайтаришга уринаётган кучларга қарши кескин муносабат билдириб, Президентимиз олиб бораётган сиёсатни ҳар томонлама қўллаб-қувватлашларини изҳор этадилар, мамлакатимиз тинчлиги ва озодлигига кўз олайтирган жиноятчиларга қонуний жазо берилишини талаб қиладилар.

Мен олдин ҳам айтган ва ҳозир қалбимда ҳис қилаётган туйғуларни халқимнинг олдида, юртошларимнинг юзига қараб, очиқ айтишим лозим: мен халқимнинг озодлиги, юртимнинг мустақиллиги учун, керак бўлса, жонимни бераман, лекин ўзбек халқи ҳеч қачон ҳеч кимга қарам бўлмайди.

Ислон Каримов

2005 йил 25 май куни Хитой Халқ Республикасига расмий ташриф олдидан Тошкент аэропортида оммавий ахборот воқеалари учун берилган интервьюдан

Ассалому алайкум, ҳурматли Ислон Абдуғаниевич!

Мен жонажон Ўзбекистонимиз фуқароси сифатида 1991 йил 31 август кунини умрбод ёдимдан чиқармайман. Ўшанда, очиғи, ҳатто бу тушимми ёки ўнгимми, деган ўйга ҳам борганман. Сиз азму шижоатингиз ва жасоратингиз билан халқимизнинг мустақиллигидек асрий орзусининг ушалишида қатъий турдингиз.

Менга бир фикр ҳеч тинчлик бермайди. Бугунги кунда қайси бир бегона элларда ғаламисларга қўшилиб, уларнинг садақаси ҳисобидан кун кўраётган, «халифалик» давлатини тузишга ўхшаган қандайдир пуч ғояларни илгари сурмоқчи бўлаётган ватанфурушлар, агар чиндан ҳам халқни, юртни ўйлайдиган бўлса, 1991 йил 31 августда қаяқда эди? Мен уларнинг биронтаси ўша хатарли ва таҳликали пайтларда мустақиллик учун кўкрак кериб майдонга чиққанини эслай олмайман. Аминманки, улар ўша вақтда мустақил бўлдик, озод бўлдик, деган сўзларни айтиш у ёқда турсин, хаёлга келтиришга ҳам қўрқар эди.

Энди эса бизга қандай яшаш кераклигини, де-

мократия ва эркинлик нима эканини ўргатмоқчи бўлиш-япти. Юртини сотиб, халқини сотиб арзон обрў олишга интиланларга ким ишонади?

Ислом ака, биз сиз билан ҳақли равишда фахр-ланамиз. Сиз халқимиз бошига мушкул иш тушган дамларда мард инсонларга хос юксак ирода ва матонат кўрсатиб, ҳар қандай бало-қазоларни даф этишга бош-қош бўлиб, юртимизни турли офатлардан асраб келяпсиз. Буларни қоғозда акс эттириш учун менинг сўз бойлигим озлик қилади.

Андижон воқеаларида ёвуз кучлар йўлида шахсан ўзингиз қалқон бўлиб турганингиз менинг Сизга бўлган ҳурматимни янада оширди ва хат ёзишга мажбур қилди. Ваҳоланки, Сиз Президент сифатида Тошкентда туриб (кўпгина давлатлар раҳбарлари одатда шундай қилади) керакли кўрсатмалар беришингиз ҳам мумкин эди. Бироқ, сиз ҳақиқий ватанпарвар, халқпарвар раҳбар сифатида бевосита воқеа содир бўлган жойга – Андижонга келиб, одамлар билан, жамоатчилигимиз билан, ҳарбийларимиз билан елкама-елка туриб, халқимиз ҳаётига хавф солиб турган офатга қарши зарур чораларни кўрдингиз.

Оллоҳ Сиздай раҳбарни бизга насиб этгани – бу катта бахт, Ислом ака! Мана шундай хат ёзгин, деб менга ҳеч ким ўргатгани йўқ, буларнинг ҳаммаси қалб тугёнларим.

Энди озгина чекиниш қилсам: қани менда катта минбар бўлса ёки ҳеч бўлмаса матбуот орқали мушоаба қилиш имкони бўлса эди, шундай деган бўлардим: «Эҳ, азиз ватандошларим, менинг қалб сўзларимни тингланг, қаранглар, ўлкамизда ҳар қадамда ютуқлар, қурилишлар! Қайси бирини айтай. Бу гўзал ишларни, бу Ватан тупроғини ҳеч бўлмаса тушида кўролмайд ўтиб кетганлар қанча! Ватанимизнинг чўли ҳам, бўстони ҳам ўзимизники. Эзгуликка элтувчи йўл ҳаммиша машаққатли бўлади.

Чет эл журналистлари, уларга малайлик қилаётганлар, сиз ҳам эшитинг! Эй гумроҳлар, истиқлол

даврида қанчадан-қанча топталган қадриятларимиз тикланди, нега булар ҳақида гапирмайсиз, озгина нохушлик, табиий қийинчилик бўлгудек бўлса, роса кўпиртирасиз, товламачиларнинг ишини қиласиз.

Эндигина катта йўлга чиқиб олган Ўзбекистони-мизни мустақил бўлганига юзлаб йил бўлган давлатларга тенглаштирмоқчи бўласиз. Ахир, шу инсофданми? Ишонинг, ҳали Ўзбекистоннинг дунёдаги ўрни шу қадар юксак бўладики, юртимизни мадҳ этиш учун навбат кутиб туришингизга тўғри келади».

Ислом ака, халқимиз бахт-саодати йўлидаги ишингизда сабр-бардош, узоқ умр, мустаҳкам соғлиқ тилайман.

Камоли эҳтиром билан

Тожиддин Усмонов,
Андижон вилояти, Асака тумани

2005 йил 10 октябрь

Ўзбекистон Республикаси Президенти Ислом Каримовга

Муҳтарам Ислом Абдуғаниевич!

Сизнинг 2005 йил 16 июнь куни Сурхондарё вилоятига қилган сафарингиз, шу жумладан мен хизмат бурчимни ўтаётган чегара қўшинларининг ҳарбий қисмига ташриф буюргангиз нафақат мени, балки барча сафдошларимни ҳам қай даражада тўлқинлантириб юборганини сўз билан таърифлаш қийин.

Бу улуғ кун менинг қалбимда бир умр сақланиб қолади. Биринчидан, Ватанимизнинг энг жанубий сарҳадида она Ватан олдидаги муқаддас бурчимни бажариш чоғида давлатимиз раҳбари билан юзма-юз учрашиш менга ва сафдошларимга насиб қилган бўлса, иккинчидан, ушбу сана менинг таваллуд топган кунимга тўғри келганлиги ҳамда шахсан Сизнинг бу айём билан мени муборакбод этганлигингиз билан ҳам қадрлидир.

Учрашув чоғида Сизнинг биз ҳарбий хизматчиларга берган насиҳатлар ва йўлланмаларингиз доимо дастуриламал бўлиб қолади. Сизнинг Ватанимиз тараққиёти ва хавфсизлиги борасида олиб бораётган улкан ишларингизда доимо камарбастамиз.

Яқинда Андижон шаҳрида бўлиб ўтган нохуш воқеалар ўз Ватанини севиб, ардоқловчи ҳар бир юртошимиз қатори биз ҳарбий хизматчиларни ҳам қаттиқ ғазаблантирди.

Биз ўз юртимизни қандайдир ёвуз ниятли гуруҳлар қўлига бериб қўядиган халқ эмасмиз. Ўзингиз таъкидлаганингиздек, ўзбек халқи ҳеч қачон, ҳеч кимга қарам бўлмаган ва бўлмайди ҳам.

Муҳтарам Олий Бош Қўмондон!

Биз чегара қўшинлари ҳарбий сафларида хизмат қилар эканмиз, бизга билдирган ишончингизни оқлаймиз ва шу муқаддас юртимизни ҳар қандай тажовуздан кўз қорачиғидек асраймиз, деб Сизни ишонтирамиз.

Сизга чуқур ҳурмат билан

Элёр Абдурахимов,

Республика миллий хавфсизлик хизмати Термиз алоҳида чегара назорати базасида шартнома асосида хизмат қилаётган кичик сержант

(«Халқ сўзи» газетаси, 2005 йил 22 июнь)

Ассалому алайкум, ҳурматли Ислом ака!

Андижон шаҳрида бўлган фожиали воқеаларни эшитиб, биз ҳам халқимиз қатори изтиробга тушдик. Юз ёшдан ошган бобом Товмурод ота, етмиш яшар отам, ўғлим, қўни-қўшнилари – қўйинг-чи, ҳаммамиз безовта бўлдик.

Биз Сизга, давлатимизнинг оқилона сиёсатига ишонган ҳолда, бу жиноий ҳаракатлар қонун йўли билан тезда ҳал этилиши, жиноятчилар жазосини олишига ишондик. Шундай бўлди ҳам. Лекин, айрим хорижий оммавий ахборот воситаларининг хабарларидан ранжидик. Чунки Ўзбекистон ўз ички ишларини ўзи ҳал эта олади, мустақил давлатимизнинг ўз кучи, ўз салоҳияти бор. Улар бўлса, уялмай-нетмай ёлғон-яшиқ гапларни тарқатиб юрибди.

Шуни айтиш керакки, Андижон воқеаси ҳар биримиз учун сабоқ бўлди, чин дўст киму душман кимлигини билиб олдик.

Сизга соғлиқ-саломатлик тилаб,

Товмуродовлар оиласи номидан ҳурмат билан

Акбар Товмуродов,

Навоий вилояти,

Хатирчи тумани

2005 йил 24 май

Қадрли Ислом Абдуганиевич!

2005 йил 13 май куни Андижонда бўлиб ўтган воқеалар кўпчилик қатори менинг ҳам қалбимни ларзага келтирди. Юртимиз тинчлигини, мусаффо осмонимизни кўролмаган айрим разил кимсалар халқимизнинг матонатини синдириб, йўлимизга ғов бўлмоқчи бўлди. Улар динни ниқоб қилиб, аслида мусулмончиликда ман қилинган ишларни онгимизга сингдирмоқчи, қалбларимизни захарламоқчи бўлди. Лекин халқимиз уларнинг ҳийла-найрангларига учмай, Сиздек мард ва жасур раҳбари атрофида бирлашиб, бузғунчиларнинг таъзирини берди, адолат яна бир бор ғалаба қозонди.

Мен телевизор орқали воқеа тафсилотларини Сизнинг тилингиздан эшитар эканман, қалбимда террорчиларга нисбатан кучли нафрат уйғонди. Ахир, улар туфайли қанча-қанча бегуноҳ ватандошларимиз нобуд бўлди, қанча оналар фарзанд доғида ўртанмоқда, қанча болалар етим қолди, қанча хонадоннинг бошига мусибат тушди.

Ўша кунлари ҳаммамиз безовта бўлиб, яна бир бор чуқур англадикки, тинчлик бебаҳо неъмат экан. Мен ҳам ўзимнинг барча ютуқларимни, республика олимпиадасида ғолиб чиқиб, муддатидан олдин талаба бўлганимни, ота-онам бағрида хотиржам юрганимни, умуман эришган барча ютуқларимни тинчлигимиз туфайли, деб биламан.

Биз – Ўзбекистон ёшлари бахтига доимо омон бўлинг.

Шамсиддин Ботиров,

Қашқадарё вилояти, Фузор туманидаги
Азиз Ҳайдаров номидаги ихтисослашган
мактаб-интернатнинг 11-синф ўқувчиси

2005 йил 28 май

Ассалому алайкум, ҳурматли Президентимиз!

Мен оддий бир аёл, тўрт фарзанднинг онаси сифатида Андижонда бўлиб ўтган воқеалардан жуда-жуда қайғурдим. Одам қиёфасидаги махлуқларнинг бу жирканч қилмишлари нафақат мени, балки барча оналарни ҳам қаттиқ изтиробга солди, уларга нисбатан қалбимизда нафрат ва ғазаб уйғотди. Бизнинг келажагимиз, орзу-умидларимиз бўлган болаларимизни йўлдан уришга интилаётган, тинчлигимизни, тинч ва осойишта ҳаётимизни кўролмаётган бузғунчилар, ўзимиздан чиққан айрим ғаламислар бари бир ёвуз ниятига етолмайди.

Мен бир нарсага қаттиқ ишонаман. Бизнинг Ўзбекистонимиз ўз куч-қудратига, қонунларига, айниқса халқпарвар Юртбошисига эга. Қани, ўша ҳар хил уйдирмалар тўқиб, гап сотаётган журналистлар келиб биздан интервью олсин. Туғилиб ўсган она тупроғимизни, ўз элимизни, Юртбошимизни қанчалик ҳурмат қилишимизни уларга айтиб, бутун дунёга яна бир бор маълум қиламиз.

Бизнинг бахтимизга Сиз, азиз Ислом ака, доимо соғ-омон бўлинг. Оллоҳ Сизга узоқ умр, сиҳат-саломатлик, куч-қувват ато этсин.

Шаҳзода Саъдиева,

Тошкент вилояти,

Чирчиқ шаҳри

2005 йил 16 июнь

Муҳтарам Ислом Абдуганиевич!

Сизнинг Андижон воқеалари аслида қандай мақсадларни кўзлаб амалга оширилгани, уларнинг ортида кимлар, қандай ёвуз кучлар тургани ҳақида айтган гапларингиз бутун халқимиз қатори, биз – агро-саноат тизими таркибига кирувчи корхоналар вакиллари ҳам бефарқ қолдирмади. Бизнинг ютуқларимизни кўролмайдиган, халқимизнинг тинч ва осойишта ҳаётига раҳна солишга уринаётган кимсалар ўзларининг ғаразли мақсадлари йўлида ҳеч нарсадан қайтмаяпти. Андижон воқеалари уларнинг башарасини яна бир бор намойиш қилди.

Бу разил жиноятларни содир этганлар ва уларнинг ортида турганлар ҳақида сизнинг бениҳоя куйиниб ва безовталаниб билдирган фикрларингизни эшитган ҳар қайси юртдошимизнинг қалбида террорчи ва экстремистларга нисбатан кучли нафрат уйғониши муқаррар.

Бундай фожиали воқеалар юртимизда қайта такорланмаслиги учун ҳар биримиз огоҳ ва ҳушёр бўлиб яшашимиз керак. Чунки гўзал диёримизнинг тинчлиги ва тараққиёти аввало ўзимизга, фарзандларимизнинг мана шу заминда бахтиёр яшаши учун керак.

Бугун Ватан бизники, ўзимизники. Уни қандайдир ғаламис кимсалар қўлига бериб, ота-боболаримиз хоки ётган тупроқнинг топталиши, мияси заҳарланган кимсалар томонидан оёқости қилинишига асло йўл қўймаймиз. Ватанимиз равнақи, келажак авлод истиқболи учун бор куч-ғайратимизни бериб, ишлаймиз, курашамиз, деб сизни ишонтирамиз.

**Норин-Сирдарё ирригация тизимлари
бошқармаси жамоаси**

2005 йил 14 сентябрь

Ассалому алайкум, мухтарам Ислом Абдуғаниевич!

Мен Андижон воқеаларидан таъсирланиб, шу хатни ёзяман. Чунки одам нотинчликни кўргандан кейингина чинакамига тинчликнинг қадрига ета бошлар экан. Биз, андижонликлар бу воқеаларни кимлар уюштирганини бугун яхши биламиз. Тобора гуллаб-яшнаётган юртимиз камолини кўра олмаётган кимсалар бу ишларни қилди. Минг шукрки, Андижон халқи бу пасткашларга эргашмади.

Очигини айтсам, бошида бу ҳодисалар кўп қатори мени ҳам анча хавотирга солди. Бироқ Сизнинг шу куни тонгдаёқ Андижонга етиб келганингизни эшитиб, битта мен эмас, ҳаммамизнинг кўнглимизда умид ва ишонч пайдо бўлди. Сизнинг ўз вақтида кўрган чора-тадбирларингиз туфайли, мана, Андижонда яна тинчлик ҳукм сура бошлади.

Рухсатингиз билан ушбу хатимда ўзим гувоҳ бўлган бир воқеани баён қилиб ўтсам. 2005 йил 2 сентябрь куни мен фарзандим Авазбек Ҳасановни Маннон Уйгур номидаги Тошкент давлат санъат институти талабаси бўлгани билан табриклаш учун пойтахтга бордим. Шу куни бу ерга халқимизнинг кўплаб сеvimли санъаткорлари, устозлар, ота-оналар тўпланишган, барчанинг қувончи чексиз эди. Бу қувонч ва шодликка сабаб бўлган нарса Сиз институтга тақдим этган жуда кўркам, ҳашаматли, замон талабларига тўла жавоб берадиган мухташам янги бино эди. Сизнинг болаларимизни ўйлаб қилган бундай катта ғамхўрлигингизни кўриб, кўзимга беихтиёр ёш келди. Айниқса, институт хоналарини кўздан кечирганимизда ҳамма Сизни дуо қилди, фарзандларимизнинг келажагини ўйлайдиган қалби дарё Юртбошимиз борлигидан яна бир бор фахрландик, Оллоҳга шукроналар айтдик.

Мен шу ерда Андижон воқеаларини яна эсладим ва бу каби хунук ишлар бизнинг тинч ҳаётимиз, юртимизнинг тараққиёти учун қанчалар хавфли эканини ич-ичимдан ҳис қилдим.

Азиз Ислом Абдуғаниевич!

Сизга ишонч билан айтаманки, менинг фарзандим ва мен каби юзлаб, минглаб оналарнинг ўғил-қизлари ўз юртига, Президентига содиқ бўлиб қолади. Улар Сиз яратиб бераётган улкан имконият ва шарт-шароитлардан унумли фойдаланади, яхши ўқиб, билим олади, эл-юртимизга сидқидилдан хизмат қиладиган инсонлар бўлиб етишади.

Маҳбубахон Абдурасулова,

Андижон шаҳри

2005 йил 3 октябрь

Азиз ва муҳтарам Юртбошимиз!

Биз, ёшлар она Ўзбекистонимиз бағрида, тинчлик ва осойишталикда униб-ўсмоқдамиз. Шунинг учун ҳам ўз юртимизни жондан ортиқ севамиз ва унинг қадрига етиб, асраб-авайлаймиз.

Лекин, минг афсуски, бу дунёда, ён-атрофимизда бизнинг фаровон ҳаётимизни кўролмайдиган ичиқора одамлар ҳам бор экан. Андижондаги воқеалар буни ҳаммамизга исботлаб берди. Бу фожиаларни содир этганлар инсон деган номга муносибми? Уларни қандай она туққан экан? Ўз юртига нисбатан қўл кўтарган бундай ёвуз кимсалар учун инсоний туйғулар мутлақо бегона бўлса керак.

Биз тенги айрим ёшларнинг, билиб-билмасдан, бундай ваҳший тўдага араллашиб қолгани, албатта, бизларни қаттиқ изтиробга солади. Юртимизда ёш авлод учун шундай беқиёс имкониятлар очилаётган бир пайтда бундай кўчага кириш кўрнамакликдан бошқа нарса эмас.

Биз, ёшлар ота-оналаримиз, устозларимиз билан бир сафда туриб, террорчиликни остонамизга йўлатмасликка, келгусида халқимизнинг, юртимизнинг муносиб фарзандлари, ўғил-қизлари бўлиб вояга етишга, Ватанимиз довуғини дунёга ёйишга ваъда берамиз.

Бахтимизга доимо соф бўлинг!

**Фарғона шахридаги хорижий
тилларга ихтисослашган
10-мактаб ўқувчилари**

2005 йил 16 октябр

Ўзбекистон Республикаси Президенти Ислом Каримов жаноби олийларига

*Бисмиллоҳир раҳманир раҳийм,
Ассалому алайкум, муҳтарам Президент жаноби
олийлари!*

Ўзбек халқининг асрий орзуси, юртимиз мустақиллигини кўролмайдиган бир гуруҳ фитначиларнинг жиноятлари ила Ўрта Осиё гавҳари – Фарғона водийсида, хусусан, Андижонда амалга оширилган, мамлакат ва халққа қарши содир этилган кўнгилсиз воқеалардан бохабар бўлиб, изтиробга тушдик.

Оллоҳнинг каломи – Қуръони каримда: «Фитна – қотилликдан ёмонроқ жиноятдир», дейилган. Бу мудҳиш кимсалар ҳам фитнага, ҳам қотилликка қўл урдилар.

Андижон халқи ҳеч қайси замонларда фитнага аралашмаган. Ҳеч шубҳа йўқки, ушбу хатти-ҳаракатга аралшиб қолганлар мамлакат душманларининг ташқаридан туриб қилган алдовлари ҳамда бебурд ваъдаларига учганлар.

Ўзбек миллатимиз бошига синов тушганда ўз Йўлбошчилари атрофида жипслашиб, ҳар қандай мушкулотни Оллоҳнинг ёрдами ила ҳал этиб келган.

Яратган Парвардигоримиздан сўраймиз, муҳтарам юртдошларимизни даъват қиламизки, бу сафар ҳам Сиз – жаноби олийларининг атрофингизда жипслашиб, шум ниятли кишиларнинг мақсадларини амалга оширишга асло йўл қўйилмагай, иншооллоҳ.

Оллоҳ Ҳақ субҳаноҳу таолодан гўзал Ватанимиз – Ўзбекистонни ёмон кўзлардан, турли хил офатлар, балою кулфатлардан ўз паноҳида асрашини сўраб қоламиз.

Сиз муҳтарамга, Президент жаноби олийлари,
барча эзгу амалларингизда Яратгандан мадад бериб
туришини илтижо қиламиз.

Эҳтиром ила
Саудия арабистонилик ўзбек ватандошлар номи-
дан:

**Сафохон ибн Жалолхон Тўра Марғилоний,
Тўрахон Аъзамхон ибн Жалолхон Марғилоний,
Мелибек Исҳоқбек Тошкандий, Хуршидбек
Олимбек Тошкандий, Абдурахмон Хўжа
Туркистоний ва бошқалар.**

Маккаи Мукаррама шаҳри,
2005 милодий йили, 16 май
(«Халқ сўзи» газетаси, 2005 йил 24 июнь)

ЯХШИЛИК, МЕХР-ОҚИБАТ УНУТИЛМАЙДИ

Халқимиз азалдан яхшилик, меҳр-оқибат ва бағрикенглик каби фазилатларни улуғлаб келади. Мустақиллик йилларида бундай эзгу фазилатларни жамият ҳаётида қарор топтириш давлат сиёсати даражасига кўтарилди. Бунинг амалий тасдиғини Президент Ислом Каримов фаолияти мисолида ҳам яққол кўриш мумкин.

Юртбошимиз ёрдам ва кўмакка муҳтож инсонларни ҳар томонлама кўллаб-қувватлаш, ҳеч кимни эътибордан четда қолдирмаслик, ижтимоий ҳаётда меҳрмурувват, саховат ва ўзаро ёрдам масалаларига алоҳида аҳамият бериб келмоқда. Бу борада барчага намуна бўлиб, эл-юртга хизмати сингган инсонларга таваллуд кунларида хат йўллаб, табриклайди, муҳтожларга амалий ёрдам кўрсатади, бошига кулфат тушганларнинг кўнглини кўтаради. Мазкур фаслдаги хат ва ёзишмаларнинг аксарияти Юртбошимизнинг ана шундай инсоний фазилатларини намоён этиши билан қадрлидир.

Антонина Павловна Хлебушкинага

Муҳтарама Антонина Павловна!

Сизни ҳаётингиздаги шонли сана – 80 ёшга тўлган кунингиз билан табриклашдан мамнунман.

Саховатли Ўзбекистон диёрида донолик, бағрикенглик, сахийлик, меҳр-шафқат ҳамиша қадрланиб, эъзозланиб келади. Сизнинг сиймоингизда, ёш

авлодга оналик меҳри билан тўла ҳаётингизда шу фазилатлар акс этган.

Сиз, Антонина Павловна, ҳамиша болалар қалбига йўл топа олган, айниқса, ҳаётда кўп жабр кўрган, ота-онасидан, яқинларидан жудо бўлган болалар меҳрини қозона олган меҳрибон, шафқатли инсонсиз. Сиз минглаб болаларни тарбиялаб, уларга ҳаётга йўлланма бердингиз.

Сизнинг илҳомбахш меҳнатингиз умумхалқ томонидан эътироф этилди, республика ҳукумати томонидан юқори баҳоланди. Сиз мустақил Ўзбекистон Республикаси таъсис этган «Соғлом авлод учун» орденига биринчилар қаторида сазовор бўлдингиз.

Азиз Антонина Павловна, Сизга чин қалбимдан мустаҳкам сиҳат-саломатлик, бахт-саодат, ҳаётингиздаги асосий ишингизни – болалар ва ёшларни тарбиялашни давом эттиришингиз учун куч-ғайрат тилашга ижозат бергайсиз.

**Ислом Каримов,
Ўзбекистон Республикаси Президенти**

(«Халқ сўзи» газетаси, 1994 йил 20 декабрь)

Самарқанд шахридаги 10-сонли меҳрибонлик уйи жамоасига

Ота-она меҳрига муҳтож болаларнинг бошини силаш, кўнглини кўтариш, ҳаётда тўғри йўл танлаб олишига ёрдам бериш азалий шарқона фазилатдир. Сизлар савобли меҳнатингиз билан бағрикенг халқимизнинг ана шу эзгу анъанасини давом эттириб, соғлом авлодни тарбиялашдек муқаддас ишимизга салмоқли ҳисса қўшиб келмоқдасиз.

Меҳр кўрган – бемеҳр бўлмас, дейдилар. Ишонаманки, сизлар каби олижаноб мураббий ва муаллимларнинг қалб саховатидан баҳраманд бўлган, билим ва сабоқ олган ўғил-қизларимиз ўз халқига садоқатли, Ватанига фидойи инсонлар бўлиб камол топади.

Сизнинг жамоангизга бўлган ҳурмат-эҳтиромим, жондан азиз фарзандларимизга чексиз меҳрим ифодаси сифатида сўнги йилларда чоп этилган китобларим учун бериладиган қалам ҳақидан 500 минг сўм ва 10 минг АҚШ доллари миқдоридagi маблағни меҳрибонлик уйи ҳисобига ўтказишга қарор қилдим.

Қалбингиз ҳарорати, меҳрибон қўлларингиз тафти асло сўнмасин. Болажонларимизга эса меҳр-муҳаббат, келажакка ишонч туйғулари, бахт-саодат доимо ёр бўлсин.

**Ислом Каримов,
Ўзбекистон Республикаси Президенти**

Тошкент шахри,
1999 йил 10 декабрь

Тошкент шаҳридаги 100-махсус мактаб-интернат жамоасига

Сизларнинг алоҳида эътибор ва меҳрга муҳтож бўлган ногирон болаларни ғамхўрлик билан парвариш қилиб, уларга қалб қўрингизни бағишлаб, билим ва тарбия бераётганингиз ғоят савобли ишдир.

Давлатимиз ёрдами ва сиз каби меҳрибон мураббий, муаллим ва шифокорларнинг олижаноб меҳнати билан тақдир синови бўлмиш хасталикларга учраган бу фарзандларимизнинг дарди енгиллашадди, қалбида ишонч туйғуси сўнмайди.

Саховат, меҳр-шафқат, мададга муҳтож одамларнинг оғирини енгил қилиш, ҳамдard бўлиш – халқимизнинг эзгу фазилатидир.

Мен кейинги йилларда нашр этилган китобларим учун бериладиган қалам ҳақидан 500 минг сўм ва 10 минг АҚШ доллари миқдоридаги маблағни мактаб-интернатингиз ҳисобига ўтказишга қарор қилдим.

Ушбу маблағ тарбия маскани ўқувчиларининг турмуш шароитини яхшилаш, уларнинг даволаниши ва пухта билим олишига хизмат қиладди, деб ўйлайман!

Ҳурматли мураббийлар!

Сизларнинг хайрли ишингизга муваффақият тилайман, азиз фарзандларимизга эса Яратгандан уларга сиҳат-саломатлик, мустаҳкам ирода ва бахт-саодат ато этишини сўрайман.

**Ислом Каримов,
Ўзбекистон Республикаси Президенти**

Тошкент шаҳри,
1999 йил 13 декабрь

ЖАСУРЖОН ПРЕЗИДЕНТ СОВФАСИНИ ОЛДИ

Пайариқ тумани, «Ўзбекистон» жамоа хўжалиги худудидаги Дамариқ қишлоғида яшовчи 13 ёшли Жасуржон Жуманов Президент Ислон Каримов номига мактуб йўллаган эди. Мактубда дамариқликларнинг бугунги ҳаёти, элим деб, юртим деб ёниб яшаётган инсонларнинг келажакка бўлган ишончи, шунингдек, мамлакатимиз мустақиллигига раҳна солишга уринаётганларга нафрат, сиёсий жараёнларга муносабат акс этган эди.

Жасуржон ўшанда эндигина бешинчи синфни тамомлаган эди. Аммо мушоҳадаси кенг, орзулари бир олам. Ота-онаси ҳам оддий кишилар. Олис қишлоқдаги камтарин хонадонда соғлом руҳда вояга етаётган, ўз қараши, қатъий фикрига эга ўсмир йигитнинг юксак даражадаги ватанпарварлигидан фахрланган Президентимиз Ислон Каримов Жасуржонга қимматбаҳо эсдалик совгаларини юборди. Совгаларни топшириш маросими қишлоқда катта тантанага айланди. Бутун қишлоқ аҳли фидойи ёшларни ўз фарзандидек билиб, ёш авлод тарбиясига катта эътибор бераётган Юртбошимизга миннатдорлик билдиришди.

ЎЗА

(«Халқ сўзи», 2000 йил 29 июнь)

Хурматли редакция!

Менинг гапларимни ўзгаришсиз газетада босиш-ларингизни ўтиниб сўрайман... Бугун ичимдаги қувончим, кўнглимдаги шодлигим чексиз.

Севинганимдан кўз ёш тўкаяпман. Яшашдан умидини узиб, тамоман тушкунликка тушган, тақдирнинг қоронғи сўқмоқларида гангиб қолган аёлнинг ҳаёти кутилмаганда ёришиб кетишини тасаввур қилиб кўринг.

Қисматимда бор экан. Бешафқат дард тўшақка миҳлади. Икки оёғим ва бир қўлим ишламай қолди. Икки нафар қизалоғим билан ота-онамнинг уйида яшай бошладим. Укаларимни уйлантиришди, келинлар тушди. Охири уй-жой сўраб ногиронлар арава-часида ҳокимиятга бордим. Ҳокимимиз: «Бу йилни Президентимиз Инсон манфаатлари йили деб эълон қилдилар. Албатта, сизга ёрдам берамиз», – деди.

Бугун ҳаётимда бир умр эсдан чиқмайдиган воқеа юз берди. Мен яна яшашга қайтдим. Фарзандларим – ўн яшар Шахноза ва саккиз яшар Насибохонлар билан туман марказидаги икки хонали уйга кўчиб ўтдик. Биринчи қаватда. Ихчамгина ҳовлиси бор. Инсон манфаатлари йили биз учун қутлуғ келди. Юртбошимизни ҳар лаҳза дуо қилаяпман. Айниқса, қизалоқларим бот-бот: «Ойи, бизга Президентимиз уй бердилар-а?...» дейишади. Шунда кўзимдан хурсандчилик ёшлари тўкилади. Бу мен ва умидим – фарзандларим саодати учун қилинган улуғ ғамхўрликдир.

Малика Файбуллаева,

Жиззах вилояти, Дўстлик шаҳри

(«Халқ сўзи» газетаси, 1997 йил 19 декабрь)

АЗИЗЖОННИНГ БАХТИ

Оилада бемор бўлмасин. У айниқса, оғир хасталикка учраган ёш фарзанд бўлса, ота-онанинг кўзига бу дунё қоронғи. Қандай бўлмасин, нуридийдасини даволатиш, ҳаётга қайтариш учун улар бор бисотидан воз кечишга тайёр бўлади.

Ғиждувон туманидаги Зафаробод кончилар шарчасида истиқомат қилувчи оддий ишчи Аҳмаджон Аҳроров ҳам шундай кўйга тушганлардан эди. Болаликдан оғир хасталик сабаб тўшакка михланиб қолган ногирон фарзанди Азизжонни даволатиш учун кўрсатмаган табиби қолмади. Таниқли мутахассислар сўнгги чора сифатида Азизжонни Москвага, Елизаров номидаги илмий-текшириш институти клиникасига олиб боришни маслаҳат беришди.

Ҳозирги шароитда Москвага боришнинг ўзи бўладими? Начора.

Фарзанди, кўзининг оқу қораси учун қарз-ҳавола қилиб бўлса-да, Москвага жўнади. Аммо у ердан тарвузи қўлтиғидан тушиб қайтди: Азизжонни операция қилиш учун жуда катта маблағ керак экан!

Шундан сўнг умидлари чилпарчин бўлган Азизжон Тошкентга – мамлакатимиз Президенти Ислом Каримовга хат ёзди. Хат беиз кетмади: тезда Тошкентдан хушxabар келди. Азизжон даволаниши учун зарур бўлган маблағ Елизаров клиникаси ҳисобига ўтказилибди. Республикамиз вакиллари клиника раҳбарлари билан телефон орқали мулоқотда бўлиб, Азизжон тўла даволанишига қадар отаси Аҳмаджон Аҳроровни моддий жиҳатдан қўллаб-қувватлаш, қолаверса, фарзанди ёнида бўлиши учун клиникага ёрдамчи ишлардан бирига ишга қабул қилиш масаласини ҳал этишибди.

Мана, орадан етти ой ўтди. Азизжонни мураккаб операция қилиш ва қўшимча муолажалар учун ана шунча узоқ вақт керак бўлди. Оғир кунларда отаси бошида парвона бўлди.

Яқинда Азизжон батамом соғайиб, уйига қайтди. Қайтди-ю, биринчи қилган иши Юртбошимизга миннатдорчилик хати ёзиш бўлди. У хатида Ислом Каримовдан эсдалик учун сурат ҳам сўраганди. Азизжоннинг бир қувончига минг қувонч қўшилди: яқинда Юртбошимизнинг дастхати туширилган эсдалик суратини олди.

Азизжон учун, унинг оила аъзолари учун азиз ва мўътабар инсон – Юртбошимиз сурати уй тўрида осиглик. Азизжон ҳар сафар уйга кирганида суратга узоқ-узоқ боқади. Юртбошимиз гўё унга: «Ўйна, кул, қувна, болам. Сен ҳам барча тенгдошларинг сингари истиқлол берган неъматлардан тўла баҳрамандсан», деяётгандай.

ЎЗА

Бухоро вилояти

(«Халқ сўзи» газетаси, 1999 йил 9 февраль)

Ассалому алайкум, мухтарам Президент!

Авваламбор, Сизни халқимиз ишончини қозониб, Ўзбекистон Президентлигига қайта сайланганингиз муносабати билан оила аъзоларимиз, фарзандларимиз номидан табриклайман.

Менинг онам – Раҳимахон ая Абдуллаева 10 йилдан буён касал эдилар. Менинг ёрдам сўраб Сизга, Президент девонига ёзган мактубим туфайли онамни касалхонага жойлаштириб, операция қилишди. Онамиз бағримизга қайтиб яна қаторимиз тўлди. Ҳозир аҳволлари яхши. Сизнинг катта эътиборингиз туфайли менинг онамга ўхшаган кўплаб муштипар оналарга ёрдам бериб келиняпти.

У киши 75 ёшга кирдилар. Шу ўтган умрлари давомида 5 нафар қизни оқ ювиб, оқ тараб вояга етказдилар. Бугун онажонимизнинг 40 нафар неваралари, 20 нафар чеваралари, 10 нафар невара куёвлари, 6 нафар невара келинлари бор. Афсуски, онамнинг ўғиллари йўқ эди. Бугун эса «Бошимизда соябон, дардимизга дармон ўғлим», дея Сизнинг ҳақингизга эртаю кеч дуо қиладилар.

Ўғлим Ойбек ҳам мустақил Ўзбекистонимиз учун жонини фидо қиладиган фарзандингиз бўлсин деб доим ният қиламан. Унинг орзулари беқиёс. «Аяжон, мен армияга бораман, чегарачи бўламан. Худо хоҳласа Президентимизни, юртимизни қўриқлайман», дейди, фахр билан. Менинг ўғлим Сизга ўхшаган чин инсон, мард ўғлон бўлишини Оллоҳдан сўрайман.

Мавлуда Абдуллаева,

Пахтаобод шаҳри

(«Халқ сўзи» газетаси, 2000 йил 3 март)

Президентимиз ташаббуси билан 9 май юртимизда Хотира ва қадрлаш куни деб эълон қилинди. 1999 йил 9 май куни бу сана илк бор умумхалқ тантанаси сифатида нишонланди. Шу муносабат билан уруш ва меҳнат фахрийларига Президент совғалари топширилди. Фахрийларимиз йўллаган мактубларда бундай эътибор учун давлатимиз раҳбарига миннатдорлик туйғулари изҳор этилади.

Азиз юртбошимиз!

Хотира ва Қадрлаш куни арафасида Сизнинг номингиздан юборилган байрам совғасини қабул қилар эканман, қалбим тўлқинланиб, кўзларимда қувонч ва ифтихор ёшлари балқди.

Мендек бир уруш ногирони, мўйсафид бир инсонга кўрсатган бундай катта эътиборингиз учун ўзимнинг чексиз миннатдорлигимни билдираман.

Сизнинг олиб бораётган халқпарвар, доно сиёсатингиз, заҳматли меҳнатингиз туфайли шундай дориломон кунларга етишганимиз учун Оллоҳга шукроналар бўлсин.

Биз каби оталарни эъзозлаб, Ватан учун, эл учун жон куйдириб, тиним билмай меҳнат қилиб келаётганингиз халқимизнинг ардоқли, фидойи фарзанди эканлигингиздандир.

Бу йил мен саксон баҳорни қаршиладим. Сизнинг бунёдкорлик ишларингиздан руҳланиб анча ёшаргандекман. Белимга қувват, кўзимга нур қайтгандек бўлди.

Оллоҳдан Сизга узоқ умр, сиҳат-саломатлик, Ватанимизнинг буюк келажагини таъминлаш йўлида омадлар ёр бўлишини тилайман.

Исмаат Тошматов,

уруш ва меҳнат фахрийси, Жиззах вилояти

(«Халқ сўзи» газетаси, 1999 йил 14 май)

Қадрли Ислом Абдуғаниевич!

Авваламбор, Сизга ва оила аъзоларингизга, Ўзбекистон халқига узоқ умр ва сиҳат-саломатлик тилайман.

Мен, Бешариқ туманидаги «Намуна» ширкат хўжалиги ҳудудида яшайман, 77 ёшдаман, биринчи гуруҳ ногирониман, оёғим ишламайди, бир жойда ўтираман.

Мен Сизга шу йил январь ойида бир дона телевизор сўраб ариза билан мурожаат қилган эдим. Очиғини айтсам, хатни ёзишга ёздим-у, катта бир давлат раҳбарини арзимас илтимос билан муҳим ишлардан чалғитдим, деб кўп хижолат бўлдим. Бироқ аризам қондирилиб, сизнинг совғангизни олганимдан кейин ҳар бир фуқаро сизнинг эътиборингизда эканини англадим.

Шунинг учун оилам номидан ушбу мактубни йўллайман. Уни миннатдорлик мактуби сифатида қабул қилишингизни сўрайман.

Келгуси ишларингизда кўпдан-кўп омад ва муваффақият тилайман.

Салом билан

Ҳ. Ҳотамов,

Фарғона вилояти, Бешариқ тумани, «Намуна» ширкат хўжалиги

2001 йил 5 март

Ассалому алайкум, ҳурматли Ислом Абдуғаниевич!

Менинг ушбу мактубимни хоразмлик ва қорақалпоғистонлик аёлларнинг миннатдорчилиги рамзи деб билгайсиз. Шахсан Сизнинг ғамхўрлигингиз туфайли бизлар ва болаларимиз ёз бўйи республикамизнинг «Ботаника», «Турон», «Бўстон», «Семурғ» каби энг яхши сиҳатгоҳларида бепул даволаниб, хордик чиқардик. Дам олиш пайтида кўп эшитдим, аёлларимиз бундай ғамхўрликдан беҳад хурсанд бўлишди. Юртимизда оналар ва болаларга катта эътибор берилаётганлигини яна бир бор юракдан ҳис этдик.

Ушбу мактубимни мен билан бирга дам олиб, даволанган 500 нафар аёл номидан ёзаяпман. Сиҳатгоҳда ҳар куни Сизни дуо қилдик, Оллоҳдан юртимизнинг тинчлигини сўрадик.

Биз — ўзбек аёллари фақат уйим-жойим, элим, бола-чақам, деймиз. Менинг ўзим 42 ёшдаман, уч қиз, икки ўғилнинг онасиман. Йигирма йилдан бери иш, уй-рўзғор ташвиши билан бўлиб, соғлиққа қарамаган эканман. Тошкентдаги «Турон» сиҳатгоҳида дам олиб қайтгандан сўнг, ўзимни бардам ҳис этдим.

Бизларга барча сиҳатгоҳларда «Президент қизлари» дея алоҳида ҳурмат-эҳтиром билан қарашди. Қизиқарли концертлар уюштирилди. Музейларга бордик. Тошкентнинг диққатга сазовор жойларини томоша қилдик.

Илоҳим, Сизни доимо оналарнинг дуолари қўллаб-қувватласин. Биз эса Сизга суюнчиқ бўладиган, юртимизнинг янада гуллаб-яшнашига, келажаги буюк бўлишига хизмат қиладиган фарзандларни тарбиялашга сўз берамиз.

Сизга чексиз ҳурмат билан беш фарзанднинг онаси

Гавҳар Дўстжонова,

Хоразм вилояти, Шовот тумани,
Комилжон Отаниёзов номидаги ширкат хўжалиги
(«Халқ сўзи» газетаси, 2001 йил 3 ноябрь)

Эл-юртимизга хизмати сингган, ўзининг куч-ғайрати, билим ва истеъдодини Ватанимиз равнақига бағишлаган, ёшларни ҳар томонлама етук инсонлар қилиб тарбиялашда ҳаётий тажрибалари билан намуна бўлиб келаётган кекса авлод вакиллари меҳнатини муносиб баҳолаш, ҳурматини жойига қўйиш, ногиронларга моддий ва маънавий кўмак бериш, уларнинг руҳини кўтариш масалалари доимо давлатимизнинг эътибор марказида бўлиб келмоқда. Мамлакатимиз мустақиллигининг 14 йиллиги арафасида шу йўлда яна бир салмоқли қадам қўйилди. Президент Ислом Каримов фармонига биноан юртимиздаги юз ёшдан ошган 14 нафар пири бадавлат кекса фахрийларимиз «Шухрат» медали, жамият ҳаётида фаол иштирок этиб келаётган бир гуруҳ ногирон юртдошларимиз эса «Жасорат» медали билан мукофотланди.

Қуйида ана шундай мукофотга сазовор бўлган инсонлардан бири йўллаган мактуб эътиборингизга ҳавола қилинмоқда.

Ассалому алайкум, муҳтарам Президентимиз!

Яқинда газетада бир гуруҳ юртдошларимиз давлатимизнинг юксак мукофотларига сазовор бўлганини ўқиб, жуда хурсанд бўлдим. Чунки бу рўйхатда менинг ҳам фамилиям бор эди. Ана шу тақдирланганлар қатори мен ҳам «Жасорат» медалига сазовор бўлган эдим. Бу хушxabар мени ниҳоятда тўлқинлантириб, қўлимга қалам олиб, Сизга мактуб ёзишга ундади.

Мен болалиқдан шифокор бўлишни орзу қилардим. Шунинг учун Бухоро тиббиёт техникумига ўқишга кириб, уни 1992 йили тамомладим. Аммо ўша йили тўсатдан қаттиқ касал бўлиб қолдим. Орқа миям жароҳатланган экан, операция қилишди. Аввал вилоят шифохонасида, сўнгра Тошкент шаҳридаги қатор ка-

салхоналарда даволандим. Фақат шифокорларнинг маҳоратию мўъжиза туфайлигина омон қолдим. Операциядан кейин анча вақт тўшакка миҳланиб ётдим. Етти йилдан кейин яна операция қилишди. Операция яхши ўтди. Аммо биринчи гуруҳ ногирони бўлиб қолдим. Уйимга келгач, дард хуруж қилиб, яна ётиб қолдим. Мен чеккан азобларни ҳеч кимнинг бошига солмасин.

Шу зайлда кунлар кетидан кунлар, ойлар кетидан ойлар ўтаверди. Мен минг азоб билан ўтирадиган бўлдим. Ҳар бир ҳаракатим чексиз азоб берар, барчасига тишимни тишимга қўйиб чидар эдим. Лекин, тан олишим керакки, бирор марта ҳам Худодан норизо бўлмаганман. Оллоҳнинг марҳамати кенг экан, буни қарангки, аста-секин қўлтиқтаёққа суяниб юрадиган бўлдим. Шу тариқа менда бирор иш билан овуниш истаги туғилди. Чунки дардни ўйлаб бир қийналсам, ҳаётим зерикарли, кунларим эса бесамар ўтаётганидан баттар изтироб чекардим. Ўйлай-ўйлай, охири, нонумид шайтон, яхши ният билан бирор нарса тикиб кўрай-чи, деган хаёлга бордим. Ҳарҳолда, бу ишни ўтирган ҳолда бажарса бўларди. Хуллас, қўлимга игна-ип олиб, тикишни бошладим. Дастлаб болалар қўйлақчаларини тикдим. Тикканларим унчалик яхши бўлмаса-да, бу юмуш мени овунтирар, дардимни аритгандек бўлар, энг муҳими, ишимдан олам-олам завқ олар эдим. Ишга шунчалар берилиб кетдимки, энди ҳаёт зерикарли туюлмас эди. Бориб-бориб тиккан қўйлақларимни кўрган кўни-қўшнилари бир-иккита буюртма бера бошлади. Меҳнатим натижалари аста-секин қишлоқ аҳли назарига туша бошлади.

Энди мижозлар ҳам кўпайган, айниқса хотин-қизларга мен тикаётган қўйлақ ва халатлар манзур бўла бошлаган эди. Аммо мижозларим кўпайгани сари уларга хизмат қилишим қийинлашиб борарди. Шунда, бу касбни маҳалла қизларига ўргатсам қандай бўларкан, деган фикр туғилди. Шу ниятда ён-атрофдаги ёш қизларни тўплаб, тикувчилик сирларини

ўргата бошладим. Дастлабки шогирдларим ўзимнинг жиянларим ва қўшниларнинг болалари бўлди. Аста-секин бу ҳунарга қизиқувчилар кўпайиб, сафимиз кенгайди.

Муҳтарам Ислом Абдуғаниевич!

Сизнинг тадбиркорликни қўллаб-қувватлашга қаратилган қатор фармонларингиз, Вазирлар Маҳкамасининг қарорлари менинг ишимни ташкил қилиш ва ривожлантиришда айна муддао бўлди. Бу фармон ва қарорлардан руҳланиб, туманимиздаги 19-мактаб ҳузурида иш бошладим. 2001 йили эса туман марказидаги Ногиронлар жамиятига қарашли бинода «Дилрабо чеварлари» ўқув марказини ташкил этдим. Касб-ҳунар ўрганишга талабгорлар кундан-кун кўпайиб, ишларим ривожланиб кетди. Натижада туманимизнинг «Бухоро», Мансур Одиллов, Алишер Навоий номли ширкат хўжаликлари худудида филиаллар ташкил этилди, ёш қиз-жувонларга тикувчилик билан бирга, каштачилик, зардўзлик ва пазандалик сирларини ўргата бошладим. Ҳозирги пайтда имкониятларим янада кенгайиб, қўшни Ромитон туманида ҳам ўқув марказлари ташкил этдим. У ерда ҳам хотин-қизларга турли касб-ҳунарларни ўргатяпман.

Албатта, бу ишларнинг ҳаммасини бир ўзим қила олмас эдим. Бу борада, аввало, Сизнинг ўзининг ишини очишни ўйлаб юрган тадбиркор одамларни қўллаб-қувватлаб айтган гапларингиз, уларга кенг йўл очиб бериш учун чиқарган фармон ва қарорларингиз менга далда бўлди. Маҳаллий ҳокимият раҳбарлари эса мени астойдил қўллаб-қувватлашди.

Шунинг учун ҳам Сиздан бир умр миннатдорман. Камтарона хизматларимни юқори баҳолаб, «Жасорат» медалига муносиб кўрганингиз кўнглимни янада кўтарди, гўёки қайтадан дунёга келгандек бўлдим.

Ҳурматли Ислом Абдуғаниевич!

Биламан, вақтингиз ниҳоятда тифиз. Шундай бўлса-да, йўлингиз тушиб бизнинг вилоятимизга келсангиз,

Сиз билан учрашиб, дилимдаги барча сўзларимни, миннатдорлигимни таъзим бажо айлаб билдирган бўлардим. Ахир, мендек бир ожизани қўллаб-қувватлаб, шундай ҳурматга муносиб кўрган инсонга ўзимнинг инсоний меҳрим, ташаккуримни изҳор этишнинг ўзи ҳам бахт эмасми?

Мен ҳам миллионлаб ўзбек қизлари қатори шу юртнинг фарзанди эканимдан, шу муқаддас тупроқда туғилганим учун Яратганга шукроналар айтаман ва Сиздек Юртбошимиз борлигидан чексиз фахрланаман.

Дилрабо Намозова,

Бухоро вилояти, Шофиркон тумани,
Алишер Навоий номидаги ширкат хўжалиги,
Шўробод қишлоғи

2005 йил 4 октябрь

ҲАМДАРДЛИК ХАТЛАРИ

**Ўзбекистон халқ шоири
Абдулла Ориповга**

Қадрли биродарим Абдуллажон!

Бошингизга тушган оғир жудолик – падали бузрукворингиз Ориф отанинг вафоти муносабати билан чуқур ҳамдардлигимни қабул қилинг.

Ўлим ҳамиша барҳақ, бандаси учун Аллоҳнинг иродасига итоат этмоқлик фарздир. Ўзбек халқига сиздек оқил фарзандни тарбиялаб берган саховатли ва бағрикенг инсон хотираси олдида ҳамиша бош эгамиз.

Сизнинг отангиз қарийб бир асрлик баракали умри давомида юртимиз равнақи, халқимиз фаровонлиги, дўсту ёрларнинг хотиржамлиги йўлида оддий бир заҳматкаш инсон сифатида ҳалол ва холис хизмат қилди.

У киши беминнат очган ариқлар, яратган боғлар, энг асосийси, камолга етказган фидойи фарзандлар ана шу мазмунли умрнинг узвий давомидир.

Бугунги қайғули дамларингизда сизга, оила аъзоларингизга, қариндош-уруғларингизга Яратгандан сабру бардош тилайман. Фарзандларнинг камолини, юртимизнинг озодлигини кўришдай саодатга мушарраф бўлган отанинг, иншооллоҳ, армони йўқдир. У кишини Аллоҳнинг ўзи раҳматиға олган бўлсин.

Сизга ҳурмат билан

**Ислом Каримов,
Ўзбекистон Республикаси Президенти**

1998 йил 17 апрель

**Андижон вилояти, Марҳамат тумани,
Умрзоқ Қорабоев ширкат хўжалиги,
Қовунчи қишлоғи
Энахон ая Сотиболдиевага**

Муҳтарама Энахон ая!

Бошингизга тушган оғир мусибат – азиз фарзандингиз, халқимизнинг ардоқли шоири Муҳаммад Юсуфнинг бевақт ўлими муносабати билан Сизга, оила аъзоларингизга, барча яқинларингизга чуқур ҳамдардлик билдираман.

Ўғлингиз Муҳаммаджон ноёб истеъдод эгаси, одамларга меҳрибон, софдил, мард ва камтарин инсон эди. Шу боис бу мудҳиш хабар шоирнинг кўплаб дўстлари ва мухлислари каби менинг ҳам қалбимни ларзага солди.

Унинг ёрқин хотираси барчамизнинг қалбимизда доимо сақланади. Сизга Яратганимиздан сабртоқат ва бардош тилайман.

**Ислом Каримов,
Ўзбекистон Республикаси Президенти**

2001 йил 3 август

Узоқ йиллар турли масъул лавозимларда самарали меҳнат қилган, Ўзбекистон Республикаси Олий Мажлиси депутати, Ўзбекистон Халқ демократик партияси Қашқадарё вилоят кенгашининг биринчи котиби Фармон Омоновнинг вафоти муносабати билан Президент Ислон Каримов мархумнинг оила-аъзоларига йўллаган ҳамдардлик телеграммасида шундай дейилади:

**Қарши шаҳри,
Ўзбекистон Куролли кучлари кўчаси,
9-«А» уй,
Омоновлар оиласига**

Хонадонингиз бошига тушган оғир мусибат – ажойиб, бағрикенг инсон, меҳрибон оила бошлиғи, сadoқатли дўст Фармон Омоновнинг бевақт вафоти у кишини таниган-билган, бирга ишлаган барча одамлар қатори мени ҳам чуқур қайгуга солди.

Раҳматли Фармон ака ўзининг фидойи меҳнати, моҳир ташкилотчилик қобилияти, билим ва тажрибаси, ёшларга ғамхўрлиги билан нафақат Қашқадарё аҳлининг, балки бутун эл-юртимизнинг ҳурмат-эътиборини қозонган эди.

Оилангиз учун мана шу оғир дамларда Сизларга яна бир бор ҳамдардлик билдириб, Яратгандан сабрбардош тилайман.

**Ислон Каримов,
Ўзбекистон Республикаси Президенти**

2003 йил 24 март

(«Халқ сўзи» газетаси, 2003 йил 25 март)

Ўзбекистон Президенти муҳтарам Ислом Каримов жаноби олийларига

Ҳақиқий инсон, меҳрибон раҳбар, деҳқонларнинг доно маслаҳатгўйи Абдуғафур ота Саматов вафоти муносабати билан юборган ҳамдардлик мактубингиз хўжалигимиз кўпминг кишилиқ жамоасини тўлқинлантириб юборди ва меҳнаткашларимиз кўнглига таскин берди.

Бу илтифотингиз учун бутун халқимиз номидан Сизга миннатдорлик изҳор этамиз. Зеро, бу мактуб халқимизни Абдуғафур ота қолдирган буюқ меросни эъозлашга даъват этади. Бутун умр халқ бахти учун меҳнат қилиш, қишлоқларнинг ободонлиги, эл-юрт маъмурлиги, дастурхон тўкинлиги учун ҳаётини бахшида этиш нечоғли муқаддас бахт эканини яна бир бор тасдиқлайди. Мактубингизни қўшни халқлар билан ҳамдўстлик ришталарини мустаҳкамлашдек олижаноб бурчни амалга оширишга ундовчи юрак амри деб биламиз.

Халқимиз Абдуғафур отанинг ёрқин хотирасини абадийлаштириб, хўжалигимиз равнақи йўлида астойдил меҳнат қилади. Ота бошлаб берган деҳқончилик ва меҳнат анъаналарига содиқ қолади, деб ишонтирамиз. Хўжалигимизнинг шуҳратини янада кўтариб, меҳмондўстлик ва яқинлик ришталарини мустаҳкамлашда, халқ фаровонлиги йўлидаги саховатли меҳнатимизда Сизнинг бундан буён ҳам энг яқин маслақдош, чин дўст ва доно маслаҳатчимиз бўлиб қолишингизга ишончимиз комил. Абдуғафур ота бошлаган хайрли ишлар жонли тарих бўлиб, устод хотираси халқимиз қалбида умрбод яшайди.

Сизга ҳурмат-эҳтиром билан

**Тожикистон Республикаси, Ленинобод вилояти,
Жаббор Расулов тумани, Абдуғафур Саматов номидаги жамоа хўжалиги бошқаруви аъзолари**

(«Халқ сўзи» газетаси, 1996 йил 23 апрель)

МУНДАРИЖА

Сўзбоши ўрнида.....	3
Халқнинг тақдири ва бахтини ўйлаб.....	6
Юксак маънавият йўлида	43
«Ўзбекистоннинг барча болалари – менинг фарзандларим...»	74
Жаҳон аҳлининг эътирофи.....	100
Ўзбек халқи ҳеч қачон ҳеч кимга қарам бўлмайди.....	133
Яхшилик, меҳр-оқибат унутилмайди	148

ПРЕЗИДЕНТГА МАКТУБЛАР

Тошкент «Маънавият» 2006

Нашр учун масъул Х. Султонов

Тўпловчи З. Мирзакулов

Мухаррир М. Қаршибоев

Нашриёт муҳаррири С. Аҳмедов

Бадий муҳаррир Г. Шоабдурахимова

Рассомлар М. Аъламов, Ж. Одилов

Техн. муҳаррир Т. Золотилова

Мусахҳиҳ С. Абдусаматова

Компьютерда тайёрловчи А. Турсунов

Теришга 19. 01. 2006 й. да берилди. Босишга 23. 01. 2006 й. да рухсат этилди. Бичими 84x108/₃₂. Pragmatic гарнитураси. Офсет босма усулида босилди. Шартли б. т. 8,82 + 0,84 рангли вкл. + 0,315 рангли форзац. Нашр т. 6,73 + 1,47 рангли вкл. + 0,55 рангли форзац. 10000 нусха. Буюртма № 2208. Нархи шартнома асосида.

«Маънавият» нашриёти. Тошкент, Буюк Турон, 41-уй. Шартнома 07-06. «Шарқ» нашриёт-матбаа акциядорлик компаниясининг босма-хонасида босилди. 700083. Тошкент шаҳри, Буюк Турон кўчаси, 41-уй. 2006.

Manuscript